

OBSERVANT

informatie- en opinieblad van de Rijksuniversiteit Limburg.

2 mei 1985

Jaargang 5, nummer 17

De rector mag blijven, maar dan ook thuis

De rector magnificus mag van het Bestuur lid blijven van het College van Bestuur, maar volgens de Maas-
se Universiteitsraad moet hij dan ook zijn gezicht laten zien aan de belangrijke zaken aan de orde.
De raad toonde zich vorige donderdag zeer verbolgen over de afwezigheid van rector magnificus Bonke, die het zowel in de commissie als in de U-raadsvergadering laten afweten, toen daar gesproken moest worden over het ontwikkelingsplan en het rapport van de werkgroep Herformulering Basisfilosofie. Zelfs de andere twee collegelid, voorzitter van den Biggelaar g, het gekozen lid Lagas, veroordeelden de afwezigheid van Bonke en moesten onder druk van de raad beloven een dergelijke „foute handelswijze” voortaan voorkomen zou den door een „exactere afweging van prioriteiten” te maken.

Uit de dag van de commissievergadering zat het complete College van Bestuur op kasteel Vaalsbroek in discussie met het managementteam van de vorige week zat Bonke in Genève om een wetenschappelijk congres bij te wonen. „Zulke congressen worden lang van tevoren besproken, legde van den Biggelaar Hoeveel van dit soort activiteiten nog reteren in de agenda van

de rector, kon hij niet zeggen. Hij had nog geprobeerd Bonke die avond terug te laten komen, maar dat was onmogelijk gebleken. Bonke zou in ieder geval op 31 mei de vergadering van de universiteitsraad bijwonen, verzekerde van den Biggelaar om eerder verkondigde andersluidende berichten te ontzenuwen tegenover boze raadsleden. Zij wezen erop dat Bonke sinds de aanvaarding van zijn ambt in januari pas één raadsvergadering heeft bijgewoond en drie vergaderingen heeft afgezegd. Zinspelend op de eveneens geringe belangstelling voor raadswork van de vorige rector Hemker, stelde de studentenvertegenwoordiger Peter Hilderink voor om het sabbatical leave aan het einde van het rectoraat maar af te schaffen, „want dat heeft de rector dan net achter de rug. Het lijkt erop dat het rectoraat vooral gezien wordt als een opstapje voor internationale wetenschappelijke contacten”. De raad besloot uiteindelijk de behandeling van het rapport van de Werkgroep Herformulering Basisfilosofie aan te houden tot de vergadering van 23 mei. De commissie Onderwijs, Wetenschap en Maatschappelijke Dienstverlening zal het rapport waarschijnlijk opnieuw op de agenda van 16 mei zetten.

J.H.

Verkiezingen 1985

Ofschoon de bescheiden WUB-democratie aan haar laatste jaar begint, heeft zich een record-aantal kandidaten gemeld: 118. Meer dan de helft moet afvallen, want er zijn maar 49 zetels beschikbaar.

Voor kiezers die geen raad weten brengen we voor de vijfde keer een verkiezingsnummer uit (zie pagina 7-14). Gebruiksaanwijzing: 1. Bekijk de smoeltjes aandachtig. 2. Lees de schone beloften. 3. Doe net of u een tweedehands auto moet kopen. 4. Kies.

De kleine concessies van Deetman

De dinsdag afgesloten debatten over de WWO'84 hebben op de valreep een klein voordeeltje opgeleverd voor studenten. Zij krijgen – Deetman ziet in deze wens van CDA en PvdA niet langer 'een wezenlijke aantasting van zijn bedoelingen' – een zetel in de commissies voor de wetenschapsbeoefening. Hun invloed in de fakulteitsraad wordt ook iets groter. De wetenschappelijke staf zal zijn meerderheidspositie in deze raden moeten delen met het tijdelijk en overig wetenschappelijk personeel. Ook tegen dit PvdA-CDA-voorstel verzet de minister zich niet langer. Dat betekent dat studenten en niet-wetenschappelijk personeel de resterende raadszetels niet met deze niet tot de staf behorende wetenschappers hoeven te delen.

De rector blijft volwaardig lid van het universitaire topbestuur, als schakel tussen onderwijs en onderzoek en het verder uit professionele managers bestaande College van Bestuur dat na invoering van de nieuwe Wet op het Wetenschappelijk Onderwijs universiteiten en hogescholen zal besturen. Een meer structurele oplossing voor het 'schakelprobleem' – de socialist Wallage noemde de rector een 'gedateerd overblijfsel uit een vóór-vóórperiode' – komt er niet, want de liberalen zwichtten 'voor de argumenten van de minister'. In feite echter gingen zij met het aanblijven van de rector akkoord omdat Deet-

man hen iets tegemoet komt in hun wensen om de Wageningse Hogeschoolraad uit te breiden. 'De wetgeving voor het wetenschappelijk onderwijs is net een Amerikaanse tv-serie zonder eind', zo betoogde kamerlid Ger Schutte van het GPV vorige week tijdens het kamerdebat; 'Net voor alles op z'n pootjes terecht komt gebeurt er een nieuwe ramp, waarmee alles weer van voren af aan begint'. Schutte refereerde met deze weinig bijbelse beeldspraak aan de jongste psalmen van minister Deetman voor een afstandelijk hoger onderwijsbeleid (zonder deze overigens tot ramp te willen betitelen), die

volgens de gehele linkse oppositie de WWO tot een achterhaald stuk wetgeving maken.

Die opvatting deelde minister Deetman niet. Hij werd daarin gesteund door de beide regeringspartijen. Daarmee is de nieuwe WWO, waarin studenten en niet-wetenschappelijk personeel minder invloed krijgen op de 'doelmatiger' besluitvorming en waarin raden en besturen worden verkleind, zij het minder drastisch als aanvankelijk voorgesteld, bijna een feit. De socialistische woordvoerder Wallage, die zich tot het laatst tegen dit terugdringen van de democratisering heeft verzet, merkte aan het slot van de beschouwingen zuur op, dat PvdA-steun voor zijn voorstellen in de toekomst een stuk moeilijker zal worden. Door de oppositie was voorgesteld de afhandeling van de WWO uit te stellen totdat ook de voorstellen uit de eind maart verschenen nota Bestuur op Afstand in de wet kunnen worden neergelegd. Deetman bleef echter van mening dat de WWO, waarover in feite

Vervolg op pagina 3

De rector magnificus, prof. dr. F.I.M. Bonke (rechts), en zijn voorganger, prof. dr. H.C. Hemker.

Boudier Struyker, oh nee andersom!

Bij deze zou ik graag, van achter naar voren, enkele kanttekeningen willen plaatsen bij het artikel: Een standaard voor risico's, in de Observant van 18 april 1985, naar aanleiding van het boek van prof. dr. Harry Struyker Boudier, 'Risico's meten'.

Het artikel eindigt met een hommage aan de huidige geneeskunde: „dat we leven in een tijdperk van uniek lage risico's en dat de risico's die nog over zijn sterk samenhangen met de leefstijl. Dat hebben we kunnen bereiken dank zij een geweldig geavanceerde gezondheidszorg. Onze stelling is ook dat handhaving van dat nivo uitsluitend kan door continuering van dit type zorg”.

Van een hoogleraar aan de RL had ik een kritischer instelling verwacht; mij lijkt het ondertussen voldoende aangetoond dat de afname van infectieziekten voornamelijk op rekening komt van verbeterde hygiënische en sociale omstandigheden (inertingsprogramma's vermogen dan ook weinig te doen aan de gezondheidsproblematiek in de derde wereld).

Wat dat betreft is er nog steeds weinig veranderd: onze ziekten zijn nog altijd maatschappelijk/kultureel en op onze levensstijl gebaseerd.

Dat daarentegen de gezondheidszorg zelf een ziekteveroorzakende faktor van formaat is, is ook al met veel materiaal ondersteund (klinische, sociale en kulturele iatrogenese).

Dat hieruit niet de juiste en verstaande consequenties worden getrokken is ook duidelijk, maar het gaat wel heel ver om er de ogen voor te sluiten, ze te ontkennen! Even eerder in het artikel breekt Struyker Boudier een lans voor het meenemen van risico's in de premie voor ziektenkostenverzekering. Zijn analogie met auto-bezitting Nederland, maakt ook direct het probleem wat daar aankleeft duidelijk: juist diè mensen die zich (óók nu al) geen auto kunnen permitteren, zullen zich ook hun gezondheidszorg moeten ontfangen. Terwijl juist in de lagere sociale milieus de meeste ziekten voorkomen, waarschijnlijk omdat zij het vervelende werk moeten doen en in de

slechtste woonsituaties verblijven. Onze manier van leven is dus inderdaad van grote invloed op onze gezondheidstoestand. Doch het is naïef om te denken dat „het gaat om oorzaken die een individu zelf kan beïnvloeden”.

(Trouwens, leven is risico's nemen, en het allergrootste risico dat het leven bedreigt is de dood – en niet ziekte –, maar wie zou het 'eeuwige aardse leven' willen hebben? Het is voor mij dan ook maar de vraag in hoeverre we voor de gezondheids-god ons de 'kleine vreugden van het leven' moeten ontfangen.)

Zo lijkt het mij evident dat de milieuverontreiniging vele langzaam insluipende ziektes veroorzaakt/gaat veroorzaken.

Ik voel mij in mijn gezondheid bedreigd – ik rook niet – als ik op een mooie warme namiddag op mijn fietsje de Brusselsestraat beklim en dan bijna geen adem durf te nemen, omdat de autogassen me die dreigen te benemen. Om nog maar niet te denken aan zure regen en alarmfase-3-Ruhrgebied-winters.

Dit brengt mij op de verheerlijking van de vooruitgang in het artikel van Struyker Boudier. De vooruitgang zou ik karikaturaal willen kenschetsen als een 'materiele kip-zonder-kop-vooruitgang', waarbij ik me afvraag of we als menselijke wezens, kwalitate kwa ook al veel verder zijn gekomen.

Dat het 'vooruitgangsgeloof' een westers cultuurkenmerk is, maakt het nu juist zo moeilijk om kritisch te kunnen staan tot de ontwikkelingen. (Hoe is het anders mogelijk dat men oplossingen voor problemen zoekt in 'meer van hetzelfde'.) Dat technologische kennis in handen van een kleine groep terecht zou komen is niet de enige dreiging van de 'vertechnokratisering van onze maatschappij'. Een veel groter probleem is dat mensen worden geleefd door de technische mogelijkheden i.p.v. dat zij er gebruik van maken voor hun menselijke ont-plooiing.

De ontwikkelingen moeten van richting veranderen, minder gericht op hebben, maar meer op zijn. Dit betekent dat er veel dor hout zal moeten worden gekapt.

Dàarin ligt ook een belangrijke taak van de extramurale gezondheids-

zorg en het extramurale onderzoek. Niet in het manipuleren van mensen, maar in het terugnemen (en geven) van de beslissingen over eigen lijf en leven door de (westerse) mens.

Rita van den Elzen

Willem Alexander en de paus

Wilem krijgt dit koninklijke baantje zonder te solliciteren. Bij personeelszaken van het Vaticaan zoek je vergeefs naar de sollicitatiebrief van de paus. Omdat niet alle bijna-doctorandi moeders hebben die koningin zijn, of vaders die God heten, zullen zij wel moeten solliciteren. Natuurlijk, er zijn meer sollicitatiegetalenteerde academici dan koningen in spé of toekomstige kussers van vliegvelden. Met andere woorden: er blijven er toch nog veel over die moeten vechten tegen de sollicitatiekaai. Vechttechnieken leer je niet in het onderwijsprogramma. Zonder techniek kan de gemiddelde bijna-drs behoorlijk op de nerveuze koffie komen. Sterker nog. Hele academische volksstammen worden na 40 brieven niet eens uitgenodigd voor een gesprek.

Sollicitatiegesprekken zijn bovendien al lang geen theebransjes meer, na afloop waarvan je in een goedbetaalde job rolt. „Solliciteren is als een tango, jij zet een stap en het bedrijf zet een stap”, lees ik in een Folia-sollicitatie-verhaal van november '84. In dat verhaal staat dat ze bij de VU toekomstige neerlandici een sollicitatietraining aanbieden bij de vakgroep vakdidactiek. Oefenen in het schrijven van een sollicitatiebrief is een onderdeel van een cursus van vier middagen. De brieven die ingeleverd worden „zijn vaak buitengewoon onnozel, en er staan echt slechte dingen in”, volgens een medewerker van de groep. Dat vind ik nou ook van sommige stukjes in Observant. Volgens het blad is het „van Gos los” om doctorandi in de dop (met een vierjarige wetenschappelijke opleiding waarin ook sociale vaardigheden) een sollicitatietraining aan te bieden.

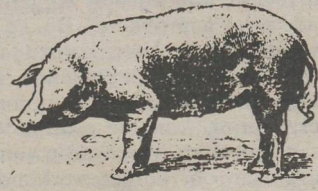
Als de paus zou beweren dat Nederland van God los is, dan zou ik hem een beetje geloven. Daar heeft hij tenslotte voor gestudeerd.

Maar het is alsof ik een stukje van de goedheiligman zelf lees in Osservatore, als ik zie hoe vorige eeuw er tekeer wordt gegaan in Observant tegen een anno 1985-initiatief van de Algemene Faculteit. Gelukkig heb ik ontdekt – op dezelfde pagina waarop de AF „Het lachpaleis” wordt genoemd – dat Observant niet onfeilbaar is.

Daar staat dat Van den Biggelaar rector is. Ook wat betreft de AF liggen de feiten anders. Die faculteit timmert al ruim een jaar behoorlijk aan een weg die kan leiden tot meer kansen voor afgestudeerden. Een paar voorbeelden: de eerste afstudeerdag in de schouwburg (21 juni '84), het boek „Nieuwe wetenschappers voor de

gezondheidszorg” (het vervolg daarop is alweer in de maak), jaarlijkse producties van brochures gericht op potentiële werkgevers, en nu ook een sollicitatietraining. Daaraan de kwalificatie „Lachpaleis” verbinden slaat als een paus op beschuit met muisjes. Stop insinuaties en zure regels. Ton Brouns

Paartjes

Frankrijk, dép. Ardèche. Wegens annulering te huur in juni: ruime gerestaureerde natuurstenen boerderij, 3 slpk., terras, in schitterend natuurgebied, f 400,- p.w. Tel. 285.

9 km van Maastricht. Vrijgelegen gerenoveerde boerderij. Honderd procent privacy. 5000 meter eigen grond. 100 m² overdekt terras. Paardstallen en alle comfort. U moet het zelf zien. Prijs op aanvraag. Telefoon 0458-1366. Termaar 110 in Margraten.

Geneeskunde student Leiden (1e jaar) wil studieplaats ruilen met geneeskundestudent Maastricht. L. Oppermann, Kaiserstraat 22d, 2311 GR Leiden, 071-126855.

Te huur of te koop opknapboerderij, gelegen aan de Hasseltsesteenweg 663 te Overrepen (Tongeren) België. Beneden: 4 ruime plaatsen + 2 kelders. 1e verdieping: 6 slaapkamers + zolder. Stallingen: 7 stallingen + weide (54 are). Vragen: Noelmans Michel - Mussenburgstraat 33 - Bree. Tel. 011-462769.

Te koop: lichtblauw babybadje op standaard f 10,-; wandelwagenzak (donkergroen rib) f 7,50; diverse luiers, hemdjes, truitjes en andere babykleding, vanaf f 1,-; wijde jurken vanaf f 25,- (maat 36/38); meisjesjurken t/m maat 128. Tel. 043-614601.

Eysden. Te koop: halfvrijstaand woonhuis, grondoppervlak 355 m². Indeling: woonkamer met open keuken, hal, garage 11x3, kelder en mooi terras met grote tuin op het zuiden. 1e verdieping: 4 slaapkamers, badkamer met zitbad en wastafel. Het huis is voorzien van rolluiken. Inlichtingen: 04409-2082.

Wie heeft mijn Oosters hangertje + ketting (= dierbaar souvenir) gevonden in het BMC? S.v.p. terugbezorgen tegen beloning K. 0.656 BMC tst. 504/505.

Lichtblauw babybadje op standaard f 10,-; wandelwagenzak f 7,50 donkergroene rib; diverse luiers, hemdjes, truitjes en andere babykleding vanaf f 1,-. Wijde jurken vanaf f 25,-, maat 36/38; meisjesjurken tot mt. 128. Tel. 043-614601.

Gezondheidswinkel. De Gezondheidswinkel zoekt enthousiaste mensen die winkeldiensten willen draaien en willen meehelpen met het organiseren van thema-bijeenkomsten. Informatieavond dinsdag 7 mei 20.30 uur in de Gezondheidswinkel. Van te voren graag even bellen tijdens onze openingsuren. De Gezondheidswinkel, Grote Gracht 73, 6211 SV Maastricht, tel. 043-18483. Openinstijden: maandag t/m vrijdag 13.00-14.00 uur, behalve donderdag 18.00-20.00 uur.

Te koop

Degelijk vooroorlogs herenhuis, 7 kamers, volledig ingerichte keuken + badkamer, 2 toilet-, grote berging, vliering, onderkelderd, dubbele beglazing, geïsoleerd dak, nieuwe centr. verw., groot balkon, voor- en achtertuin, vrijstaande garage met zolder, goed onderhouden en dicht bij de universiteit.

Direkt te aanvaarden. Bel: 043-475272.

OBSERVANT

Informatie- en opinieblad van de Rijksuniversiteit Limburg, uitgave van de Stichting Maffius. Verschijnt veertiendaags.

Redactieadres:

Tongersstraat 53, kamer 304
Postbus 616
6200 MD Maastricht
Telefoon: 043-888319
(doorkiesnummer)

Stichtingsbestuur:

Wim Hermens (voorzitter),
Kees Schröder (penningmeester)
Hans Lensing (secretaris),
Erik de Graaff
Evelyn de Leeuw
(redactieafgevaardigde)
G.J. Tangelder

Redactie

Ton Hamelcers,
Jacques Herraets (eindredacteur),
Ad van Iterson,
Evelyn de Leeuw,
Malva Driessen
Paul Gobée
Margriet van der Stok
Redactie-assistente:
Liesbeth van Hoef
Grafische vormgeving:
Guus van Rooy, Anniemiek Kusters
Foto's: Hans van Dijk,
Coen van der Gugten,
fotopersburo Widdershoven
Tekeningen: John Prop, Raph de Haas
Druk: Limburgs Dagblad, Heerlen

Advertenties

Advertenties (behalve Paartjes):
Yvonne Stevens, toestel 302
Tarieven op aanvraag
Paartjes opgeven bij de redactie.

Abonnement

Leden van de universitaire gemeenschap ontvangen het blad gratis. Afgestudeerden en andere belangstellenden kunnen zich abonneren voor f 25,- per jaar.

Universitaire Pers

Observant maakt deel uit van het landelijke samenwerkingsverband Universitaire Pers, samen met Ad Valvas (Vrije Universiteit), Delta (Delft), THB (Tilburg), TH-berichten (Eindhoven), THT-nieuws (Twente), KU-nieuws (Nijmegen), Universiteitsblad (Utrecht), Universiteitskrant (Groningen) en Wageningen Hogeschoolblad (Wageningen).

UP-korrespondenten: Bert Bakker, Lin Tabak.

Een boek niet meer in voorraad komt helaas voor. Maar door het gebruik van een zeer modern bestelsysteem kunnen wij ieder Nederlandstalig boek binnen 2 werkdagen weer leveren.

Dit geldt natuurlijk ook voor uw bestellingen.

**BOEKHANDEL
Bergmans**

Nieuwstraat 9, 6211 CR Maastricht
Tel. 043-10825

WVO in 1986 ingevoerd

Het einde van een democratisch experiment

Deze dagen zal de nieuwe Wet op het Wetenschappelijk Onderwijs een feit zijn. Dan is een periode voorbij van experimenteren met de Wet Universitaire Bestuursstructuur, het produkt van de woelige jaren zestig dat door de studentenbeweging werd gezien als een slap aftreksel van hun idealen, waarop de ontroonde machthebbers van het wetenschappelijk onderwijs vrijwel meteen de aanval openden, die in de loop der jaren de schuld heeft gekregen van alles wat misging in het hoger onderwijs en de rest van de maatschappij: van bureaucratisering en vergadercultus tot het falen van de wetenschap als redder van de economie.

Wanneer de WVO '84 in 1986 van kracht is, worden universiteiten en hogescholen niet meer bestuurd als „demokratische werkgemeenschappen”, maar als „doelorganisaties”. Of dat een verbetering is, en waarvan, is niet te voorspellen; dat het anders wordt wel. Hieronder de hoofdlijnen van de bestuursstructuur waarmee universiteiten en hogescholen het de komende jaren moeten doen.

Het bestuur wordt professioneler. Gekozen raden wisselen als hoogste bestuursorganen stuuivertje met de Raad (op centraal niveau) of gedeeltes (op de fakulteiten) uit managers en leden van de wetenschappelijke staf bestaande bestuursleden. Het bestuur is de baas, tenzij een bevoegdheid wettelijk aan de Raad is toebedeeld. Nu nog is dat precies andersom.

De wetenschap krijgt meer macht. Hoewel het hoger onderwijs in de nieuwe wet twee taken erbij krijgt – „kennisoverdracht” en „bevordering van maatschappelijk verantwoordheidsbesef” – zal de nadruk meer dan ooit liggen op het onderzoek en het onderwijs in de wetenschapsbeoefening. Op de fakulteiten, waar het feitelijke wetenschapsbedrijf zich afspeelt, krijgt het wetenschappelijk personeel de meerderheid in de raden (waar het tot nu toe recht had op de helft van de zetels). Bovendien wordt voortaan onderscheid gemaakt tussen wetenschappelijke staf (hoogleraren, universitaire docenten en hoofddocenten)

en tijdelijk en overig wetenschappelijk personeel. De eerstgenoemde categorie krijgt in de fakulteitsbeturen de meerderheid (was: ten minste één zetel) en een nog sterkere positie in de wetenschapscommissies.

Het universitaire bestuursapparaat wordt kleiner. De Colleges van Bestuur van de grote instellingen leveren, behalve wanneer de bestuurslast erg groot is, twee van de vijf leden in. De fakulteitsbesturen moeten het voortaan met drie in plaats van de nog gebruikelijke vijf bestuurders stellen. De grote universiteits- en hogeschoolraden leveren vijftien van de veertig zetels in, behalve die van de meer dan 20.000 studenten tellende Universiteit van Amsterdam en de Rijksuniversiteit Utrecht, die er dertig mogen hebben. De fakulteitsraden (waarvan sommige een omvang hadden van veertig zetels) worden op een maximum van vijftien gesteld (vijfentwintig in uitzonderingsgevallen zoals enkele letterenfakulteiten, die

tien of meer studierichtingscommissies hebben).

Van het aangekondigde terugtreden van de overheid is in de WVO '84 nog weinig te merken. Het College van Bestuur mag voortaan de hoogleraren, de bibliothekaris en de directeur van het rekencentrum benoemen. Dat doet nu nog de minister. Het college zelf echter, nu nog voor twee vijfde aangewezen door de universitaire gemeenschap, wordt straks in zijn geheel door de minister benoemd. De universiteiten mogen in de toekomst wel zelf vaststellen hoeveel

zij studenten en andere raadsleden als „tegenwoordiging” uitkeren.

Ook op centraal niveau verandert in de bevoegdheidsverdeling niet veel. Het College van Bestuur zal voortaan de fakulteitsreglementen goedkeuren, besluiten van fakulteitsraad en -bestuur kunnen schorsen en fungeren als hoogste bestuurslichaam. Dat zijn nu nog taken van de Universiteitsraad. Ook maakt het College straks regels voor de goede gang van zaken en kan het mensen schorsen die zich daar niet aan houden.

De Universiteitsraad kan geen kollegeleden meer benoemen, maar mag ze wel – op voordracht van ten minste vijf leden – voordragen voor ontslag. De Raad mag ook aanbevelingen doen voor nieuwe kollegeleden, aanbevelingen waarvan de minister slechts met opgave van redenen af kan wijken. Een andere nieuwe bevoegdheid voor de raad is het opstellen van richtlijnen voor diere- en mensproeven en voor de begrotingsplannen van de fakulteit. Vertegenwoordigers van buiten de universiteit verdwijnen uit de Universiteitsraad, om plaats te maken

voor vertegenwoordigers van de fakulteiten (dekanen of anderen) die er een raadgevende stem krijgen. De verhouding tussen de stemrechtige leden blijft dezelfde: studenten en niet-wetenschappelijk personeel (in de WVO ondersteunend en beheerspersoneel genoemd) bezetten maximaal een derde, het wetenschappelijk personeel minimaal een derde van de zetels. Op fakulteitsniveau zijn de verschuivingen aanzienlijk. De fakulteitsraad staat een aantal taken af aan het bestuur: de coördinatie van onderwijs en wetenschapsbeoefening, het instellen van vakgroepen, het schorsen van besluiten van de vakgroepsraden en besturen en het afleggen van verantwoording aan het College van Bestuur. De fakulteitsraad krijgt wel de bevoegdheid om, wanneer minimaal vijf leden dat wensen, leden van het fakulteitsbestuur te schorsen. De invloed van studenten neemt af, behalve op onderwijsgebied. De studierichtingscommissies, die zich met onderwijsaangelegenheden bezig houden, zullen voor de helft

door en uit studenten worden samengesteld. In de vaste commissies voor de wetenschapsbeoefening echter is nog maar één plaats voor hen beschikbaar. Bovendien krijgt de fakulteit de mogelijkheid haar beste onderzoek onder te brengen in „fakultaire onderzoeksinstituten”, die zich goeddeels onttrekken aan de gewone besluitvormingsprocedures. Een hoogleraar-directeur, aangewezen door het fakulteitsbestuur, gaat over de dagelijkse zaken. Het fakulteitsbestuur bepaalt ook wie binnen het instituut werkt of studeert. Het instituutsbestuur, door de fakulteitsraad benoemd, heeft een hoogleraar als voorzitter en bestaat in meerderheid uit leden van de wetenschappelijke staf, eventueel aangevuld met ander wetenschappelijk personeel en externe deskundigen. Het verdeelt intern de taken en stelt het jaarlijkse onderzoekprogramma vast. De fakulteitsraad mag zich nu slechts eens in de vijf jaar over dat programma uitspreken.

UP/Lin Tabak

Wegens vakantie voorgoed gesloten

Samen met juni behoort mei tot de drukste maanden van het jaar voor medewerkers aan een onderwijsinstelling. Wie al niet eerder het voorjaar in de bol is geslagen, loopt een mooie kans voor het academisch jaar ten einde loopt, overwerkt of verwilderd te raken. Daarbij komt nog, dat elke zichzelf respecterende commissie, raad of werkgroep per se nog één keer wil vergaderen voor de grote stilte. Ja, een prachttijd, de vogels fluiten, het groen is op zijn mooist, en binnen de universitaire gebouwen denderen de olifanten door de porseleinkast.

Voor veel personeelsleden is er echter een uitweg: ze gaan gewoon met vakantie. De laatste vijftien jaar sluipt steeds meer het verwerpelijke gebruik in op de drukste tijden van het jaar de boel te laten. April in Portugal; geen, nog geen of niet langer schoolgaande kinderen; mijn partner kan anders geen vrij krijgen; ik wil eindelijk van de zomer mijn onderzoek eens afmaken. Redenen die iedereen kent. Het gevolg: hele diensten en capaciteitsgroepen zijn in mei, juni, september, december, januari en ga maar door, hooguit half bemensd. Hoge colleges, besturen en raden kunnen nauwelijks vergaderen bij gebrek aan aanwezigen. Tot voor kort heb ik gedacht dat je in ieder geval in november iedereen nog kon bereiken. Ook dat is voorbij: afgelopen jaar was men al vroeg skiën of had men een congres op Sri Lanka en plakte daaraan nog wat verlofdagen vast. Vooral voor de sukkels die wel arbeiden in voor- en najaar, is deze ontwikkeling ongunstig. Het gevoel opgejaagd te worden, dat het werk blijft liggen, neemt toe. Dat geeft behoorlijk stress en daarvan schijn je vandaag de dag kanker en aambeien te krijgen. Gelukkig is er een oplossing: nog meer vakantiedagen, roostervrije dagen; arbeidstijdverkorting; vrij van dienst met carnaval. Daardoor is men nog vaker afwezig; valt er minder te organiseren. Kortom, veel bedrijfstijd, maar weinig bedrijvigheid. En het kan heel anders. Toen ik jong was heb ik nog meegemaakt dat de universiteiten, althans de instituten (mooi, zo'n woord instituut, kom daar nu eens om) gewoon van 15 juli tot 1 september alsmede 2 weken rond Kerstmis dichtgingen. En moest je zonodig tijdens het academisch jaar je werk verzuimen, dan kon dat alleen met toestemming van het College van Curatoren, vooraf verkregen. Zelfs je huwelijksreis had je te bewijzen. Dat waren nog eens tijden. Voor krachtige bestuurders ligt hier een mooie taak. Waarschijnlijk lezen ze dit stukje niet, ze moesten er eens een weekje uit. Goed voorbeeld doet volgen. Dit jaar ga ik voor de eerste keer in september op vakantie. En de secretaresse van de capaciteitsgroep toevallig ook. Meisjes en jongens, jullie zien maar.

Hans Philipsen

Kamer dwingt concessies af

(Vervolg van voorpagina)

meer dan 10 jaar is nagedacht en geproven, nu moet worden afgerond en niet mag wachten op het moment waarop de nieuwe nota de lange wet adviesprocedures en overleg zal hebben doorlopen. Ook het argument van de PvdA-woordvoerder Jacques Wallage, dat een afstandelijke houding van de overheid alleen dan kan worden gerealiseerd als de instellingen intern democratisch zijn georganiseerd, kon Deetman niet van dat standpunt afbrengen. Hij vindt, met CDA en VVD, dat juist een doelmatiger bestuursstructuur waarin bestaande 'blokkades' voor 'slagvaardig besluiten' zijn weggenomen, voorwaarde is voor terugtreden van de overheid. Wat betreft die bestuursstructuur heeft de minister overigens enkele concessies moeten doen. Zo zal het College van Bestuur 'in bijzondere gevallen' uit vijf leden mogen bestaan (regel is: drie); wanneer omvang van de instelling en werklust daartoe aanleiding geven. De kwaliteitsbewaking van het wetenschappelijk onderwijs blijft als overheidstaak in de wet opgenomen. Eerder hadden PvdA en VVD voorgesteld daarmee te wachten totdat er concrete plannen zijn. Maar minister Deetman wil de bestaande inspectie, die ook het overige onderwijs controleert, met

konkrete uitvoering van de controle wordt opgedragen aan commissies van deskundigen.

Enkele ingrijpende zaken, zoals het beheer van de Akademische Ziekenhuizen, de indeling in fakulteiten en de regels voor de planning en bekostiging, moeten overigens nog worden geregeld. Dat gebeurt in de Invoeringswet, die rond het zomerreces zal worden ingediend. De nieuwe WVO moet in 1986 in werking treden.

UP/Lin Tabak/Bert Bakker

Actie op komst

Een Maastrichts Actiecomité, dat zich MAX noemt, bereidt acties voor om te protesteren tegen studiefinancieringsplannen van Minister Deetman en de voorgenomen verhoging van het collegegeld. Alle studenten zijn opgeroepen om aanstaande dinsdag om tien uur te verschijnen in het Hoofdgebouw, waar een protestvergadering zal worden gehouden. Bij die gelegenheid wordt beslist over het eisenpakket en de vorm waarin het protest gegoten wordt. Bezetting wordt niet bij voorbaat uitgesloten.

De Maastrichtse actie wordt gehouden in het kader van een landelijke campagne tegen de plannen van de minister, die het inkomen van de student bedreigen. Hoogtepunt van de campagne moest een massale demonstratie op 9 mei in Den Haag

worden. Het initiatief daartoe is genomen door de landelijke Studentenvakbond LSVB, die de aangesloten plaatselijke studentengroeperingen gevraagd heeft bij toerbeurt tot protestacties over te gaan. In Nijmegen en Tilburg heeft de oproep een ruim gehoor gevonden en ook in andere steden worden bezettingen en andere ongemakken voorbereid.

Volgens een voorvoerder van MAX zijn er al diverse voorstellen ingediend om opgenomen te worden in het eisenpakket. Zo zou de universiteit meer studenten via studenten-assistentieschappen in de gelegenheid moeten stellen gedeeltelijk hun onderhoud te voorzien en zou de gespreide inning van het collegegeld regel in plaats van uitzondering moeten worden. Het College van Bestuur zal ook gevraagd worden busen naar de landelijke demonstratie op 9 mei in Den Haag te financieren.

Ginjaar was goed voor bijna drie jaar

Nummertje zoveel in de serie „omzien in wrok naar mijn universitaire loopbaan”. Dit keer is het oud-minister voor volksgezondheid dr. L. Ginjaar, die zijn baantje als collegevoorzitter van Utrechtse universiteit opzegt en teleurgesteld zijn heil elders zoekt. (Hij wordt voorzitter van de Gezondheidsraad en de Centrale Raad voor de Milieuhygiëne.) Toen Ginjaar tweeënhalf jaar geleden naar de Domstad kwam, waren de verwachtingen hooggespannen. Hij zou de failliete boedel die zijn voorgangers hadden achtergelaten wel even bereedden. Het werd, naar eigen zeggen, „een traumatische periode”.

Het probleem was dat Utrecht nooit had kunnen kiezen tussen een centrale bestuursstructuur, zoals in Leiden, en een decentrale aanpak, zoals in Nijmegen. Er gaapte een kloof tussen het gedecentraliseerde academische zelfbestuur in zaken van onderwijs en onderzoek en het centrale financieel-economisch bestuur. Invoering van waardevolle informatie-, beheers- en bewakingssystemen zouden die kloof moeten dichten; en dat was de taak van Ginjaar, de politicus. Aanvankelijk leek alles te lukken. De communicatie, maar ook de duidelijkheid nam onderling toe. „Maar de glibberige onderwaterplanten van de universiteit zogen zich aan de nieuwe voorzitter vast”, schrijft het U-blad, „zoals ze ook diens voorgangers hadden neergetrokken”. De sekretaris van de universiteit, belast met de reorganisatie, kreeg of nam teveel vrijheid; Ginjaar werd verweten tijdens de taakverdelingsoperatie Tandheelkunde voor Farmacie te hebben verkwanseld; zijn pogingen om de hiërarchie tussen de verschillende universitaire niveaus te slechten, stuitte op weerstand van de machtsbekleders; met de universiteitsraad, die zich niet altijd serieus genomen voelde, verslechterde de verhouding... om kort te gaan, weg enthousiasme en uitkijken naar een andere baan. Geen burgemeestersbenoeming of zijn naam viel. Even leek het erop dat hij commissaris van de koningin te Gelderland zou worden, maar nee. Voorzitter van de VSNU dan? Ook niet. De uiteindelijke bestemming is bekend. Velen in Utrecht halen opgelucht adem. „Ik kan me wel voorstellen dat hij deze kans pakt”, zegt een collegecollega.

(U-blad)

Economie en...

Het bezit van een economische faculteit is iets begeerenswaardigs voor een universiteit, lijkt het wel. De Katholieke Universiteit van Nijmegen is al sinds de jaren

zestig bezig met begeren. De ene commissie na de andere werd in het leven geroepen met als enige - voorlopige - resultaat de oprichting in 1977 van het Economisch Instituut, een coproductie van drie faculteiten. In 1983 achtten de Nijmegenaren de tijd rijp voor de grote stap voorwaarts: een echte faculteit. De minister werd aan zijn slijpjas getrokken, maar deze reageerde niet bijster enthousiast; in deze kreeg hij opvallend veel bijval van de andere universiteiten en hogescholen. Het plan verdween naar de achtergrond.

Nu pakt men het subtieler aan. Het plan waarmee nu naar buiten wordt getreden is zeer bescheiden van opzet. De wens is: een vrij doktoraalexamen „Economie en...”. Op de plaats van de puntjes moet dan de eigen studie worden ingevuld. Je haalt eerst je propedeuse in je eigen vak, vervolgens besteed je in het tweede en der jaar de helft van de tijd aan de economie en ten slotte haal je tijdens het schrijven van je scriptie de banden met de „eigenlijke” studie weer wat nauwer aan. Zo roepen de bezuinigen niet alleen woede op, maar ook inventiviteit. (KU-Nieuws)

Een onvolwassen proeve van bekwaamheid

„Mijn doel is dat er een goedfunctionerende kinderpoltie komt”, zegt dr. F. de Jongh-Wieth beslist. Een hulpverlenende

taak, daar gaat het om en daar schort het nog wel eens aan. Waar het ook aan schort, is het proefschrift waarin deze open deur wordt verdedigd. Professor J. van der Ploeg, van de vakgroep Klinische Pedagogiek en Orthopedagogiek te Leiden waar de nieuwe doctor afstudeerde, kwalificeert de dissertatie als „een schande” en „op drijfzand gebaseerd”. Een weloverwogen onderzoeksplan ontbreekt, een beschrijving van de gevolge systematiek idem dito, een verantwoording van de vele keuzes die zijn gemaakt is er ook niet. En dan: De Jongh-Wieth heeft haar doktoraalscriptie vrijwel integraal in haar proefschrift opgenomen! Promotor J. Doek, hoogleraar Jeugd- en Jeugdbeschermingsrecht aan de VU, vindt het idee om je scriptie op die manier te recyclen „alleen maar efficiënt”, al heeft ook hij kritiek. Een ander lid van de promotiecommissie karakteriseert de eerste versie van het werk als „een sympathiek boek” en „een zeer persoonlijk geschreven, maar chaotisch journalistiek werkstuk”. Na herschrijving vond hij het „een grensgeval”. „Er zijn wel slechtere proefschriften in de sociale wetenschappen geschreven”, meende een ander lid.

Wat vindt de promovenda er zelf van? De Jongh-Wieth: „Ik vind dat onderzoek, zeker in de menswetenschappen, bruikbaar, maatschappelijk relevant moet zijn”. Ook meent ze dat haar werk eerder „subjectief” dan „objectief” kan worden genoemd; maar „objectiviteit in de menswetenschappen is vaak een utopie”. (Mare)

Nieuwe openings-tijden:

- ★ Dagelijks van 12 tot 14 uur en van 18 tot 22 uur
- ★ 's Zaterdags en 's zondags geen lunch
- ★ 's Maandags gesloten

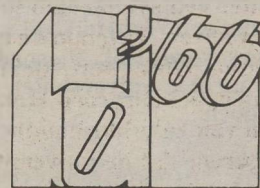
RESTAURANT DE TREPKE

Stationsstraat 14. 6221 BP Maastricht
Telefoon: 043-16958

„Al slèt de klok twee oor, veer goon nog eve door!”

Maastricht leeft overdag en 's nachts. Om twee uur 's nachts komt daaraan een eind door een gemeentelijke verordening. De gemeente is ook nog krenterig met nachtvergunningen, zodat het nachtleven zich verplaatst naar België. Juist door het abrupte einde ontstaat veel overlast.

D'66 heeft daarom voorgesteld om in het weekeinde vrije openingstijden voor de horeca in te stellen. Iedereen kan dan zelf bepalen hoe lang hij wenst uit te gaan. In vele plaatsen in Nederland kan dat al, waarom Maastricht nog niet?

Voor meer informatie:
D'66-Maastricht,
Postbus 3081,
6202 NB MAASTRICHT.
(tel 043-616873).

Koude Does

„Die ene zonder pak aan, die heeft zeker al een baan?” Wel een uur lang werd de Faculteitsraad ervoor geschorst: weer tien kersverse gezondheidswetenschappelijke doctoranda en -di erbij. Die ene had inderdaad al een baan. Sjors Evers, nu drs. Verplegingswetenschap, zit al jaren in de gelijknamige capgroep. Hans Philipse, die hem zijn diplomaatje uit mocht, of moest, reiken was een van de weinige sprekers die niet de overvolle aula collectief deed knikkebollen. Goeddelijk haalde hij uit naar de „versnipperde intellectuelen” die nu Gezondheidswetenschappen denken te doceren. Ook de examencommissie - waar hij zelf in zit - kreeg een plaagstootje. „Deze examencommissie is streng, rechtvaardig en blind”, sprak hij, ijverig zijn bril poetsend. EC-voorzitter Does' opkomende zelfvoldane lachje bevroor zichtbaar. Later moest hij-het nog een keer ontgelden toen Arie van der Arend aan gezond verstand (het zijne) de voorkeur gaf boven de valide statistiek die Ronald Does aan het werk houdt. Does' koele blik illustreerde het waarom van Aries voorkeur.

De meeste sprekers vergastten de ruim 200 belangstellenden op een keur van afkortingen, vreemde woorden, onbegrijpelijke samenvattingen, geforceerd persoonlijke opmerkingen en dankbare herinneringen, dit alles gelardeerd met onbenullig geleuter. Van der Werff (ja, dezelfde) had tussen zijn bijverdiensten nog wat tijd gevonden voor zijn hoofd-baan. Hij vond dat zijn kandidaat „van een vooruitziende blik had getuigd door een Engelse samenvatting bij zijn werkstuk te voegen”. Hopelijk heeft een be-

terwetende ondergeschikte hem intussen verteld dat dat (vraag niet waarom) verplicht is.

Voorzitter Does zelf wist vol waardering te melden dat de kandidaten aan hun verplichtingen hebben voldaan, waarmee hij, de gedempte hilariteit negerend, betrof het een van zijn statistiekgroepjes, nog iets dieper op het examenregime inging. Laurent Serpenti stak een warrig betoog het diploma in eigen zak. Carla Frederiks mocht 2 kandidaten tegelijk toespreken, die links en rechts van haar geparkeerd stonden. Toen toenemende nekverstijving dwong hem het gehele bovenlichaam beurte link en rechts te keren.

De altijd verzachtende borrel-na-ik-om het gebrek aan stijl en sfeergevoel verhelen. Een feestelijke uitreiking toch wat anders dan een vergadering met ethanol toe. Een wat minder knallende podiumopstelling, een ceremonie-meester in plaats van een schutter-voorzitter, wat vlottere praatjes en een meer feestelijke omljsting zouden vewit al voor de geslaagden en hun familie feit wat heuglijker maken. Ik zou bijv. zeggen: hier is een vrouwenhand nodig, ware het niet dat ik dan zowel mannen als vrouwen tegen mij krijg. Gelukkig werd van niet-officiële zijde tegenwicht geboden. De door ex-studenten vervaardigde feestkronen door de loslopende kinderen al gauw geïmiteerd door middel van de „gereguleerd”-bordjes - en het nog wat schuchtere lang zullen ze leven, geven sprankje hoop voor de toekomst. Al doende leert men, mogelijk zelfs bij A.F.

Peter Elderson

SER

BOEKHANDEL

VRIJTHOF 29
6211 LE MAASTRICHT

TEL. 043-50054/18704

VAAAS

DE 4-FACULTEITEN-BOEKHANDEL VAN LIMBURG, VOOR RIJP EN GROEN IN DE WETENSCHAPPEN. EEN BOEIENDE BOEKHANDEL IN EEN GROEIENDE UNIVERSITEITSSTAD: WIJ „BLOKKEN” MET ELK BLOK MEE.

De dikke en de dunne lopen over het Vrijthof

Langste man

De deelnemers van het symposium druppelden binnen. Bescheidenheidshalve nemen ze plaats op de achterste rijen. Ten slotte is alleen de eerste rij nog onbezet; daar ga ik zitten. Een seconde later ploffen vier torenlange mannen naast me neer. Op slag voel ik me een lilliputter. 'Lengte is een relatief begrip', zal de Amsterdamse kinderarts professor R. Steendijk in zijn inleiding-met-lichtbeelden gaan vertellen: 'Je bent lang in vergelijking met anderen'. De reus die naast me zit zal daar weinig troost in kunnen vinden. 'Het is vervelend om de mensen het zicht te ontnemen', zegt hij met een sombere stem, 'maar we moeten op de eerste rij zitten om onze benen kwijt te kunnen raken. Die stoelen hier zijn ook helemaal niet op ons berekend. Als ik met mijn arm hierop leun, hang ik helemaal scheef. En zo is het overal. De wastafels hangen te laag; je moet je altijd bukken als je een ruimte binnenkomt; in een vliegtuig zitten is een ramp; trein, tram, bus: idem dito. Maar op het laatst wen je er wel aan dat je gebukt door het leven moet gaan. Alleen dat roepen van de mensen... „Hé, is het koud daarboven?“ Dat slaat gewoon nergens op, want de warmte stijgt naar boven.''

Mijn buurman is lid van de KLM, de Klub Lange Mensen. Hij behoort tot 'de uitgelezen schare', die Rob Bruintjes altijd meeneemt naar symposia en andere evenementen. Rob Bruintjes is voorzitter van de KLM en met recht: hij is de langste man van Nederland. Tweehonderd-twintig centimeter op de kop af. De Blaricummer lijkt iets minder te lijden onder zijn extravagantie. Hij laat zich gewillig fotograferen, zegt lachend dat hij weliswaar de allerslangste is, maar dat hij al de hete adem van anderen in zijn nek voelt en vertelt zonder een spoor van verdriet of gêne over zijn groeigeschiedenis. Op zijn zestiende was hij al twee meter zestien lang. Zijn groeiprognoze werd bepaald op twee en een halve meter. Toen is besloten in te grijpen. Hij kreeg een hormoonbehandeling en dat heeft zijn explosieve groei vrijwel tot stilstand gebracht: er kwamen nog maar vier centimeter bij. Zulke resultaten worden zeker niet altijd geboekt, meende Steendijk. Daarbij zijn er allerlei bijwerkingen denkbaar waarvan we het bestaan nog niet kennen; die komen pas op latere leeftijd naar buiten. Een nadeel dat al bekend is, is: acne. En acne kan littekens achterlaten. Snel groeiende meisjes, die met oestrogene hormonen worden behandeld, krijgen vaak last van dikte. Steendijk betoonde zich geen uitgesproken voorstander van remmend ingrijpen. 'Wie bij me komt, wil zelf', zei hij. 'Het is een contract tussen medicus en klant. Klant, want patiënt wil ik het niet noemen. Maar er wordt eerst goed over gepraat.' De mensen in Nederland worden hoe langer hoe langer, zoals het op een dia stond geformuleerd. Uit het onderzoek dat Machteld Roede, samen met de kinderarts J. van Wieringen, in 1980 verrichtte, blijkt dat vergeleken met 1965 (het jaartal van het voorlaatste landelijke meting) kinderen van zes jaar één centimeter en die van tien jaar 2,3 centimeter langer zijn. De uiteindelijke lengte met twintig jaar is bij vrouwen met twee centimeter toegenomen en bij mannen maar liefst met

Het einde van het tijdperk Baeten is nabij. Of hij een bestuurlijke reus dan wel pygmeë is geweest, zullen latere geslachten moeten uitmaken. Degenen die zich het vuur uit de sloffen lopen om de burgervader een afscheid te bereiden dat hem nog lang zal heugen, lijken hem in te schatten in de eerste categorie. Het is alles reus wat de klok slaat. Wekenlang berichtte 'De Limburger' over alweer een gigant die zich zou aansluiten bij de grote reuzentocht en vorige week zondag trokken ze inderdaad in groten getale door een door sneeuwstormen geteisterde Maastrichtse binnenstad. Twee dagen daarvoor had de scheidende ketendrager in de Eurohal de lentebeurs 'Alles voor Eva' geopend. Daar waren behalve de meest geavanceerde schillemesjes, stofzuigerzakjes en ontharingscrèmes ook twee reuzen te bewonderen. Het motto luidde dan ook: 'Alles voor Eva, een reuze(n)beurs.' En in de vergaderzaal van hetzelfde gebouw barstte even later een symposium los dat een eveneens woordspelerige titel voerde: 'Reuze(n) Mensen'. Het betrof niet alleen reuzen in de hoogte, maar ook reuzen in de breedte: problemen van hele lange en hele dikke mensen. Observant, klein en mager, waagde zich onder die titanen en sprak met dr. Machteld Roede van de capaciteitsgroep Humane Biologie, die een en ander heeft georganiseerd. 'Het is fantastisch dat mensen van zo'n huishoudbeurs naar je toe stappen met het voorstel een wetenschappelijk symposium te organiseren, dat de universiteit bij al deze activiteiten rondom het afscheid van de burgemeester wordt betrokken. In Amsterdam, waar ik vandaan kom, zou zo iets onmogelijk zijn.'

Dr. Machteld Roede: kijken naar verschillen en overeenkomsten tussen grote groepen mensen.

vier centimeter. Bijna alle ouders zien hun kinderen boven zich uittoeren op een gegeven moment, maar dat wil nog niet zeggen dat ze het leven hebben geschonken aan extreem lange sladoods. Een goede voorlichting is ook hier van groot belang. Daar streven de mensen van de KLM ook naar. En naar acceptatie.

Dikke meid

Heel dikke mensen worden misschien nog minder geaccepteerd dan heel lange. Hebben ze het immers niet aan zichzelf te danken? De vier dikke vrouwen die aan de andere kant van de reuzen op de eerste rij waren gaan zitten, konden erover meepraten. 'Ik ben Annemarie Bremer', zei de dikste van het viertal; 'ik lijd aan obesitas, maar je kunt ook zeggen: ik ben gewoon een dikke meid. Dik zijn hoort niet. We worden achternagevoerd op straat; als je naar de dokter gaat met pijn in je enkel, kijkt hij niet naar die enkel, maar zegt: afvallen, op dieet. Wij van de actiegroep Vet Vrij zeggen: voel je vrij in je vet, maar wordt niet allemaal dik in godsnaam, want dat is niet leuk.' Dik zijn heeft ook erfelijke oorzaken. Annemarie Bremer is geboren in een heel 'dikke' familie en hoewel ze zei 'halfvol' te zijn opgevoed, werd ze toch heel dik. Ze kon er nu niet meer mee zitten, al vond ze het vervelend steeds in douche-

gordijnen te moeten rondlopen. Leuke kleren is er voor dikke - en ook voor lange - mensen nauwelijks bij.

In de Utrechtse internist H. Koppeschaar vond Bremer iemand die niet veel begrip kon opbrengen voor haar standpunt. Men wordt dik door een te grote voorraad energie, wit vet. Dat komt omdat de energie intake groter is dan de energie expenditure, het verbruik. Dat is de enige oorzaak, al spelen er diverse factoren in mee: erfelijke, psychische, maatschappelijke. Maar dat dieet niets zou helpen, daar wou Koppeschaar niet aan; het was alleen heel moeilijk, want als het regulatieniveau eenmaal hoger is dan krijg je dat moeilijk weer omlaag en, tweede probleem, een eenmaal verworven surplus aan vetcellen raak je niet meer kwijt; ze kunnen wel leeglopen, als het ware, maar ze zijn zo weer vol. Dikke mensen lopen veel grotere risico's: op hoge bloeddruk, op suikerziekte, op... 'Niet ons lichaam bezorgt ons hoge bloeddruk', onderbrak Bremer, 'maar de reacties op ons lichaam, het naroeven op straat. Artsen hebben geen idee van wat het is om als dikke meid een wandelingetje te maken. Dat vereist grote moed.' Ondanks pogingen van Machteld Roede om beide partijen ietwat tot elkaar te brengen, eindigde de discussie toch wat wrevelig.

Hart op tong

'Heel jammer', zegt ze, als ik haar de volgende maandagochtend in haar kamer in het BMC spreek. 'Koppeschaar is juist iemand die veel begrip heeft voor de psychische en sociale kanten van het dik zijn. Misschien speelde ook de wat provocerende opstelling van de actiegroep mee. Typisch Amsterdams; het hart op de tong. Als ik weer eens in Amsterdam ben, merk ik die mentaliteit meteen. Dan ga ik zelf ook met de trambestuurder staan praten. Hier heb ik dat minder.'

Machteld Roede, sinds twee jaar verbonden aan de capaciteitsgroep Humane Biologie, komt dus uit Amsterdam, maar heeft jaren in Utrecht gewerkt. Gepromoveerd op groeipatronen bij vissen, heeft ze zich later veel beziggehouden met het aspect 'lengte' bij mensen. 'Biologen kijken naar planten en dieren, sociologen en andere menswetenschappers naar het gedrag van mensen, maar naar hoe gezonde mensen er uitzien, hoe ze zijn gebouwd, en ook hoe ze zijn samengesteld, kijken er maar weinigen.' De humane biologen, ofwel antropologisch biologen, ofwel fysisch antropologen, hebben het niet erg ge-

makkelijk. Wie pathologische verschijnselen bestudeert, krijgt snel geld los, want je kunt er therapieën op baseren. Bij antropologische studies is die praktische toepassing niet zo meteen zichtbaar. Kijken naar overeenkomsten en verschillen tussen grote groepen mensen op regionaal, landelijk en wereldniveau, en dat ook nog eens van cel tot orgaan tot hele lichaam, is een boeiende bezigheid, maar valt enigszins tussen de wal en het schip van de diverse wetenschappelijke disciplines. De Utrechtse stek waar Machteld Roede werkte, is inmiddels gesloten, slachtoffer van de bezuinigingsdrift. 'Wij antropologen hebben ons gevonden in een vereniging. Daar kunnen we elkaars hand vasthouden en aan elkaar vragen: „Waar ben jij mee bezig en jij?“' Als de meer fundamentele vraagstukken van de studie van de natuurlijke historie van de mens ter sprake komen, ontsteekt Machteld Roede in enthousiasme. Op een vraag als: in welk opzicht verschillen de eerste mensen nu van dieren? wat is het doorslaggevende criterium? reageert ze haast dankbaar. De grote lijn is duidelijk haar terrein. 'Volgens mij is het doorslaggevende criterium niet de taal of het overdragen van culturele gebruiken op jongere generaties, want dat tref je bij dieren ook aan, maar het begraven. Dieren begraven hun doden niet. De Neanderthaler is lange tijd niet als mens beschouwd; ten onrechte, want zij begroeven hun doden. Zij gingen zelfs bloemen leggen op de plaatsen waar ze hun afgestorvenen begroeven. Je kunt zeggen dat er een hele cultus is... maar...' Keer op keer vermant ze zich en toont haar enthousiasme in. 'Maar we moeten natuurlijk voorzichtiger zijn.'

Carnavalsgek

Voorzichtig zijn met het trekken van conclusies. Uit het onderzoek van 1980 is gebleken dat zuigelingen iets kleiner zijn dan zuigelingen in 1965. Een dissonant in het koor van langer en langer. Hoe kan dat? Op het symposium werd er driftig over gespeculeerd. Vrouwen roken meer, dat is het. Het strenge regiem op de consultatiebureaus, daar moeten we het zoeken. 'Roken kan van invloed zijn, net als het regiem op consultatiebureaus', zegt Machteld Roede achteraf. 'Zeker is het niet.' Antropologisch onderzoek vereist veel follow ups. Pas als je een hele reeks van onderzoeken op een rijtje hebben, kun je met iets meer zekerheid conclusies trekken. Ouderen dan twintigjaren zijn in Nederland nog nooit representatief gemeten. Maar wie zal dat betalen? 'Wellicht kan vanuit de industrie een initiatief in die richting worden ontwikkeld', schreef Machteld Roede een tijd geleden in de Volkskrant.

Eén conclusie aarzelt ze niet te trekken: 'Het symposium was wel een stuk promotion voor de universiteit of niet soms?' Na afloop van het gesprek loopt ze een eind mee naar buiten. 'Het klinkt misschien gek', zegt ze, 'maar waar ik absoluut weg van ben, dat is het carnaval hier. Fantastisch; ik kijk mijn ogen uit. Als ik dan in Amsterdam kom en ik probeer dat de mensen uit te leggen, zeggen ze: „O jee, die Machteld is gek geworden!“'

Ad van Iterson

Personal Computer verdringt pen en papier

Computerfabrikanten lonken naar universiteiten

De personal computer (PC) lijkt zich stormenderhand een plaats te veroveren binnen het Wetenschappelijk Onderwijs. De ontwikkeling die enkele jaren geleden startte in de Verenigde Staten lijkt nu ook door te breken aan de Nederlandse universiteiten en hogescholen. Niet alleen medewerkers, maar ook en vooral studenten hebben grote belangstelling voor de aanschaf van een personal computer die door de fabrikanten via de universiteiten met tientallen procenten korting worden aangeboden. Die belangstelling lijkt voor de technische studierichtingen niet zo verwonderlijk, maar insiders menen dat zelfs richtingen als theologie en antropologie zullen moeten geloven aan de opmars van de computer. Binnen vijf jaar, menen zij, zal het digitale beest zich een vaste plaats veroverd hebben. Vrijwel alle Nederlandse instellingen voor Wetenschappelijk Onderwijs hebben contracten afgesloten met de computerfirma's die apparatuur en programmatuur (hard- en software) leveren, of verkeren in een stadium van vergevorderde onderhandelingen. Ook de Rijksuniversiteit Limburg heeft zich nu in deze rij gechaard. De aanschaf van een PC heeft hier natuurlijk onmiskenbare voordelen voor de nieuwe Economische Faculteit, maar ook de andere richtingen kunnen zeker nut hebben van hun personal computer. Favoriet zal daar zijn programmatuur voor tekstverwerking en gegevensbestanden (databases).

Elektronisch prikbord

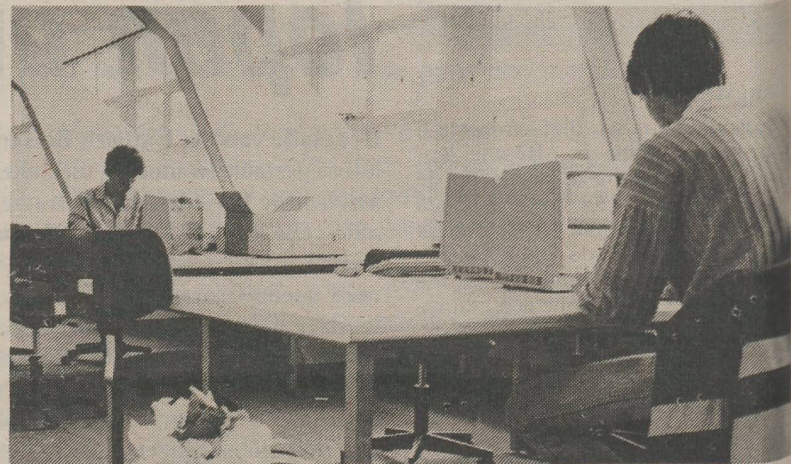
In de Verenigde Staten zijn voordele leveringscontracten tussen onderwijsinstellingen al sinds jaren gebruikelijk. Op sommige universiteiten is de aanschaf van een personal computer zelfs bij het collegegeld inbegrepen. De kortingen die studenten kunnen verkrijgen lopen soms op tot meer dan 50 procent. Zo levert Digital Equipment (DEC), de firma die ook apparatuur aan de RL leverde, aan het Stevens Institute of Technology supermicro's (PC's met de capaciteiten van een grote computer) die normaal 10.000 dollar kosten voor minder dan 2000 dollar. De Carnegie Mellon University in Pittsburgh is een goed voorbeeld van een vruchtbare samenwerking tussen computerfabrikant en universiteit. IBM levert tegen een zacht prijsje zeer geavanceerde PC's die gebruikt worden voor onderzoeks-

projecten op het gebied van computer-netwerken en complexe Operating System, waar IBM op den duur de vruchten van zal kunnen plukken. Ook in Nederland wil dit bedrijf een dergelijk samenwerkingsconsortium met de universiteiten op poten zetten. De RL staat hier vooralsnog afwijzend tegenover.

Op de campus van het Rochester Institute of Technology kunnen studenten zelfs gebruik maken van een zogenaamd PBX-systeem, een netwerk waar verschillende communicatiemediën zoals televisie, telefoon, telex, terminals en computers op aangesloten kunnen worden. Hierdoor hebben studenten onmiddellijk toegang tot een breed scala van diensten en informatie zoals collegeroosters, bibliotheekcatalogi en computergestuurde cursussen. De uitgebreide communicatiefaciliteiten hebben bovendien, zo zegt men, geleid tot aanzienlijke betere socia-

le contacten tussen de bewoners van de campus. Via de terminal worden studenten bij elkaar gebracht die elkaar anders nimmer ontmoet zouden hebben. Het gehannes op prikborden in mensa of supermarkt om een reisgenoot of verloren kat op te sporen behoort er tot het verleden.

Dergelijke ontwikkelingen vinden we nog niet in Nederland. Het pionierswerk op dit gebied is verricht door de Rijksuniversiteit Leiden, waar studenten en medewerkers sinds anderhalf jaar tegen gunstige prijzen hun PC kopen of onder aantrekkelijke voorwaarden huren of leasen. Aanvankelijk werden de computers grotendeels door dealers geleverd met kortingen rond de dertig procent, maar sinds kort worden de apparaten ook direct door IBM geleverd tegen 40 procent korting. In totaal zijn er in Leiden al meer dan 200 PC's van de merken IBM, Apple en DEC over de toonbank gegaan en er is nu zelfs een heuse winkel in oprichting op het Centraal Reken Instituut (CRI) van de RU Leiden. In Amsterdam neemt de Stichting Academisch Rekencentrum Amsterdam (SARA) de computer-honneurs voor de Universiteit van Amsterdam en de Vrije Universiteit waar. Daar gaan Olivetti's, IBM's en Apple Macintoshes over de toonbank. Het eerste werkelijk grote contract is vorig jaar oktober gesloten tussen de Erasmus Universiteit Rotterdam en Olivetti Nederland. Dit contract luidde een nieuw tijdperk voor universitair Nederland in, omdat hier een *direct* contract tussen fabrikant en universiteit voor de levering van PC's aan medewerkers en studenten werd gesloten. Het initiatief voor het project ging aanvankelijk uit van de Interfaculteit Bedrijfskunde, waarmee ook de TH Delft aan het project deelneemt. Een personal computer is sinds dit jaar on-

ontbeerlijk voor de bedrijfskundestudent aan de EUR.

De Erasmus Universiteit zegt de hele onderneming economisch verantwoord te hebben opgezet. Om de kosten te drukken beperkt men zich tot één merk, wat onderhoud, service en begeleiding een stuk eenvoudiger maakt.

Bij de aankoop van een PC is men verplicht drie software-pakketten van Micropro voor het luttele bedrag van 445 gulden aan te schaffen. Vergeleken met de - gekorte - aanschafprijs van circa 5000 gulden voor de Olivetti-PC is dit niet veel. Voor dit geld krijgt men een tekstverwerker, een „spreadsheet” voor administratief en financieel rekenwerk en een database (gegevensbestand-programma). Daarmee kan men gelijk aan de slag met de machine.

Voor de financiering van de PC's heeft de EUR de AMRO-bank in de arm genomen. Die heeft een krediet opgesteld dat afgelost kan worden over een periode van ongeveer 72 weken afhankelijk van de restancestand, in maandelijkse afbetalingen van 2% van het totaal te financieren bedrag, wat in de meeste gevallen neerkomt op 100 à 200 gulden. Ook kan men een onderhoudscontract

en verzekering voor het apparaat afsluiten bij de universiteit.

De verkoopprognose voor 84/85 was gesteld op zo'n 400 PC's, maar dat streefgetal is nu al overschreden en bij het rekencentrum van de Erasmus Universiteit verwacht men dat tegen het einde van het academisch jaar ruim 550 apparaten verkocht zullen zijn.

Concurrentieslag

Olivetti ligt op dit moment duidelijk aan kop in de strijd om de gunst van de universiteiten. Dit bedrijf levert nu exclusief aan de Erasmus Universiteit, de Rijksuniversiteit Groningen en SARA, samen goed voor naar schatting 900 PC's dit jaar. Daarnaast heeft Olivetti ook nog eens 55 PC's aan de TH Delft verkocht die door medewerkers en studenten geleend kunnen worden. Met andere universiteiten wordt nog onderhandeld. In navolging van Apple is Olivetti van plan een soort gebruikersclub van alle universiteiten aan wie het PC's levert op te richten. Ook IBM doet pogingen in deze richting.

De Olivetti's zijn uitverkoren omwille van hun superieure snelheid (tot drie keer zo snel als de PC's van IBM) en de vele standaard meegeleverde extra's zoals een grafisch beeldscherm. Daardoor ligt de prijs-prestatieverhouding van deze machine gunstig ten opzichte van bijvoorbeeld de IBM. Voor de rest zouden deze twee personals vrijwel gelijk zijn, zelfs in bijna alle programma's. De trend om IBM-achtige („compatible”) PC's aan te schaffen is duidelijk zichtbaar. Een factor die ook een rol speelt in de concurrentieslag is de financiering van de PC en andere geldelijke overwegingen. Zo overweegt de TH Eindhoven een Philips P3100 PC aan te schaffen, omdat - hoe kan het ook anders - dit bedrijf de Eindhovenaren een zeer aantrekkelijk financieringsvoorstel heeft gedaan.

TH Delft hecht grote waarde aan het inpassen van PC's in reeds bestaande netwerken. Het dumpen van grote aantallen PC's op de markt wil het Delftse college van bestuur voorkomen. De voorbereidingscommissie die de aanschaf van de personal computers moet stroomlijnen denkt aan twee of hoogstens drie merken, waarbij IBM, en alweer Olivetti hoge ogen gooien. De TH Twente zit op een zelfde lijn. Suggesties als zou een computernetwerk op de campus naar Amerikaans model niet denkbeeldig zijn, ziet men in Twente niet verwezenlijk in de nabije toekomst.

UP/Berend-Jan Beugel en Stan van Herwaarden, Evelyne de Leeuw

Of er nog ondeugende boekjes tussen zaten, vroeg Observant-redacteur Ad van Iteron enige maanden geleden. Ik heb hem moeten teleurstellen, want ik had nog niets van deze ongetwijfeld smakelijke categorie kunnen ontdekken. Jezuieten waren waarschijnlijk niet ondeugend, of ze hadden alle prikkellektuur mee naar huis genomen. Bovendien, wat heet, na de norm-oprekkende televisievertoning van Taxi zum Klo, tegenwoordig nog ondeugend? Maar de aanhouder wint, en zo viel het oog op een klein leren boekbandje met een veelbelovende opdruk: 'Verschiedenes über die Onanie'. Niet ver daarvandaan nog twee titels, de een al sprekender dan de ander. Wat een naargeestige benepenheid walmt er niet uit een opschrift als: 'Over de zelfbesmetting en de overige wijzen waarop men zich in het voldoen der geslachtsdrift kan te buitengaan'.

Ergernis, lachlust en mededogen met de 19e-eeuwse jongere strijd tijdens het lezen om de voorrang. Hoe kreeg men de onzin bij elkaar. Het genoemde boekje stamt uit 1836; de Duitse onanie-bundel uit rond 1780, en in beide worden de bedrijver (of zijn vrouwelijke pendant: ook meisjes worden gewaarschuwd) van deze zonde de ergste ziekten voorspeld. Men gaat geraffineerd te werk. Dit zijn medische vertogen, er wordt nauwelijks gerept van God of gebod. Aan morele vermaningen kun je je tenslotte onttrekken, maar ziektes zijn onafwendbaar.

Tegenwerpingen van tijdgenoten, artsen ook, dat zij heel wat meer gezonde dan zieke zelfbevredigers ontmoetten worden met een superieure drogredenering afgewezen: deze doktoren beseffen niet half wat voor kwalen in het verborgene blijven doordat men ze liever voor zich houdt. Buitendien stellen ze vaak de foute diagnose. Slechts de vertering van het ruggemerg, vallende ziekte, lamheid en blindheid brengen hen op het spoor van de onanie, terwijl er toch zoveel tussenstadia zijn waaraan men juist de beginnende zondaar kan herkennen! Een bleke kleur, een ingevallen gelaat, de blauwe of violette kleur der oogleden, de vermoeide opslag van het oog; het zijn even zovele waarschuwingstekens. Dan zijn er nog de

RODE oren

VERHANDELING

OVER DE
KENMERKEN, OORZAKEN, TOEVALLEN,
BEHOEDMIDDELEN EN GENEESWIJZE

VAN HET

ONANISMUS,

OF DE

ZELFBESMETTING,

DOOR DEN HEER

T I S S O T.

VERMEERD MET EEN AANHANGSEL
EN OP NIEUW VERBEETERD DOOR

H. J. SCHOOTEN, Med. Doct.

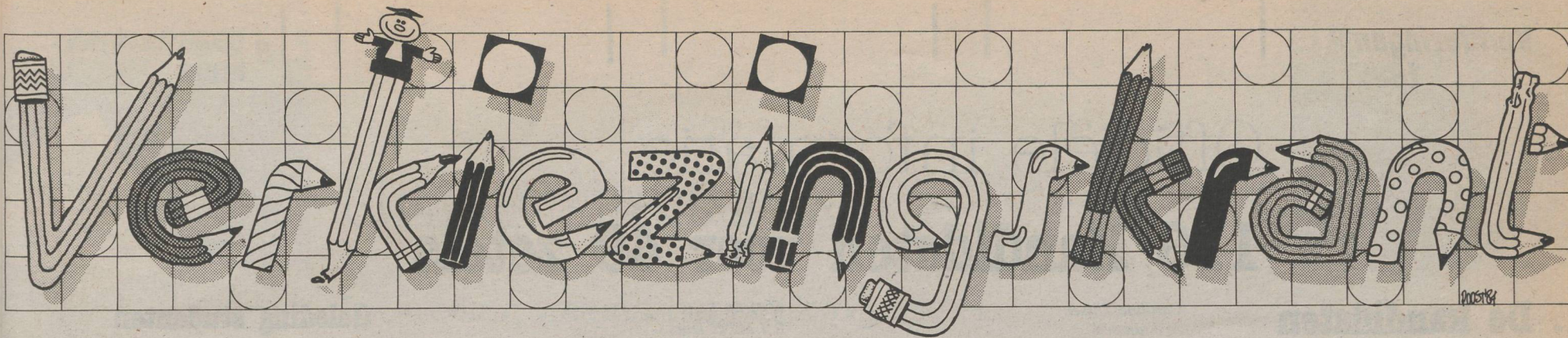
TE AMSTERDAM.

gedragskenmerken. Ouders wordt aangeraden zich als ware spionnen door het huis te begeven. Een drang tot afzondering van het kind is verdacht. Een jongeling die naar het schijnt ogenblikkelijk in slaap valt, 's avonds bij het naar bed gaan, is zo mogelijk nog verdacht: zodra hij alleen is grijpt hij zijn kans. Op dat moment kan men hem betrappen. "Dikwijls vindt men hem, wanneer men bij hem komt, rood en bezweet, zonder dat dit uit de warmte van de kamer of de zwaarte der dekens zoude kunnen verklaard worden". Als plotseling het dek wordt opgelicht ziet men veelal de handen nog op "de werktuigen, met welke hij de overtreding begaaf".

Wat een lijdensweg moet het kind gegaan zijn dat aan deze weezinwekkende pedagogie was overgeleverd. Altijd toezicht (tot op het toilet toe), altijd angst om bespied te worden: de geestelijke schade moet groter zijn geweest dan alle infernale ziektes die aan de masturbatie werden toegeschreven. En dan spreken we nog niet eens van de zogenaamde remedies: blikken werktuigen, gordels tegen de zelfbevlekking genoemd, zowel voor jongens als meisjes; dwangbuizen; dikke stukken kurk of hout, die aan de binnenkant der dijen moesten worden bevestigd; en al wat de toenmalige opvoedkundige feestwinkel nog meer te bieden had. Hardnekkige vrouwelijke gevallen wachtte wellicht nog het wegsnijden of -branden van de clitoris. Bij mannen wilde men niet zo rigoureuus zijn om toekomstig vaderschap niet geheel in de weg te staan. Dan maar een zak ijs op de balzak. Misschien is dat ook het lot geweest van een tragikomische casus in het boekje: een jongeman die zijn lust tot zelfbevlekking in het bad wilde praktiseren en met dat doel de roede in het afvoerputje stak. De zwelling maakte het hem onmogelijk om terug te trekken. Pas op zijn verschikkelijk geschreeuw kwam men de ongelukkige te hulp.

(Voor hen die meer van dit moois willen lezen hier de bibliotheeksignaturen: 169 A 10, 169 C 1 en 169 C 17).

Wammes Bos

VERKIEZINGEN 1985

Eind mei/begin juni vinden de verkiezingen plaats voor de universiteitsraad en de faculteitsraden.

Voor de Universiteitsraad, de raad van de Algemene Faculteit en de raad van de Faculteit der Economische Wetenschappen moeten alle geledingen vervangen worden. Daarnaast moet gestemd worden voor 3 studenten in de raad van de Faculteit der Geneeskunde en 4 studenten in de raad van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid. De zittingstermijn voor het wetenschappelijk personeel en het niet wetenschappelijk personeel is twee jaar; voor studenten een jaar. De zittingstermijn gaat in op 1 september 1985. In totaal zijn 49 zetels in het geding.

Overzicht in cijfers

	Universiteitsraad			Geneeskunde			Algemene Faculteit			Rechten			Economie			Totaal
	w.p.	n.w.p.	studenten	w.p.	n.w.p.	studenten	w.p.	n.w.p.	studenten	w.p.	n.w.p.	studenten	w.p.	n.w.p.	studenten	
Aantal zetels	6	6	6	6	3	3	5	1	3	8	1	4	9	2	4	67
Vacante zetels	6	6	6	0	0	3	5	1	3	0	0	4	9	2	4	49
Kandidaten	15	37	14	-	-	3	17	2	5	-	-	9	10	2	4	118
Kiesgerechtigden	526	601	2079	-	-	756	128	58	652	-	-	575	25	12	98	5510

Universiteitsraad

Wetenschappelijk personeel, niet-wetenschappelijk personeel en studenten.
Hier moet gekozen worden voor 6 medewerk(st)ers wetenschappelijk personeel, 6 medewerk(st)ers niet wetenschappelijk personeel (waarvan 3 niet wetenschappelijk personeel Algemene Diensten en 3 niet wetenschappelijk personeel faculteiten) en 6 studenten.

Faculteitsraad Faculteit der Geneeskunde

Alléén de studentleden.
Voor de raad van de Faculteit der Geneeskunde hoeven dit jaar alleen de studenten gekozen te worden. Dit zijn er 6.

Faculteitsraad Algemene Faculteit

Wetenschappelijk personeel, niet-wetenschappelijk personeel en studenten.
Voor deze raad wordt dit jaar gekozen voor 5 medewerk(st)ers wetenschappelijk personeel, 1 medewerk(st)er niet wetenschappelijk personeel en 3 studenten.

Faculteitsraad Faculteit der Rechtsgeleerdheid

Alléén de studentleden.
Voor de raad van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid worden dit jaar alleen de studentleden gekozen; in totaal 4.

Faculteitsraad Faculteit der Economische Wetenschappen

Wetenschappelijk personeel, niet-wetenschappelijk personeel en studenten.
Voor deze raad wordt dit jaar gekozen voor 9 medewerk(st)ers wetenschappelijk personeel, 2 medewerk(st)ers niet wetenschappelijk personeel en 6 studenten.

De kiesstelsels bij de Rijksuniversiteit Limburg

Bij de Verkiezingen worden de volgende twee kiesstelsels gebruikt:
- het lijstenstelsel: voor de leden van de Universiteitsraad, de studentleden van de Faculteit der Geneeskunde, de

leden van de Algemene Faculteit en de studentleden van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid;
- het stelsel van de enkelvoudige overdraagbare stem: voor de leden van de Faculteit der Economische Wetenschappen.

Het lijstenstelsel

Bij het lijstenstelsel mag per stembiljet slechts één stem worden uitgebracht, en wel door het hokje vóór de naam van de kandidaat waarop de kiezer wenst te stemmen te kleuren.

Zodra de stemveloppen zijn geopend wordt per kandidatenlijst vastgesteld:

- het aantal stemmen, uitgebracht op iedere op die lijst voorkomende kandidaat;
- de som van de aantallen stemmen op iedere kandidatenlijst uitgebracht. Deze som heet **stemcijfer**.

Bijvoorbeeld: stel het aantal te verdelen zetels is 6.
Op de kandidaten van de volgende lijsten zijn de stemmen als volgt uitgebracht:

Lijst 1		Lijst 2	
Anton	113	Jolanda	127
Ben	62	Karin	19
Corrie	91	Leo	23
Dirk	20	Maria	61
Eduard	53	Nico	0
Frerik	35		
Gerard	46	Stemcijfer:	230
Harm	11		
Inge	0		
Stemcijfer:	431		

Nu wordt de som van de stemcijfers van alle kandidatenlijsten vastgesteld en gedeeld door het aantal te vervullen zetels. Dit quotiënt wordt **geledingskiesdeler** genoemd.
In ons voorbeeld is de geledingskiesdeler: $431 + 230 = 661 : 6 = 110$.

Hierna wordt voor iedere kandidatenlijst het quotiënt vastgesteld van stemcijfer en geledingskiesdeler. Hieruit resulteert de **zetelwaarde**.

Voor ons voorbeeld wordt de zetelwaarde als volgt:
- lijst 1: $431 : 110 = 3,92$
- lijst 2: $230 : 110 = 2,18$

Vervolgens wordt iedere kandidatenlijst als volgt gerangschikt:

- bovenaan komen te staan de kandidaten die een aantal stemmen verkregen hebben groter dan éénvierde van de geledingskiesdeler in de volgorde van het door ieder van hen verkregen aantal stemmen;
- daarna volgen de resterende kandidaten in de volgorde van de kandidatenlijst.

In ons geval is $\frac{1}{4}$ van de geledingskiesdeler $110 : 4 = 27,5$.
Lijst 1 en lijst 2 worden nu als volgt gerangschikt:

Anton	113	Jolanda	127
Corrie	91	Maria	61
Ben	62	Karin	19
Eduard	53	Leo	23
Gerard	46	Nico	0
Frerik	35		
Dirk	20		
Harm	11		
Inge	0		

Nu wordt een zetel toegekend aan de kandidaten die een aantal stemmen hebben verkregen gelijk aan of groter dan de geledingskiesdeler (is in ons geval 110).
In ons voorbeeld wordt dus een zetel toegekend aan Anton (lijst 1, 113 stemmen) en Jolanda (lijst 2, 127 stemmen).

Van de overige zetels wordt achtereenvolgens telkens één zetel toegekend aan de kandidatenlijst, waarvan het quotiënt van de zetelwaarde en het aantal aan die kandidatenlijst reeds toegekende zetels vermeerderd met één het grootst is.

In ons voorbeeld:
- lijst 1: $3,92 : 1 + 1 = 1,96$
- lijst 2: $2,18 : 1 + 1 = 1,09$

De zetel wordt dus toegekend aan lijst 1. Van lijst 1 wordt nu gekozen verklaard de in volgorde hoogst geplaatste, nog niet gekozen verklaarde kandidaat, op de gerangschikte kandidatenlijst. Gekozen is dus Corrie (91 stemmen).

De volgende zetel (nr. 4) wordt eveneens toegekend aan lijst 1, want:

- lijst 1: $3,92 : 2 + 1 = 1,37$
- lijst 2: $2,18 : 1 + 1 = 1,09$

Deze lijst wijst wederom het grootste quotiënt aan van de zetelwaarde en het aantal van die kandidatenlijst reeds toegekende zetels vermeerderd met één.

Nu wordt Ben gekozen verklaard.
Deze procedure wordt zo lang herhaald als er nog te bezetten zetels zijn.

De enkelvoudige overdraagbare stem

Essentieel bij dit stelsel is dat er per stembiljet meerdere voorkeuren kunnen worden aangegeven. Men kan op het stembiljet aangeven in welke volgorde de kandidaten in aanmerking komen om te worden gekozen. Door opeenvolgende nummers 1, 2, 3 etc. te gebruiken.

Bij dit stelsel zijn termen van belang als stemwaarde, reductiefactor en kiesdeler.

Bij het bepalen van de uitslag zijn er twee varianten om een keuze te bepalen.

Elk geldig stembiljet heeft een stemwaarde van 100. Met de stemwaarde wordt de kiesdeler bepaald, stel, b.v. het aantal uitgebrachte stemmen op 140 en het aantal verkiesbare plaatsen op 6. De kiesdeler is dan $140 \times 100 (= \text{stemwaarde}) : (= \text{aantal zetels}) + 1$. Dat maakt $14.000 : 7 = 2000$.

Dit betekent dat een kandidaat 20 eerste voorkeursstemmen hebben moet om direct te worden gekozen.

Bijvoorbeeld: stel kiesdeler op 2000.

Als er nu 30 stembiljetten een eerste voorkeur aangeven voor kandidaat A, heeft deze een totaal aan stemwaarde van $30 \times 100 = 3000$, dus ruim boven die kiesdeler. Kandidaat A is direct gekozen. Nu zal het duidelijk zijn dat niet allen de kiesdeler halen. Om te bepalen wie voor een verkiesbare plaats in aanmerking komen, treedt variant-I in werking.

Variant-I

Het overschot dat kandidaat A heeft op de kiesdeler: $3000 - 2000 = 1000$, wordt hierbij verdeeld onder de overige

kandidaten die staan vermeld op het stembiljet van kandidaat A.

Deze verdeling geschiedt op grond van een reductiefactor. Dit is het overschot, dus 1000 gedeeld door de stemwaarde van kandidaat A = 3000. De reductiefactor is dan $1000 : 3000 = \frac{1}{3}$.

Vervolgens wordt deze reductiefactor vermenigvuldigd met het aantal tweede voorkeursstemmen, bijvoorbeeld: 6 van de 30 stembiljetten met een eerste voorkeur voor kandidaat A. Dat geeft een extra-stemwaarde voor de betreffende kandidaat van $6 \times 100 \times \frac{1}{3} = 200$. Dit extraatje wordt dan opgeteld bij de al berekende stemwaarde van de betreffende kandidaat, dus op grond van diens eerste voorkeursstemmen. Een kandidaat die zo 3 tweede voorkeursstemmen heeft, krijgt $(3 \times 100) \times \frac{1}{3} = 100$ bij zijn oorspronkelijke stemwaarde enz. Wie aldus de hoogste stemwaarde vergaart en de kiesdeler haalt wordt eveneens gekozen.

De mogelijkheid bestaat echter dat niemand de kiesdeler haalt, noch in eerste instantie, noch bij variant-I. Dan treedt variant-II in werking.

Variant-II

Als niemand de kiesdeler haalt, valt de kandidaat met het laagste aantal stemmen automatisch af. Zijn stemwaarde wordt onverminderd overgedragen op de kandidaten die als tweede voorkeur zijn vermeld op de biljetten met een eerste voorkeur voor de afgevalen kandidaat. Stel dat iemand zo 4 keer een tweede voorkeur krijgt dan verdient hij/zij er een stemwaarde van 400 bij.

Stemmen per post

Het stembiljet dient uiterlijk 6 juni om 17.00 uur in het bezit te zijn van het stembureau. Houdt rekening met eventuele vertraagde postbestelling!

Alléén de stemgerechtigden die in het buitenland wonen hoeven hun stemvelop te frankeren.

Stemmen per stembus

Op 4, 5 en 6 juni 1985 om 17.00 uur staan stembussen opgesteld op de volgende plaatsen:

- hoofgebouw: receptie en secretariaat stembureau;
- Annadal/MBC: kamer A.D. Muller (BMC);
- Nieuwenhofcomplex: onderwijsbalie;
- Randwijk: receptie

Uitslag

De bepaling van de uitslag vindt plaats in een openbare bijeenkomst van het Centraal Stembureau op vrijdag 7 juni 1985 vanaf 9.00 uur in ruimte 1533 BMC.

De officiële uitslag zal op dezelfde dag om 15.00 uur in kamer 200 van het hoofgebouw bekend worden gemaakt. Wenst u nadere inlichtingen, het verstrekken van stempapieren of de wijze van uitslagbepaling, dan kunt u altijd contact opnemen met de secretaris van het Centraal Stembureau, Gerard Hensen, derde verdieping hoofgebouw, kamer 324, toestel 692 (b.g.g. toestel 304).

Officiële informatie

118 Kandidaten voor 49 zetels

1. De kandidaten

Met de kandidaatstelling, die op 16, 17 en 18 april jl. heeft plaatsgevonden, is de tweede fase van de verkiezingsprocedure afgesloten. Op 19 april heeft het Centraal Stembureau besluiten genomen over de ingediende kandidatenlijsten. Daarmee zijn de volgende personen kandidaat voor de in 1985 aan de RL te houden verkiezingen:

Universiteitsraad

Geleding wetenschappelijk personeel (6 zetels)

Jan van der Made

Richard Starman

Lijst Faculteit der Economische Wetenschappen

H. Schreuder
Dirk Tempelaar
C. de Neubourg

Lijst Faculteit der Rechtsgeleerdheid

M.J. Cohen
K. Ditrach
Loes Brünott
J.P. Balkema
C. Flinterman
Nico Verheij

Lijst Faculteit der Geneeskunde

Harry Struyker Boudier
Karly Hamulyak
H.J. Hoogland
W.A. van Deijk

Kiesseenheid niet-wetenschappelijk personeel Algemene Diensten (3 zetels)

Lijst Schrijven
Jan J. Schrijen
Bert Offermans
Leo van Dorp

Lijst Frontaal
Huub Ruijters
Coen van der Gugten
Harrie Wetzelaar
Lidia Lippens
Jos Candel
Ton Brouns
Juliëtte Creemers
Theo Tijssens
Jo Systemans
Cees van der Hucht

Kiesseenheid niet-wetenschappelijk personeel faculteiten (3 zetels)

Chris den Hamer

René Verspeek

Lijst Geneeskunde
Edward Steur
Paul Dévilée
Cor Beek
Ruud Kruger
Wim Busing
Herman Baars
Frans Smeets

Lijst Frontaal/Faculteit der Geneeskunde

Paul van Dijk
Paul Lemmens
Monique Kockelkoren
Els Rouwenhorst

Caroline Tijssen
Jo Franssen
Hans Hendrix
Henk van Rie
Nic Cobben
Clair Bollen
Trudy Jeunhomme

Lijst Frontaal/Algemene Faculteit

Irene Kleynen
Adje Hennissen
Anke Schmitt-Muit
Gerry van Wunnik

Geleding studenten (6 zetels)

Lijst N.S.E.M.
Cor Delahaye
Eric Hoomans
Patricia Faasse
Kerst Zwart
Marion van Berkum
Lia Nijzink
Mark Rodrigues de Miranda
Peter Hilderink

Lijst A.J.S.F.

Joost Feijen
Wim Ortjens
René Theelen
Raymond Eussen

Lijst Student Centraal

Ferry van Nie
Nicole Dekkers

Faculteitsraad Geneeskunde

Geleding studenten (3 zetels)

Lijst N.S.E.M.
Marc Berg
Ingrid Spijkerman
Bart Bugter

Raad Algemene Faculteit

Geleding wetenschappelijk personeel (4 zetels)

Ronald A. Knibbe

C. Savelkoul

Lijst Johannesma
Joke Johannesma
Rita Dobbelaere
dr. Machield Roede
drs. Yvonne Winants

Lijst AF

H. Philipsen
F. Rutten
J. Boots
F. van Wijmen
G.J. Kok
J.C.S. Kleinjans
H.A.M.J. ten Have

W.H.M. Saris
R.J.M.M. Does
M. Haveman
F.J.N. Nijhuis

Geleding niet-wetenschappelijk personeel (1 zetel)

Lijst Frontaal
Paul Schoffelen
Mary Peters

Geleding studenten (3 zetels)

Lijst N.S.E.M.
Hans Trouw
Marjolein Grol
Marianne Boenink
Frank Verheggen
Jeanne Gootzen

Faculteitsraad Rechtsgeleerdheid

Geleding studenten (4 zetels)

Lijst A.J.S.F.
René Theelen
Joost Feijen
Wim Ontjens
Raymond Eussen

Lijst Rechtstreeks
Carolien Giesen
Christianne Mattijssen
Diederik Radder
Ronald Peters
André Cremer

Faculteitsraad Economie

Geleding wetenschappelijk personeel (9 zetels)

H. Bierings

J. Muysken

H. Schreuder

Lijst Kunst
P.E.J. Kunst
A.P. van Veen

Lijst Peters
H. Peters
Dirk Tempelaar
J. Rijpkema

Lijst Kasper
J.D.P. Kasper
Alfred Kleinknecht
C. de Neubourg

Geleding niet-wetenschappelijk personeel (2 zetels)

Lijst van der Ree
Judith van der Ree
Christianne Schreuder

Geleding studenten (4 zetels)

Jeroen Duijsens

Huub Meijns (N.S.E.M.)

Buck Messing

Noortje van Putte

Geconstateerd kan worden dat voor de verkiezing van de raad van de Faculteit der Geneeskunde en de Raad van de Faculteit der Economische wetenschappen voor respectievelijk de geleding studenten, de geleding niet wetenschappelijk personeel en de geleding studenten evenveel kandidaten zijn als er zetels beschikbaar zijn.

Dit betekent overigens niet dat voor deze geleding niet behoefte te worden gestemd. Immers het kiesreglement schrijft voor: „Indien voor een geleding het opkomstpercentage van 35% niet wordt gehaald, zal op het aantal zetels van deze geledingen worden gekort”.

Het is dus ook voor de kiezers in de genoemde geledingen van belang om het stembiljet in te sturen naar het stembureau.

2. Hoe te stemmen?

Elders in dit nummer wordt uitvoeriger uiteengezet hoe de kiesstelsels bij de RL werken.

3. Machtigingen

Alhoewel de stempapieren uiterlijk 17 mei 1985 zullen worden verzonden, bestaat de mogelijkheid dat u bijvoorbeeld door vakantie, niet in de gelegenheid bent uw stempapieren in te sturen. In dat geval kunt u t/m 10 mei 1985 een machtiging aanvragen bij het stembureau.

De hieraan verbonden voorwaarden zijn:
- de door u te machtigen kiezer dient te behoren tot dezelfde geleding/kiesseenheid waar u toe behoort (dus wetenschappelijk personeel alleen voor wetenschappelijk personeel etc.);
- een kiezer mag niet meer dan één machtiging aannemen.

De formulieren voor het aanvragen van een machtiging zijn verkrijgbaar bij het secretariaat van het Centraal Stembureau.

4. De stempapieren

Zoals reeds eerder vermeld zullen de stempapieren uiterlijk 17 mei 1985 worden verzonden. Deze stempapieren bestaan uit:

- een stembiljet;
- een retourenvelop;
- een aanwijzing bij het stemmen

Alvorens u het stembiljet invult is het raadzaam de aanwijzingen bij het stembiljet door te lezen; hierdoor kan worden voorkomen dat uw stembiljet als ongeldig moet worden aangemerkt. Dus: lees eerst de aanwijzingen en ga dan tot handelen over.

Nadat u de stempapieren heeft ontvangen kunt u deze, door middel van de voorgefrankeerde retourenvelop, toesturen aan het stembureau. (N.B. degenen die in het buitenland wonen dienen de retourenvelop te frankeren!!) U kunt echter ook gebruik maken om de stempapieren in de stembussen te stoppen. Deze zijn op 4, 5 en 6 juni 1985 op verschillende plaatsen aanwezig.

Mocht u geen stempapieren hebben ontvangen, dan kunt u hiervan tot en met 5 juni 1985 een duplicaat krijgen bij het secretariaat van het Centraal Stembureau (kamer 324, derde verdieping hoofdbouw, tst. 692/304).

**Namens het Centraal Stembureau de secretaris,
G. Hensen**

Universiteitsraad

1. Geleding wetenschappelijk personeel.

Jan van der Made

De Universiteitsraad heeft in de afgelopen zittingsperiode veelvuldig aandacht besteed aan de Algemene Faculteit (Studierichting Gezondheidswetenschappen). De eisen die daaruit voortvloeiden gaven niet altijd blijk van begrip voor de positie waarin de Algemene Faculteit zich bevindt. Niet in de laatste plaats vanwege het vroege tijdstip waarop zij werden gesteld. De Algemene Faculteit is als gevolg van de uitbreiding van Sociale Gezondheidskunde tot Gezondheidswetenschappen min of meer opnieuw gestart. Evenals Nederlands Recht en Economie is het een faculteit in opbouw.

De komende jaren zal het maken van nieuwe onderwijsprogramma's en het versterken van het gezondheidswetenschappelijk aandeel in het interfacultaire researchprogramma nog veel energie vragen. Bovendien zal er in nauwe samenwerking met de Medische Faculteit gezocht moeten worden naar een definitieve organisatorische vorm.

Bij al deze zaken is steun van de Universiteitsraad door middel van een besluitvorming die rekening houdt met ontwikkelingsfase en mogelijkheden van de Algemene Faculteit onontbeerlijk. En deze besluitvorming zal, als het aan mij ligt, vooral pragmatisch van aard zijn.

Het bovenstaande wekt misschien de indruk dat ik mij uitsluitend wil inzetten voor het behartigen van de belangen van de Algemene Faculteit. Dat is niet het geval. Ook de universiteit als geheel en met name de uitbouw heeft mijn belangstelling. Hoewel ik het van realiteitszin vind getuigen dat het College van Bestuur niet meer op elke ambtelijke suggestie reageert met een plan voor een nieuwe studierichting, mag dit niet betekenen dat het voornemen de universiteit te vergroten tot een volwaardige instelling wordt opgegeven. Uitbouw dient hoofdpunt van beleid te blijven.

Wellicht verdient het aanbeveling bij het realiseren van dit doel wat minder naar het Ministerie van O. en W. te kijken en wat meer naar gezaghebbende organisaties in de regio. Hun steun acht ik voor de ontwikkeling van de universiteit van grote waarde. Voorwaarde is dat de regio kan profiteren van de op de universiteit aanwezige kennis en kunde; wat op het ogenblik nog onvoldoende het geval is. Een duidelijk beleid met betrekking tot de maatschappelijke dienstverlening zou hier behulpzaam kunnen zijn.

Ziehier een aantal zaken waarvoor ik mij in het bijzonder zou willen inzetten.

Jan van der Made

Richard Starmans

Enkele aandachtspunten voor de komende universiteitsraadsperiode

- De nieuwe wet op het Wetenschappelijk Onderwijs betekent een bedreiging voor de democratische verhoudingen. De positionele macht van de besturen wordt vergroot: afbrokkeling van de mogelijkheden van de Raden, grotere afstand tussen „beleid” en bestuurd.
- Veel bestuurlijke informatie is niet toegankelijk, ook niet voor de Raden: verbetering van het informatiesysteem.
- De nieuwe rangopbouw brengt veel onzekerheid. Noodzakelijk is o.m. meer aandacht voor individuele loopbaanperspectief (w.o. de verdeling van onderzoeks- en onderwijsactiviteiten).
- De profilering van de RL komt voort uit het unieke onderwijssysteem. Aandachtspunten: de vroegere praktijkcontacten en de onderzoeksoriëntatie.
- De TVC-operatie bracht behalve bezuinigingen ook een positieve heroriëntatie in het onderzoek. Meer ruimte moet gekreëerd worden voor nieuwe wetenschapsgebieden (o.m. wetenschapsdynamica, vrouwenstudies enz.). Daarbij moeten extra kwaliteitscriteria ontwikkeld worden omdat de bestaande RAWB-kriteria maar voor een aantal projecten kwaliteitsaspecten meten. (bijv. t.a.v. niet-internationaliseerbaar onderzoek)
- De maatschappelijke dienstverlening moet verbreed worden, o.m. snelle start (eindelijk!) van wetenschapswinkel en onderzoeksplatform voor „rijke” en „arme” maatschappelijke groepen/organisaties, uitbreidingen van een toegankelijk pakket van PAO/PHO-kursussen.

Aanknopingspunten zie ik bij de programma's van FRONTAAL en NSEM voor de universiteitsraad.

Richard Starmans

werkzaam bij de caspacitygroep Epidemiologie / Gezondheidszorgonderzoek

Jan van der Made

Richard Starmans

Job Cohen

Lijst Rechtsgeleerdheid

Ooit een lijst gezien met op-één-na kandidaten die (hier of elders) UR-ervaring hebben en zich toch herkiesbaar stellen? Dit is zo'n merkwaardige lijst. Hoe dat zo komt?

Een universiteit is niet zo veel meer dan een samenstel van faculteiten. Daarom behoort de UR in ieder geval voor een belangrijk deel samengesteld te zijn uit diegenen die facultaire bestuursverantwoordelijkheid dragen of nog niet zo lang geleden gedragen hebben. Het zou trouwens nog mooier wezen wanneer de bespottelijke bepaling, die combinatie van lidmaatschap van faculteitsbestuur of -raad én verbiedt, op de schroothoop gegooid zou worden.

De UR behoeft zich niet meer dan marginaal te bemoeien met het beleid van faculteiten. Wel kan hij een meestal controlerende rol spelen bij het beleid tussen faculteiten (in ieder geval tot uitdrukking komend in de vaststelling van de begroting), het beleid dat de faculteiten overstijgt, en bij het beleid van het CvB waarover het CvB aan de UR verantwoording heeft af te leggen.

Als het goed is stelt het beleid dat de faculteiten overstijgt, aan deze universiteit méér voor dan el-

ders: welke mankementen de „basisfilosofie” ook mag hebben, zij heeft haar aantrekkingskracht in ieder geval gehad op diegenen die aldus richting zijn gaan geven aan onderwijs, onderzoek en maatschappelijke dienstverlening in alle faculteiten. Bovendien is deze universiteit met slechts vier faculteiten bepaald nog niet volwaardig. Nu behalve de medische faculteit de andere drie het voorlopig druk genoeg hebben met hun eigen zaken, is er aldus een belangrijke taak voor het centrale niveau om aan de verdere uitbouw op een verstandige manier richting te geven.

Het beleid op centraal niveau (hetgeen bepaald niet verward moet worden met „topniveau”) wil nog wel eens weinig te maken hebben met het dagelijkse werk in de faculteiten. Juist om de scheiding tussen die verschillende niveaus te doorbreken, en de belangen van datgene waar het in een universiteit om gaat (onderwijs, onderzoek en maatschappelijke dienstverlening) centraal té blijven stellen, hebben degenen die verenigd zijn op deze lijst, zich kandidaat gesteld.

M.J. Cohen, K. Dittrich, Loes Brünott, J.P. Balkema, C. Flinterman, Nico Verhey

Lijst WP Struyker Boudier

Onze fractie is ook dit jaar weer samengesteld uit WP werkzaam in het Biomedisch Centrum en Ziekenhuis Annadal. Het merendeel van de kandidaten heeft uitgebreide bestuurlijke ervaring, niet alleen op het niveau van de Universiteitsraad, maar ook in tal van andere commissies c.q. organisaties binnen en buiten de RL.

In de afgelopen Raadsperiode hebben de heren Struyker Boudier, Hoogland en Hamulyak een actieve (en vruchtbare) bijdrage geleverd aan het werk van de Universiteitsraad.

Goede onderlinge taakverdeling, geregeld fractie-overleg en overleg met derden hebben hun vruchten afgeworpen. Wij stonden hierbij steeds open voor de mening van anderen en waren ook bereid onze mening te herzien waar overtuigende tegenargumenten werden gegeven.

Hoewel wij primair de Medische Faculteit hopen te mogen vertegenwoordigen ligt onze belangrijkste doelstelling uitbreiden n.l. het streven naar volwaardig academisch onderwijs en onderzoek in Maastricht.

Onderwijs en onderzoek zijn onderling nauw verbonden en dienen beide zo goed mogelijk te worden verricht. Dit vereist constructieve samenwer-

king zonder polarisatie. Er is een bekend spreekwoord: waar 2 honden vechten om een been, etc. Academisch betekent meer dan een beknopte beroepsopleiding. Volwaardig betekent, dat we serieus worden genomen door de andere instellingen in Nederland en niet als een ondergeschoven politiek kindje.

Zowel op het vlak van onderwijs als onderzoek zijn de komende periode problemen c.q. veranderingen te verwachten.

Wat betreft het onderwijs: In hoeverre zal het „eigen gezicht” van Maastricht behouden blijven? In hoeverre zullen de diverse faculteiten hierin uit elkaar groeien?

Wat betreft het onderzoek: Hoeveel zal er nog gesnoeid worden in? Kunnen we de concurrentie nationaal en internationaal blijvend aan?

Zullen we in staat blijven topkwaliteit onderwijs en onderzoek te leveren? Centraal blijft uiteraard de financiële ruimte. Hierin ligt de belangrijkste taak van de Universiteitsraad, om te komen tot eerlijke en evenredige verdeling van de middelen over de faculteiten en diensten.

Immers het is aan de Universiteitsraad om de begroting vast te stellen. Ook wat betreft de personele formatie zijn veranderingen te verwachten. Op korte termijn vindt een herindeling in rangen plaats, hoe lang zullen we door kunnen gaan zonder ontslagen?

Het is zeker dat op korte termijn eerder meer bezuinigd zal worden dan geïnvesteerd.

Harry Struyker Boudier

Karly Hamulyak

Henk Hoogland

Wij volgen wat dat betreft nauwlettend het beleid van het College van Bestuur. Zuinig zijn kan ook ongunstig zijn. Het stellen van prioriteiten wordt steeds belangrijker. Al met al zijn vele problemen te verwachten in de komende jaren. Wij zijn van onze kant bereid onze ervaring opnieuw in te zetten. Bij herverkiezing zal de taakverdeling, waar mogelijk, ongewijzigd worden gecontinueerd. Het is essentieel dat iedereen zijn stem uitbrengt. Niemand kan of mag zich de houding permitteren van „Het kan me niet (zo veel) schelen” etc.

Nu niet meedoen leidt tot buitenspel zetten later. Wij zeggen toe ons zo goed mogelijk in te zetten om uw belangen te behartigen. Van u wordt een relatief geringe inspanning verwacht: breng uw stem uit!

H. Struyker Boudier
K. Hamulyak
H. Hoogland
W.A. van Deijk

2. Kiezenheid niet-wetenschappelijk personeel Algemene Diensten.

Lijst Jan Schrijen, Bert Offermans en Leo van Dorp

Alternatief

Bij de verkiezingen voor de Universiteitsraad vormen wij het enige alternatief voor de kiezers in de kiezenheid NWP Algemene Diensten. Het bieden van een alternatief komt het democratisch stelsel steeds ten goede, zelfs indien op het eerste oog inhoudelijk weinig verschillen tussen de beide lijsten lijken te zijn. Het alternatief wordt dan ook meer bepaald door de door ons voorgestane **stijl** van werken. Veel minder dan de overige geledingen in de U-Raad, trad het NWP in het verleden binnen de universiteitsraad als eenheid op. Hierdoor is de invloed van de NWP-geleding tot dusverre niet optimaal tot gelding gebracht. Door een **positieve, constructieve, creatieve**, maar ook **realistische** opstelling willen wij de NWP-geleding binnen de U-Raad meer gewicht geven. Het moet mogelijk zijn bruggen te slaan naar alle andere geledingen in de U-Raad om zo SAMEN de universiteit vorm en inhoud te geven.

Programmapunten

1. Formatieplan Algemene Diensten

Wederom wordt een poging ondernomen een **formatieplan** voor de Algemene Diensten vast te stellen. Naar onze mening dient zo'n plan **flexibel** te zijn. Dit zou gerealiseerd kunnen worden door een pool met tijdelijke plaatsen (2 en 4 jaar) te vormen. Hiermee kan dan worden ingespeeld op wisselende prioriteiten en behoeften, maar ook op knelpunten, die zich in een steeds veranderende situatie voordoen.

2. Personeelsbeleid

De laatste jaren hebben te veel mensen het geloof in de eigen organisatie verloren. Jammer, daar onze nog jonge universiteit gebaat is bij élan, enthousiasme en betrokkenheid. Naar onze mening moet het **personeelsbeleid** erop gericht zijn om de medewerkers te enthousiasmeren. Wij denken dat er, ondanks de beperkingen van de ambtenarij (beloning op basis van diploma's en dienstjaren), voldoende ruimte moet zijn voor het **individu** in de arbeidsorganisatie. Ook mensen die gewoon goed hun werk doen, moeten worden opgemerkt, want zij zijn het die de zaak laten draaien. Een realistisch en motiverend **gratificatiebeleid**, kan daaraan een bijdrage leveren. Ook kan een goed **curriculum- en scholingsbeleid**, dat wordt opgezet in nauw overleg met de individuele medewerker, veel mensen een verruiming in hun carrièreperspectief bieden.

3. Management en decentralisatie Beheer

Wij menen dat in de discussie over de decentralisatie van het beheer te weinig de mening gevraagd wordt van de betrokkenen. Indien taken van Algemene Diensten worden overgeheveld naar de faculteiten dan moet dit niet uitsluitend een bestuurlijke discussie zijn. **Openheid en duidelijkheid** is geboden, teneinde de mening van de betrokken medewerkers zoveel mogelijk bij de besluitvorming te kunnen betrekken.

Terzake de managementorganisatie menen wij dat meer dan in de afgelopen jaren het geval is geweest een **verticale structuur** moet worden nagestreefd. Geen zwevende horizontale niveaus van alleen eerste, alleen tweede of alleen derde echelon. Wel verticale structuren waarin **alle medewerkers hun eigen specifieke deskundigheid** kunnen inbrengen. Met andere woorden, laat alle **betrokkenen** van laagste tot hoogste niveau meespreken.

4. Budgetrecht Universiteitsraad

Meer dan het geval is geweest, dient de universiteitsraad daadwerkelijk invloed uit te oefenen op het te voeren beleid. Het in de wet vastgelegde budgetrecht maakt het mogelijk om daadwerkelijk **financiële ruimte** te reserveren voor zaken die de **universiteitsraad belangrijk vindt**. Een interne middelenverdeling alleen op basis van externe toewijzingsmodellen biedt te weinig ruimte voor **eigen beleid** van de Universiteitsraad.

5. Rijksuniversiteit Limburg

De Rijksuniversiteit Limburg is er gekomen om „de pijn” voor Zuid-Limburg als gevolg van de mijnsluitingen te verzachten. De RL zou moeten bijdragen aan de versterking van de economische structuur in de regio. Naar onze mening is de universiteit zich van deze verantwoordelijkheid naar de regio nog te weinig bewust. Er is nog weinig echte inte-

resse voor de regio. De universiteitsraad zou middels een adequate budgetpolitiek op **Limburg gerichte activiteiten moeten stimuleren**. Wij vinden dat voor Limburg belangrijk!

Kandidaten/ Wie zijn wij?

Jan J. Schrijen, lijstaanvoerder

Na mijn promotie aan de Katholieke Universiteit Nijmegen op een biochemisch onderwerp ben ik sedert december 1981 werkzaam aan de RL. Ik ben 32 jaar. Mijn kandidaatstelling behoeft enige toelichting, omdat ik binnen afzienbare tijd van baan zal veranderen. Van medewerker onderzoekbeleid bij POB word ik medewerker onderzoek bij het bureau van de FdEW. Het kiesreglement staat toe dat ik ook na deze overgang namens de kiezenheid NWP Algemene Diensten kan aanblijven als U-Raadslid, velen hebben gevraagd of ik dan de geleding NWP Algemene Diensten nog wel goed zal kunnen vertegenwoordigen, omdat ik immers andere belangen heb. Anderen zien mijn kandidaatstelling als een onaanvaardbare truc van de faculteiten om, gebruik makend van „gaten” in het kiesreglement, extra invloed te verwerven. Weer anderen spreken van kiezersbedrog. Welnu, door openlijk bekend te maken dat de overgang gaat plaatsvinden, kan er **nooit sprake zijn van kiezersbedrog**. Enige mensen uit de faculteiten hebben mij afgeraden te kandideren, waaruit kan worden afgeleid dat van een facultaire truc al evenmin sprake is. Wel meen ik dat in een democratisch bestel steeds plaats moet zijn voor **alternatieven**. Toen mij, enige dagen voor afsluiting van de kandidaatstelling, bleek dat in de geleding NWP Algemene Diensten slechts één lijst zou gaan kandideren, heb ik samen met anderen besloten een alternatief te bieden; overigens, juist op aanraden van een tiental kiezers uit de geleding NWP Algemene Diensten.

Naar mijn mening mankeert er nog veel aan de politieke cultuur binnen de RL, zoals ook weer met betrekking tot mijn kandidaatstelling gebleken is. De sfeer is danig verziekt. Als ik vanwege de aanstaande overgang van een algemene dienst naar een faculteit niet zou mogen kandideren, zou ik mijn democratische rechten niet kunnen waarnemen. En degenen, die mij kennen, weten dat ik nog geloof in democratie. Met mijn kandidaatstelling wil ik nadrukkelijk onderstrepen dat de vermeende tegenstellingen tussen geledingen in de U-Raad, tussen faculteiten onderling, tussen faculteiten en Algemene Diensten, grotendeels gekunsteld en onwaarachtig zijn. Zeker wanneer gesteld wordt dat er ook nog een tegenstelling tussen NWP Algemene Diensten en NWP faculteiten zou bestaan. De universiteit zijn wij ALLEN SAMEN (studenten én NWP én WP). Universiteitsraadsleden moeten voldoende afstand kunnen nemen van hun persoonlijk of dienstbelang en dienen oog te hebben voor de RL als totale organisatie. In deze zin wil ik een **positieve bijdrage** aan het politieke klimaat binnen onze universiteit leveren. Vanuit mijn achtergrond en positie acht ik mijzelf in staat om bruggen te slaan tussen studenten, WP en NWP alsmede tussen diensten en faculteiten. Dit alles kan echter alleen maar bij **voldoende steun van de kiezers! Het woord is aan u!**

Bert Offermans

Sinds mei 1983 ben ik in dienst van de RL en wel als medewerker bij FZ. Als zodanig ben ik nauw betrokken bij de voorbereiding en uitvoering van het financieel beleid, waaronder de instellingsbegroting. Ik stel mij kandidaat omwille van de volgende redenen. Op de eerste plaats om een opbouwende bijdrage te leveren aan de algemene beleidsbepaling binnen de U-Raad in de komende jaren bijvoorbeeld ten aanzien van het NWP-plan Algemene Diensten en de RL-profilering middels o.a. kritische bezinning over de basisfilosofie. Op de tweede plaats ben ik van mening dat de U-Raad als democratisch bestuursorgaan een bepaalde betrokkenheid vereist van een ieder binnen de instelling. Ik stel mij voor om aan deze betrokkenheid gestalte te geven door mijn kandidaatstelling en door mij open te stellen voor kiezersbelangen uit alle geledingen. De keus is nu aan u om ons de kans te geven het voorgestelde verkiezingsprogramma om te zetten in daden.

Bert Offermans, Jan Schrijen en Leo van Dorp

Leo van Dorp

Sinds augustus 1978 ben ik in dienst van de RL, waarvan ik exact 6 jaar bij het Bureau Onderwijs FdG werkte, o.a. als medewerker voor verroostering van stages, ambtelijk medewerker OC, organisator artsexamens en vaardigheidstoetsen. Vanaf 1 augustus 1984 ben ik in functie bij de dienst Civiele Zaken als beleidsmedewerker. Vóór mijn loopbaan

bij de RL werkte ik 5 jaar bij Gemeentebedrijven Maastricht als begrotingsmedewerker. Opleiding: H.E.A.O. in Sittard en H.T.S.-bedrijfskunde in Heerlen. Mijn leeftijd is 36 jaar. Naar mijn mening dient politiek, dus ook in de Universiteitsraad, gericht te zijn op het bereiken van de doelstellingen van de RL als geheel. Belangenspel t.b.v. uitsluitend één dienst of één geleding dient steeds ondergeschikt te zijn aan deze totaaldoelstellingen.

Theo Tijssens, Cees van de Hucht, Jos Candel, Harrie Wetzelaer, Coen van der Gugten en Huub Ruijters

Frontaal Sfeerbericht: perioden met zon

Het werkklimaat binnen de RL wordt bepaald door een hoge-drukgebied boven dienstmedewerkers, laboratoriumassistenten en administratief personeel. Een strakke wind van regelzucht en inspraakloosheid waait over de hoofden van de NWPers.

Dagelijks varieert het klimaat van licht tot zwaar tot geheel bewolkt. Hier en daar een fikse regenbui hagel, onweer en mist. Weinig zicht, om over vooruitzichten nog maar te zwijgen. Kortom een neerslachtig sfeertje. Maar door invloed en Frontaal is hier en daar de bewolking al wat opgetrokken. Wat

Frontaal betreft mogen wij de komende periode frisse wind met een beetje (dat ligt aan het aantal stemmen) zon verwachten.

Een lijst met een verleden

Frontaal heeft zich in de afgelopen periode vooral gestort op het personeelsbeleid. Toen het College van Bestuur na de begrotingsbehandeling, begin 1985, zei dat er geen gedwongen ontslagen zouden vallen, had het dat niet zelf bedacht. Vooral Frontaal heeft er op gehamerd dat die uitspraak gedaan

3. Kiezenheid niet-wetenschappelijk personeel faculteiten.

Chris den Hamer

Chris den Hamer

Perspectieven van de RL

Een van de hoofdproblemen waar de RL in de tweede helft van de jaren tachtig voor zal staan is de

taak uit te groeien, tegen de stroom bezuinigingen in, tot een volwaardige universitaire gemeenschap. Mogelijkheden tot uitbouw en profilering van de instelling desalniettemin volop: het ontwikkelen van eigen afstudeervarianten, het benadrukken van de regionale functie en de samenwerking met het HBO zijn nog grotendeels braakliggende terreinen. De universiteitsraad kan o.a. door actief gebruik te maken van haar budgetrecht voor een belangrijk deel dergelijke ontwikkelingen van de RL op gang zetten, cq. stimuleren en er richting aan geven.

Ontwikkelingskansen voor de korte termijn

De uitgroei tot een volwaardige universitaire instelling wordt bemoeilijkt door het feit dat de minister geen toestemming meer geeft voor het instellen van nieuwe studierichtingen. Het op eigen kracht ontwikkelen van nieuwe afstudeervarianten binnen bestaande studierichtingen wordt dan van buitengewoon belang. In dit verband kan worden gewezen op de uitbreiding van Sociale Gezondheidskunde tot Gezondheidswetenschappen en de verdere ontwikkeling daarvan, een mogelijke „Business School” binnen de Faculteit der Economische Wetenschap-

pen, een variant „Europese Studies” binnen het juridisch-economisch cluster en op nieuwe opleidingsmogelijkheden die kunnen worden ontwikkeld vanuit het voorzieningscluster Algemene Wetenschappen (wijsbegeerte, Wiskunde, Informatica), dat op korte termijn zal gaan functioneren. Daarnaast zal de RL in de toekomst actief moeten blijven inspelen op ontwikkelingen in de regio; de mogelijke vestiging van een Instituut voor Cognitieve Informatica te Maastricht is daarvan een goed voorbeeld. De Algemene Faculteit kan, vanwege haar oorspronkelijke taakstelling, bij deze ontwikkelingen een voortrekkersrol vervullen.

NWP-belangen

In het licht van arbeidstijdverkorting en de nieuwe WWO verdienen naast bovengenoemde algemene punten ook specifieke belangen van de geleding NWP aandacht. Het behoud van inspraak door het NWP binnen de universiteit en het verdedigen van de positie van deeltijdwerkers zijn aspecten die in dat kader zeker het vermelden waard zijn.

Chris den Hamer (Algemene Faculteit)

E.G.J. Steur

Meerdere mensen binnen de universiteit menen dat mijn kandidatuur voor de Universiteitsraad onverengbaar is met mijn functie binnen de Faculteit der Geneeskunde. Ik heb daarover zelf de tegenovergestelde mening. Niet alleen heb ik als ieder lid van de universitaire gemeenschap actief en passief kiesrecht, ik heb ook een functie die mij in staat stelt een goed overzicht te krijgen van hetgeen zich binnen de universiteit en faculteiten voordoet. Ook kan ik vanuit mijn positie goed zien welke consequenties bepaalde bestuurlijke beslissingen hebben voor het personeel op de werkvloer. Van dit soort beslissingen komen er de komende UR-periode veel aan de orde en daarom stel ik mij nu kandidaat.

De universiteit is in een ontwikkelingsfase gekomen die het noodzakelijk maakt dat de faculteiten meer zelfstandige organen worden met duidelijk eigen bevoegdheden. Hiertoe is het noodzakelijk dat het College van Bestuur zijn enigszins cynisch

afstandelijke houding hierover laat varen en op een actieve wijze komt tot toedeling van die bevoegdheden aan de faculteiten. In het verlengde hiervan dient dan een andere werkrelatie tussen faculteiten en centrale diensten te worden geregeld.

Hierdoor zullen de besluitlijnen veel korter worden en daarmee wordt de nu wat verworven bureaucratistische organisatie weer herkenbaarder. Op het werkklimaat binnen de instelling zal dit een positieve uitwerking hebben, daarvan ben ik overtuigd. Alles zal veel sneller verlopen en wordt door zijn overzichtelijkheid beter controleerbaar.

Hierbij aansluitend bepleit ik een meer open besluitvorming. Zeker nu de nieuwe Wet op het Wetenschappelijk Onderwijs allerlei democratische verworvenheden dreigt terug te draaien, moet aan besluitvorming de eis van inzichtelijkheid worden gesteld. Juist dan moet er geen plaats zijn voor ondoorzichtige spelletjes al dan niet afhankelijk van oncontroleerbare persoonlijke overwegingen.

Tenslotte vind ik dat het College naar de faculteiten stimulerende maatregelen moet nemen om knelpunten op langere termijn op te lossen of nieuwe

Edward Steur

initiatieven te steunen. Een universiteit wordt niet beoordeeld op de overschotten die worden gecreëerd maar op de activiteiten die worden verricht.

4. Studenten

Student Centraal

Zes U-raadzetsels voor studenten zijn broodnodig voor de inbreng van hun belangen bij beslissingen die onze universiteit nu en in de toekomst aangaan. Het opkomstpercentage bij de verkiezingen blijkt de laatste jaren maar net de 35% te overschrijden, waardoor de studentengeleding tot op heden gelukkig haar 6 zetels heeft kunnen behouden, maar zo'n laag opkomstpercentage blijft een slechte ontwikkeling. De RL is in dit opzicht overigens jammergenoeg geen uitzondering t.o.v. andere universiteiten, die ook aan deze dubieuze maatschappelijke tendens onderhevig zijn. Niet stemmen is wel degelijk invloed uitoefenen op het resultaat en kan in het ergste geval betekenen dat de studentengeleding in de U-raad een onjuiste weerspiegeling is van de op de universiteit voorkomende groeperingen. De reden waarom we dit nog eens extra benadrukken, is dat we dit jaar voor de verandering een ongekend hoog opkomstpercentage willen meemaken. Als jullie er allemaal naar streven het stembiljet in te vullen en ook daadwerkelijk in te leveren, kunnen we, rekening houdend met die enkele analabeet, hopen op een opkomstpercentage dat boven de 80% ligt.

Wat zijn verder, na deze inleiding, de gedachten die bij Student Centraal leven? Allereerst moet de universiteit zich richten op de student. Het probleemgestuurd leren en de zelfwerkzaamheid vereisen een gemotiveerde student. Enerzijds is de student zelf verantwoordelijk voor deze motivatie, anderzijds moet de universiteit van haar kant deze motivatie blijven stimuleren (voor velen is het onderwij-

stelsysteem op zich al een stimulans). Hiernaast zal de universiteit zorg moeten dragen voor een hoge kwaliteit van het onderwijs. Aandacht voor het onderwijs door middelen te zoeken die de kwaliteit verhogen waarborgt de status van volwaardige universiteit veeleer dan kwantiteit. Dus geen verstarving van het onderwijssysteem maar een flexibele opstelling door te experimenteren met de vorm. Bij verdere uitbreiding moet het behoud van kwaliteit de hoogste prioriteit genieten.

Tevens zal de universiteit naast het uitoefenen van

haar onderwijstaak het algemeen welzijn van de student moeten bevorderen. Toenemende bezuinigingen belet haar steeds meer deze taak volwaardig te kunnen verrichten met als gevolg dat de student op dit vlak steeds meer op z'n eigen initiatief zal zijn aangewezen. Toch moet de universiteit zich blijven inspannen om mogelijkheden tot huisvesting en studentenleven te bevorderen. Student Centraal wil deze stem in de U-raad laten doorklinken zodat terdege rekening gehouden zal moeten worden met de student.

Nicolle Dekkers en Ferry van Nie

Vinger aan de pols

Zouden dus geen gedwongen ontslagen vallen. Maar het blijft rommelen aan het management. Gelukkig dat er nog een ander front is dat de vinger aan de pols van de reorganisatie houdt. Het zijn het geen gedwongen ontslagen dan zijn het wettelijke herplaatsingen. Daarom zal Frontaal zich op een beleid met behoorlijk overleg, opleidingsmogelijkheden en vooruitzichten in een evenwichtige andere baan.

Gezicht 85 plus

Frontaal maakt zich bezorgd over het gezicht van de RL. De universiteit zou zich meer moeten profileren op het gebied van onderwijsvernieuwing nu de slag om de studenten begonnen is. Bij het kleinschalig aanbod van studenten moet de RL iets anders te bieden hebben. Dat hebben wij, maar het komt onvoldoende uit de verf.

Wat dat onderwijs voor iedereen toegankelijk te maken is het ook noodzakelijk dat het collegegeld wordt verhoogd, en de studiebeurs niet verlaagd wordt.

Gezicht van de RL zal de komende tijd ook bevestigd worden door het eerstelijns-onderzoek. Frontaal zal de projecten in de gaten houden en af en toe natellen of de gulden de juiste kant op rollen. Wat betreft de groei van de RL richt Frontaal zich op het uitdiepen van de bestaande studierichtingen, kwaliteitsverbetering en profilering. De samenwerking met de regio door kennis ter beschikking te stellen, zal in de vorm van wetenschapswinkels en transferpunt, bijzondere aandacht aanvragen.

Moeg hooi op de vork

Wie zich afvraagt of dit alles is: nee, maar geef om mee van start te gaan in de komende zitperiode. Er zullen zich voldoende actuele zaken aanbieden waarop Frontaal ook nog zal inspelen. En voor wie zich afvraagt wat de prioriteit van Frontaal is: personeelsbeleid. Iedere kwestie moet die bril op bekeken worden. Dat is eigenlijk de norm veel en zwaar hooi voor een klein Frontaal. Maar waar hooi is, is zon. In ieder geval worden met zon. Voor verbetering van het personeelsbeleid, ook in je naaste omgeving, is Frontaal de beste collega. En je baas natuurlijk. Geef hem bij de volgende verjaardag eens een cursus hooi geven cadeau.

NSEM

- 1 Cor Delahaye (2^e RF, Rechtstreeks)
- 2 Eric Hoomans (3^e MF)
- 3 Patricia Faasse (3^e AF)
- 4 Kerst Zwart (3^e AF)
- 5 Marjon van Berkum (1^e RF, Rechtstreeks)
- 6 Lia Nijzink (1^e RF, Rechtstreeks)
- 7 Mark Rodrigues de Miranda (2^e MF)
- 8 Peter Hilderink (5^e MF)

Hoe prop je al je ideeën en activiteiten op een stukje papier?

Toch maar proberen. NSEM is een progressieve vereniging van RL-studenten, een organisatorisch kader waarin mensen die ongeveer dezelfde ideeën hebben samenwerken. Dit waarborgt continuïteit. Dat komt tot uiting, doordat 5 raadsleden opnieuw verkiesbaar zijn. Bovendien heeft NSEM een programma, wat de DUIDELJKHEID ten goede komt en zijn NSEM-kandidaten via ledenvergaderingen AANSPREEKBAAR op wat ze doen. We doen aan politiek en durven dit ook zo te noemen. In ieder geval willen we méér dan alleen onze eigen fakulteit vertegenwoordigen. Maar onze kandidaten komen wel uit de verschillende fakulteiten. (Met Rechtstreeks wordt samengewerkt en er zijn, jammer genoeg, geen economiestudenten gevonden, die in de universiteitsraad willen).

Maar wat vinden we nou eigenlijk?

- Het onderwijs moet gebaseerd blijven op de eigen verantwoordelijkheid en betrokkenheid van de student. Het examensysteem moet het de

student dan ook mogelijk maken om die eigen verantwoordelijkheid waar te maken.

- De universiteit moet afgestemd zijn op de problemen en behoeften in de maatschappij. Maatschappelijke dienstverlening is een essentiële taak voor alle fakulteiten. Dit moet zeker niet beperkt blijven tot betaalde dienstverlening.
- De onderzoeksbelasting van medewerkers mag niet ten koste gaan van de onderwijskundige uitgangspunten. Wel is een eerlijke verdeling van onderzoeksplaatsen over de fakulteiten nodig om elke fakulteit de mogelijkheid te geven om kwalitatief goed onderzoek te doen. Dit maakt ook een eerlijke verdeling van AIO-plaatsen (de onderzoekersopleiding) over de fakulteiten mogelijk en het verhoogt het aanzien van afgestudeerden op de arbeidsmarkt.
- De universiteit moet haar uitgangspunten vastleggen en op deze manier duidelijk maken welke rol ze in de maatschappij en de regio wil vervullen. Herformulering van de Basisfilosofie (de basis van de RL) is daarom noodzaak.
- De financiële positie van de student is te slecht om in de studentenvoorzieningen te hakken (zoals de minister wil). Als het ministerie hier geen geld voor wil vrij maken, zal de universiteit dit zelf moeten doen.
- Enz., zie hiervoor het programma van NSEM of spreek een van ons een aan.

En wat doen we?

Als fractie proberen we tot gezamenlijke standpunten in de Raad te komen zelf onderwerpen voor te bereiden. Ook worden er over belangrijke onderwerpen avonden georganiseerd (WVO '84, Basisfi-

De NSEM-kandidaten voor de U-raad. Staande v.l.n.r.: Lia Nijzink, Marion van Berkum, Peter Hilderink, Cor Delahaye. Zittend v.l.n.r.: Hoomans, Patricia Faasse. Inzet: Kerst Zwart (l.) en Mark Rodrigues de Miranda.

losofie). Maandelijks is er een overleg met NSEM-frakties en gelijkgezinden uit de faculteitsraden om meningen op elkaar af te stemmen en informatie uit te wisselen. Ook voert NSEM acties, zoals de „hoofdpijnwinj” voor Lubbers en de Drempeledag over studiefinanciering. Verder zijn er werkgroepen, die meer inhoudelijk actief zijn. Zo heeft de werkgroep Studentenvoorzieningen het initiatief genomen om, samen met de verenigingen, een algemeen reductiebureau op te zetten. Tenslotte zijn we aangesloten bij de Landelijke

Studenten Vakbond (LSVB) om op die manier landelijk aan belangenbehartiging te doen.

en wat doe jij?

STEM in ieder geval, op ons of op één van de andere kandidatenlijsten; laat zien dat de universiteit democratie je wat waard is. (Op de universiteit wordt immers een deel van je toekomst bepaald). Of wordt ook lid en actief, want: SAMEN STAAN WE STERK!

Algemene juridische studenten fractie (AJSF)

Algemeen: omdat we ons zowel voor de Universiteitsraad als voor de Faculteitsraad Rechtsgeleerdheid verkiesbaar stellen en omdat onze kandidaten uit alle voorhanden zijnde jaargangen gekozen zijn; een algemene vertegenwoordiging dus.

Juridisch: omdat dit het onderwerp van onze studie is en omdat onze kiezers voor de Faculteitsraad zich hier bevinden.

Studenten: de geleding waarvan wij deel uit maken, de geleding waar onze kiezers voor de Universiteitsraad ook deel van uitmaken.

Fractie: als zelfstandige politieke eenheid die deel uitmaakt van het gehele Universitaire en Facultaire politieke leven.

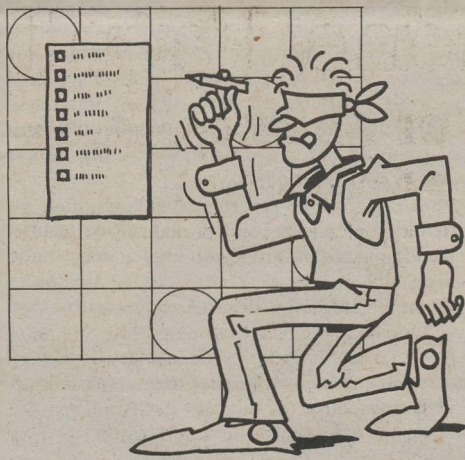
Ondanks een eventuele eerste indruk gaat het bij de AJSF niet om een politieke eindagsvlieg. Het politieke initiatief, geboren op de Juridische Faculteit, hoopt zich uit te breiden en zal dit ongetwijfeld ook doen. Voorwaar!

Allereerst onze kandidaten:
René Theelen, lijsttrekker F-raad, tweedejaars rechten, heeft reeds een jaar zitting in de Faculteitsraad Rechtsgeleerdheid;
Joost Feijen, lijsttrekker U-raad, derdejaars rechten, reeds tweede jaar voorzitter van de juridische faculteitsvereniging Ouranos;
Wim Ortjens, eerstejaars rechten, hoofdredacteur Vox Urani i.o.;
Raymond Eussen, eerstejaars rechten, public relations-manager.

Hierbij dient aangetekend te worden dat dit viertal activiteiten die buiten de kale studie staan, zoals verenigingwerk en facultaire c.q. universitaire politiek beslist niet schuwt of geschuwd heeft.

Het waarom van onze kandidatuur

Het staat uiteraard buiten kijf dat onze interesse

uitgaat naar het universitaire c.q. facultaire politieke leven. Een tweede beweegreden is echter gelegen in het feit dat wij het niet positief achten als slechts één studentenfractie alle plaatsen in de F-raad en/of U-raad bezet. De kans hierop was bij deze verkiezingen, gezien de kandidaatstellingen, zeer groot. Dit komt onzes inziens de legitimiteit van de vertegenwoordiging niet ten goede en belemmert een gezonde discussie zonder meer.

Uitgangspunten

U zult op deze plaats wellicht een verkiezingsprogramma verwachten dat bol staat van de meest verheven en nobele politieke strijdkreten, die u in staat stellen onze groepering in een bepaalde politieke hoek te plaatsen. Dit is echter niet helemaal de bedoeling. Onze fractie bestaat niet uit een homogeen eensgezind gezelschap, dat over alle, de universiteit c.q. faculteit aangaande, issues dezelfde mening toegedaan is. Eensgezind zijn wij echter wel als het gaat om studentenbelangen. Daarom is het onmogelijk om met een liberaal, christelijk of socialistisch getint programma te komen. Iedere student, of hij nou linkse of rechtse idealen aanhangt, zal zich bij bepaalde maatregelen nagenoeg even hard in zijn kruis getast voelen of in even grote mate zijn tevredenheid uiten. Wegens ruimtegebrek slechts enkele van onze standpunten:

Universitaire politiek

- Wij plaatsen ernstige kanttekeningen bij het door Deetman gelanceerde ontwerp-WVO '84,

omdat de invloed van de studentvertegenwoordigers onzes inziens naar het absolute nulpunt daalt. De in de jaren zestig verworven rechten dreigen als sneeuw voor de zon te verdwijnen.

- Uiteraard zijn wij expliciet tegen de voorgestelde verhoging van het collegegeld, die ook tot aantasting van de financiële onafhankelijkheid van de student betekent;

- Het huidige niveau van de studentenvoorzieningen laat nog veel te wensen over. Verbetering dient onzes inziens gebracht te worden in de volgende gebieden: mensa, sportvoorzieningen, studentenhuysvesting, gezondheidszorg etc.

Facultaire politiek

- Afschaffing van het jaarsysteem; allereerst in het tweede jaar. Het getuigt van enige inconsistentie het tweede jaar los te koppelen van het eerste en vierde jaar. Daarbij komt dat dit jaarsysteem de studenten zeker niet ten goede komt. In het eerste jaar is een afschaffing van het jaarsysteem nog weinig opportuun, gezien de verplichtingen op de eerste paedeutische fase;

- De examenregeling moet in belangrijke mate verbeterd en aangepast worden. Er dient een duidelijke lijn over de jaren te komen, waarbij de student zijn mogelijkheden kan onderscherpen. De huidige regeling is inadequaat en uitsonderingen eerder regel dan uitzondering. De feitelijke inhoudelijke bekendheid van de bestaande examens is minimaal;

- De individuele begeleiding van studenten op een laag peil; de behoefte hieraan onder de studenten is erg groot. Hier dienen de faculteiten zowel kwantitatief als kwalitatief uit te groeien; worden;

- De onderwijsbelasting van de medewerkers niet verkleind te worden; ten eerste is deze belasting statistisch gezien niet extreem hoog en ten tweede plaats is het binnen ons onderwijsstelsel noodzakelijk dat door medewerkers meer aandacht aan onderwijs besteed wordt;

- De onderwijskalender behoeft dringende verbetering.

Tot zover enkele van onze standpunten. Wij gaan er gaarne bereid op deze en andere zaken na te denken.

La Costa Vostra es La Cosa Nostra!

De kandidaten van de AJSF voor de faculteitsraad Rechtsgeleerdheid. Linksboven Wim Ortjens, rechtsboven Raymond Eussen, linksonder Joost Feijen en rechtsonder René Theelen

Faculteitsraad Geneeskunde

Geleding studenten

De NSEM-kandidaten voor de medische faculteitsraad: Marc Berg, Ingrid Spijkerman en Bart Bugter

heidszorg zich in de richting van de medicus en niet in de richting van de patiënt, met alle individuele en sociaal-culturele gevolgen van dien. Het medisch onderwijs was, gegroeid uit traditie, hoofdzakelijk een verzameling van vele, niet geïntegreerde, specialist-vooropleidingen. Het onderzoek speelde zich, per vakgebied geïsoleerd, ver van de maatschappij af en had meer effect op de persoonlijke bevrediging van de hoogleraren dan op het welzijn van de mensheid. Indertijd leidden deze overdenkingen tot de conclusie dat de MF zich met name zou moeten richten

op de basisgezondheidszorg en de eerste lijn, en zou moeten streven naar een grotere inbreng van gedrags- en maatschappijwetenschappelijke disciplines in het medisch curriculum en de medische praktijk. Omdat in de afgelopen tien jaar de geschetste situatie alleen nog maar nijpender is geworden, stelt NSEM dat bovenstaande conclusie nog niets aan aktualiteit heeft verloren. Bij de versterking van de eerste lijn hoort ook een spreiding van gezondheidsvoorzieningen in de regio. Academisering van de regio betekent dan dus ook méér dan het bouwen van een grote academi-

sche gezondheidsfabriek. Het betekent dat de faculteit zich bij het academiseringsbeleid actief moet richten op het gehele veld van voorzieningen (0e t/m 3e lijn) en dat de ontwikkelingen naar steeds meer deel- en superspecialisaties een halt toegeroepen moet worden. Door het academiseren van al bestaande gezondheidszorgvoorzieningen in de regio zou een begin kunnen worden gemaakt om deze uitgangspunten te verwezenlijken.

Deze visie op gezondheidszorg en artsen heeft een aantal gevolgen voor de manier waarop artsen opgeleid moeten worden. Het Maastrichtse onderwijssysteem ons inziens een manier om de juiste kennis, vaardigheden en attitudes te leren om de problemen van morgen te lijf te gaan. Door de eigen verantwoordelijkheid wordt een kritische en actieve houding gestimuleerd. Attitude ontwikkeling draagt hiertoe bij en probeert ook het vermogen te wekken om over het eigen functioneren na te denken en daaraan te werken. Door het probleemgestuurd leren wordt het welzijn van de patiënt meer het uitgangspunt waarop de medicus zijn handelen afstemt, wat ook nog wordt bevorderd door een zo vroeg mogelijke kennismaking met de praktijk. Daarbij bewerkstelligt het een integrale kijk op gezondheids(zorg)problemen.

De opdracht van de minister dat de MF de eerste lijn ook als onderzoekswaartepunt behoorde te hebben is een logisch uitvloeisel van bovenstaande visie. Het zal veel energie kosten om tegen de zuigkracht van het traditionele onderzoek in ruimte te creëren voor vernieuwend, extramuraal-, eerstelijns onderzoek.

Als er minder dan 35% van de studenten op de Medische faculteit gaat stemmen, dan gaan er in de faculteitsraad studentenzetels verloren.

Jouw stem is dit jaar dus extra hard nodig!

NSEM

Wij, Marc, Ingrid en Bart, stellen ons kandidaat voor de MF-raad. Wij vinden het belangrijk om naast onze studie namens de studenten een kritische bijdrage te leveren aan het besturen van onze Medische Faculteit.

**Marc Berg
Ingrid Spijkerman
Bart Bugter**

NSEM-programma 1985-1986 Medische Faculteit

Wij het opzetten van de achtste medische faculteit werd als uitgangspunt beschouwd dat deze faculteit een antwoord zou zijn op de toegenomen kritiek op de gang van zaken binnen de gezondheidszorg, het medisch onderwijs en onderzoek.

De gezondheidszorg zoals die zich in de laatste tien jaren ontwikkeld had bleek niet voldoende in staat om gezondheidsproblemen op te lossen. De groei van de medische technologie en de daarmee samenhangende superspecialisering leidden nauwelijks tot een toename van het welzijn, terwijl de mensen langzamerhand ontbetaalbaar werden. De gezondheidszorg werd binnen de gekompliceerde gezondheidszorgstructuren opgesplitst in kleine wel of niet ziekenhuisonderdelen (reduktionisme) terwijl het holistische mensbeeld (de mens als eenheid) verloren was gegaan. De tweedelijns groeide uit haar eigen overschaduwde daarmee het belang van een gezondheidszorg die ontwikkelde en vooral goed georganiseerde eerstelijns. In het algemeen ontwikkelde de gezond-

Raad Algemene Faculteit

Geleding
Wetenschappelijk personeel

C. Savelkoul

Algemene Faculteit blijft met haar uitbouw van naar 7 afstudeerrichtingen een faculteit in oprichting. Het bijstellen van oude en het maken van nieuwe onderwijsprogramma's voor de verschillende afstudeerrichtingen zal dan ook de nodige aandacht behoeven. Vooral ook het moment en de wijze van integratie van disciplines in de propaedeutische opleidingen zal goed verdeeld moeten zijn. Het versterken van het gezondheidswetenschappelijk aandeel in het interfacultaire researchprogramma. In dit kader, waarbij de plaats van kwaliteit, theoretisch en praktisch relevant onderzoek in de sfeer van beleid, organisatie, voorlichting etc. moet worden gewaarborgd, vraagt om aandacht. Vooral zal er voor gezorgd moeten worden, dat de onderwijs- en onderzoekprogramma's niet een te exacte invulling krijgen, waarbij de sociaal- en beleidswetenschappelijke component naar de achtergrond verdwijnt. Een en ander vereist een vorm van besluitvorming in de faculteitsraad, die ruimte biedt voor de verschillende onderdelen van gezondheidswetenschappen.

Wat betreft de vormgeving van het onderwijs is mijn mening, dat we toe moeten naar een meer geleerdifferentieerd systeem van taak- of theoretisch geïntegreerde onderwijsgroepen afgerond met kwalitatief opgestelde vormen van summatieve evaluatie. Daarbij is niet alleen procesmatige begeleiding van belang. Tutoren zouden mijns inziens in staat moeten zijn aangeboden probleemvelden te overzien en te begeleiden vanuit hun specifieke deskundigheid aan studenten o.a. voor verdere studie moeten kunnen worden. Dit zou tevens meer mogelijkheden opleveren voor kwalitatieve toetsing van studenten.

Wij zien de experimentele status van de studierichting als een goede promotie naar buiten toe van uiterst belangrijk belang. De beste middelen daartoe zijn het afleveren van goed opgeleide mensen op terreinen, waar behoefte aan is, alsmede kwalitatief opgestaand onderzoek.

WP-lijst AF-Gezondheids- wetenschappen

In de komende bestuursperiode moet aan de volgende punten gewerkt worden:

Identiteit Gezondheidswetenschappen

- Ontwikkeling beleidsvisie op korte en middellange termijn in termen van onderwijs, onderzoek en maatschappelijke dienstverlening.
- Evenwichtige opbouw van de afstudeerrichtingen en profilering van de studierichting in totaliteit ten opzichte van vergelijkbare opleidingen in den lande.

Onderzoek

- Eigen accenten in het interfacultaire onderzoeksprogramma.
- Gericht op gezondheidswetenschappelijke thematiek.
- Zoveel mogelijk geïntegreerd met/afgestemd op onderzoeksthema's gestart vanuit de medische faculteit.

Onderwijs

- Kwalitatieve verbetering van het onderwijs.
- Uitgaande van het onderwijskundig basisconcept van de RL.
- O.a. door betere arbeidsdeling in het onderwijs, meer directe docentbetrokkenheid, beter toetsing van studieresultaten, een en ander op basis van betere programma-evaluatie.

C. Savelkoul

Bestuurlijke organisatie

- Accentuering bestuurlijke slagvaardigheid en flexibiliteit.
- Versteving van de infrastructuur.
- Terugdringing van de bureaucratie.

Relatie met de medische faculteit

- Verbetering en verduidelijking van de relatie met de medische faculteit.
- Uitgaande van de wenselijkheid/noodzaak van samenwerking.
- In het mogelijk perspectief van de vorming van een evenwichtige twee-eenheid.

Externe relaties

- Uitbouw extern relatiepatroon met de gezondheids- en welzijnzorg mede met het oog op goede afstemming van de faculteit op beroepsmogelijkheden voor afstuderenden.
- Gerichte contacten met de eerstelijnsgezondheidszorg en met (andere) instanties/organisaties van belang voor onderwijs en onderzoek in de verschillende afstudeerrichtingen.
- Concretisering van de samenwerking met het hbo in de gezondheidswetenschappen.

**H. Philipsen, F. Rutten, J. Boots,
F. van Wijmen, G.J. Kok,
J.C.S. Kleinjans, H.A.M.J. ten Have,
W.H.M. Saris, R.J.M.M. Does,
M. Haveman, F.J.N. Nijhuis.**

Hans Philipsen

2. Geleding studenten

NSEM

Ook dit jaar worden er weer verkiezingen gehouden voor de algemene faculteitsraad. Verkiesbaar voor de drie studentenzetels zijn:

1. **Hans Trouw**, 3e jaars; gezondheidswetenschappen
2. **Marjolein Grol**, 1e jaars; gezondheidswetenschappen
3. **Marianne Boenink**, 2e jaars; gezondheidswetenschappen
4. **Frank Verheggen**, 2e jaars; gezondheidswetenschappen
5. **Jeanne Gooten**, 2e jaars; gezondheidswetenschappen

Omdat wij het belangrijk vinden dat studenten vertegenwoordigd worden in de raden, stellen wij ons kandidaat. Bij een opkomst van minder dan 30% gaan er studentenzetels verloren, daarom is het belangrijk dat iedereen gaat stemmen.

Belangrijk vinden wij verder, dat...

- er gestreefd gaat worden naar een gemeenschappelijk denkkader voor gezondheidswetenschappen. Gezondheidswetenschappen zou meer moeten zijn dan een diversiteit van afstudeerrichtingen;
- er sprake is van multidisciplinair onderzoek en onderwijs, omdat de Nederlandse gezondheidszorg geen baat heeft bij een nog verdergaande specialisatie en fragmentatie;
- de nieuwe afstudeerrichtingen niet worden ondergebracht bij de monodisciplinaire capaciteitsgroepen, maar zelfstandige onderzoeks- en onderwijsprojecten vormen binnen de matrixorganisatie;
- het Maastrichtse onderwijssysteem gehandhaafd blijft. We moeten voorkomen dat wordt afgegleeden naar het traditionele collegesysteem, waarin studenten gedegradeerd worden tot kennis consumerende wezens zonder eigen inbreng;
- aanpassing en veranderingen van het onderwijs en evaluatie systeem plaatsvinden op grond van gedegen evaluatie en onderwijskundige uitgangspunten;
- studenten meer betrokken worden bij het raadsgebeuren en dat er een goed contact is tussen studenten en studentenraadsleden. Dit kan onder andere door middel van Agora- en NSEM-bijeenkomsten.

Wegens plaatsgebrek is de foto van de NSEM-kandidaten verhuisd naar pagina 14.

Faculteitsraad Rechtsgeleerdheid

RECHTstreeks in de F-raad

RECHTstreeks is een studievereniging binnen de rechtenfaculteit. Zij komt op voor studenten waar het onderwijszaken betreft, en organiseert daarnaast activiteiten die tot doel hebben studenten op een andere wijze met hun studie te confronteren (onder andere forumdiscussies over rechten van psychiatrische patiënten; persvrijheid contra privacy-bescherming; en apartheid).

Hoewel RECHTstreeks zich openstelt voor alle studenten en ook medewerkers van de RL, richt zij zich met name op de rechtenfaculteit. Dit is ook de reden waarom RECHTstreeks alleen op de rechtenfaculteit aan de facultaire politiek wil deelnemen. De behartiging van de belangen van de rechtenstudenten brengt echter met zich mee dat een afvaardiging van RECHTstreeks in de U-raad onontbeerlijk is. Naast de meer specifieke belangen van rechtenstudenten wil RECHTstreeks natuurlijk ook opkomen voor de algemene zaken die alle studenten betreffen (zoals studiefinanciering). Hiervoor heeft RECHTstreeks gekozen voor de vorm van een lijstverbinding met NSEM. (Cor Delahaye, 5e; Marion van Berkum, 6e Lia Nijzink).

RECHTstreeks vindt het van groot belang dat faculteitsraadsleden daadwerkelijk tot uitdrukking brengen wat STUDENTEN willen. Zij vindt hiervoor een grote achterban noodzakelijk en ziet deze voor RECHTstreeks gerealiseerd in haar leden. Deze leden kunnen het bestuur vragen een vergadering te beleggen waarin haar faculteitsraadsleden ter verantwoording kunnen worden geroepen. RECHTstreeks gaat met de leden van de diverse facultaire commissies en de F-raadsleden een driewekelijks overleg in het leven roepen. Het is de bedoeling dat hierin een informatie-uitwisseling plaats gaat vinden en in te nemen standpunten zullen wor-

Geleding Studenten

den bepaald. Dit overleg is voor iedereen toegankelijk.

Punten die volgens RECHTstreeks aandacht verdienen zijn:

- behoud van de basisfilosofie
- verdeling onderwijs- onderzoeksbelasting
- problemen voortvloeiend uit het jaarsysteem
- integratie van economie-onderwijs in de rechtenstudie
- voorlichting over de specifieke eigenschappen van het Maastrichtse onderwijssysteem op middelbare scholen en binnen de juristenwereld.

Nader uitwerking van deze punten is te vinden in ons verkiezingsprogramma, dat aan alle rechtenstudenten zal worden uitgereikt, en voor anderen aan te vragen is bij Carolien Giesen, postvakje RECHTstreeks RF.

Studenten, rechtstreeks een stem in de facultaire politiek, kan alleen door op RECHTstreeks te stemmen.

Kandidaten RECHTstreeks F-raad RF:

1. Carolien Giesen (II)
2. Christianne Matthijssen (II)
3. Diederik Radder (I)
4. Ronald Peters (I)
5. André Cremer (II)

AJSF

De kandidaten van de Algemene Juridische Studenten Fractie presenteren zich op pagina 12, omdat zij tevens kandidaat zijn voor de universiteitsraad. Voor de faculteitsraad verandert de volgorde van de lijst.

René Theelen
Joost Feijen
Wim Ortjens
Raymond Eussen

De lijst-Rechtstreeks. V.l.n.r.: Diederik Radder, Christianne Matthijssen, André Cremer, Ronald Peters en Carolien Giesen.

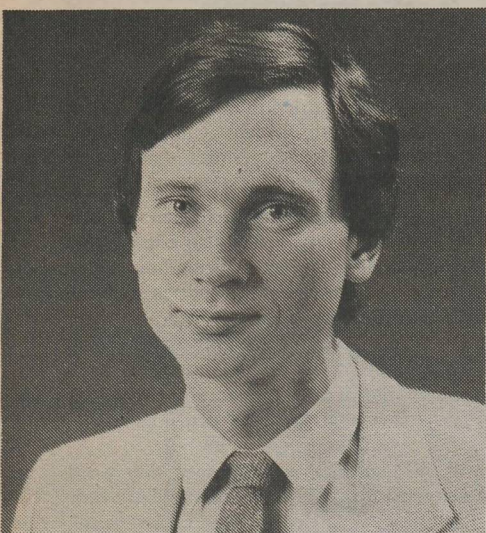

De NSEM-kandidaten voor de raad van de Algemene Faculteit. V.l.n.r.: Jeanne Gootzen, Marijanne Boenink, Hans Trouw, Frank Verheggen en Marjolein Grol

Faculteitsraad Ekonomie

1. Wetenschappelijk personeel

H. Schreuder

Hein Schreuder

Er is de afgelopen tijd hard gewerkt aan de opbouw van de Economische Faculteit en er is al heel wat op stapel gezet. Toch zullen de komende jaren nog heel wat beslissingen moeten worden genomen over het onderwijs, het onderzoek en de organisatie van de faculteit. Het is van belang dat daarbij een zo breed mogelijke inbreng wordt geleverd door alle betrokkenen: wetenschappelijk personeel, niet-wetenschappelijk personeel én studenten. Daarom hoop ik dat velen in de faculteit hun stem zullen uitbrengen op de kandidaat van hun keuze en dat we vervolgens in de faculteitsraad op plezierige wijze zullen samenwerken aan de uitbouw van een faculteit waar Maastricht trots op kan zijn.

H. Schreuder

Hans Kasper

Hans Kasper (32 j.) kandidaat voor de Faculteitsraad Economie, is lid van de capaciteitsgroep bedrijfseconomie. Houdt zich met name bezig met marketing en marktonderzoek. Studeerde aan en werkte voordat hij naar Maastricht kwam bij de VU

en SWOKA (Stichting Wetenschappelijk Onderzoek Konsumenten aangelegenheden). Vindt het een grote uitdaging de Economische Faculteit mee te helpen opbouwen. Hecht zeer sterk aan goede verhoudingen tussen de stafleden onderling en met de studenten.

H. Kasper

Alfred Kleinknecht, Hans Kasper en Chris de Neubourg

2. Studenten

Buck Messing

Stel je je kandidaat voor de raad van de Economische Faculteit wordt je door de redactie van de Observant meteen gevraagd om „enige wervende teksten ten behoeve van uw kandidatuur” te schrijven. Een echt verkiezingsprogramma ontbreekt, maar ik vind gewoon dat je als student gebruik moet maken van de zetels, plaatsen, die voor deze groep beschikbaar zijn. Vooral in een nieuwe en groeiende faculteit als „de onze”, waar het gehele reilen en zeilen nog niet uit gekristalliseerd is. Ik neem ook deel aan de onderwijscommissie, en uit de vergaderingen die ik daar meegemaakt heb komt vaak ge-

noeg naar voren dat op bepaalde vlakken het contact met de studenten ontbreekt. Dat dit nadelig is voor zowel medewerkers als studenten moge duidelijk zijn.

Het is daarom van essentieel belang, dat alle beschikbare zetels in de faculteitsraad bezet worden. Hiervoor dienen jullie, economiestudenten, dan wel te stemmen. En denk nu niet dat, omdat er naar alle waarschijnlijkheid maar vier kandidaten zijn voor vier zetels, dat je niet hoeft te stemmen, want een opkomst beneden een bepaald percentage brengt een mindering van zetels met zich mee.

Dus, geheel in je eigen belang: **STEMMEN**

Buck Messing

Noortje van Putte

Naam: Noortje van Putte
Maten: 95-70-95
Lengte: 1.85 **Gewicht:** 64
Geboortedatum: 08-09-1965
Plaats: Den Bosch
Sterrenbeeld: maagd

Ambitie: een econome zonder geld om te worden

Afstotend: dat er weinig studenten stemmen voor de vrijheid van het onderwijssysteem

Opwindend: veel stemmen, zodat we vier zetels in de faculteitsraad behouden

Slechte eigenschap: ben soms onredelijk

Goede eigenschap: ben bijna altijd vrolijk

Favoriet landschap: studielandschap

Buck Messing

Bureau Onderwijs FdG

Aan: Alle medewerkers
Faculteit der Geneeskunde.

Betreft: Open inschrijving: Observator-,
Tutor- en Nabesprekersrollen
studiejaar 1985/1986 (BO 85-14117).

Door middel van dit bericht willen wij u
attenderen op de wervingsbrief voor de
vakatures observatoren, tutores en na-
besprekers studiejaar 1985/1986 (BO 85-
14117) die is toegestuurd aan alle capaci-
teitsgroepen Faculteit der Geneeskun-
de.

Per capaciteitsgroep is aangegeven wel-
ke onderwijsverplichtingen het komen-
de studiejaar aangegaan moeten wor-
den.

Als bijlage bevat de brief achtergrondin-
formatie over de verschillende rollen en
bijbehorende intekenformulieren. De
intekenformulieren dienen door de
voorzitter van de capaciteitsgroep geak-
tordeerd te zijn. De inzendtermijn sluit
op maandag 20 mei 1985.

Aan: Tweede jaars studenten
Faculteit der Geneeskunde.

Betreft: Data tweede jaars
vaardigheidstoets.

Onder verwijzing naar de in september
1984 verstuurd Informatieset over het
onderwijsprogramma 1984/1985 ten be-
doel van de studenten Geneeskunde
(BO 84-10.215) delen we u mede, dat de
tweede jaars vaardigheidstoets zal wor-
den afgenomen in week 38, en wel op
vrijdag, 18 september en donderdag,
19 september 1985.

Aan: Alle studenten
Faculteit der Geneeskunde.

Betreft: Studentensprekuren Voorzitter
Dagelijkse Commissie voor de examens
tijdens vakantieperiode.

Tijdens de vakantieperiode zal het we-
kelijk studentensprekuren van de
voorzitter van de Dagelijkse Commissie
voor de Examens, Prof. dr. C. van Bo-
ven, op maandagochtend, vervallen.
Voor eventuele gesprekken in de vakan-
tieperiode kan men telefonisch een af-
spraak maken via R. Kocken, telefoon:
888433.

Aan: Alle studenten
Faculteit der Geneeskunde.

Betreft: Het zelfevaluatieformulier.

Ieder van jullie zal een oproep voor een
gesprek met de begeleider ontvangen.
Volgens het examenreglement van de

Faculteit der Geneeskunde is deelname
aan een dergelijk gesprek éénmaal per
jaar verplicht.

Een van de uitgangspunten voor zo'n
gesprek is het oordeel over het eigen
functioneren. Om zo'n zelfbeoordeling
enigszins gericht te laten verlopen is een
zelfbeoordelingsformulier ontworpen,
dat voorafgaand aan het gesprek met de
begeleidingscommissie moet worden in-
gevuld.

Na het begeleidingsgesprek zal het inge-
vulde formulier in het studentendossier
van de faculteit worden opgenomen.

Het zelfevaluatieformulier en een toelich-
ting zijn verkrijgbaar bij de onder-
wijsbalie van het Bureau Onderwijs
FdG. U ontvangt het formulier in twee-
voud; één formulier voor de begeleider
ten behoeve van het studentendossier
van de Faculteit en één formulier voor
uw eigen documentatie.

Skillslab

Aan alle eerstejaars studenten

In het kader van het onderzoek vn vaar-
digheidstoetsing worden er een aantal
experimenten gehouden.

Eén van deze experimenten is een ken-
nis over vaardigheidstoets. Dit is een
schriftelijke toets over vaardigheden die
de vorm van een voortgangstoets heeft.
Om het experiment te doen slagen roe-
pen wij zoveel mogelijk eerstejaars op
om mee te doen.

De deelname is geheel vrijwillig en heeft
ABSOLUUT GEEN KONSEKWEN-
TIES voor jullie studieresultaten.

Deelname levert wel iets op: namelijk
f 15,-.

Datum afname: 21-05-1985.

Tijdstip: 14.00 uur

Plaats: Auditorium Randwijck.

Scheltus van Luyk
Danielle Peet
Cees van der Vleuten

Rechtsgleerdheid

Praktika

Veel studenten reageren niet op de uit-
slaglijsten van de praktika zoals die re-
gelmatig op de borden hangen. Denk
erom dat je je jaar niet kunt halen als je
niet voldaan hebt aan de praktika-ver-
plichtingen!!

Lezing

Vrijdag 10 mei - kapel: lezing van prof.
mr. W.J. Slagter, hoogleraar in Rotter-
dam, over Civielrechtelijke aspecten
van de sterfhuisconstructie. Vooral be-
doeld voor 2e en 3e jaars studenten.

Wijziging

Woensdag 15 mei: alle onderwijs/prakti-
kumbijeenkomsten van donderdag 16
mei worden verzet naar woensdag 15
mei - tijd en plaats van de bijeenkom-
sten blijven hetzelfde.

F-Raad

Woensdag 15 mei om 15.00 uur verga-
dert de F-raad in de praktikumruimte.

Kontaktpersonenoverleg

Vrijdag 17 mei om 15.45 uur is er kon-
taktpersonenoverleg 1e jaars in de prak-
tikumruimte.

Economie

Vragenuurtje Statistiek/Informatika

Op dinsdag 7 mei 1985 wordt van 14.00
tot 16.00 uur een vragenuurtje gehou-
den voor Statistiek/Informatika. Plaats:
kamer 0.090 Hoofdgebouw. Tijdens dit
vragenuurtje kunnen door de studenten
vragen gesteld worden over de stof die
bij de praktikumtoets van 9 mei 1985 ge-
tentamineerd wordt.

Praktikumtoets 2: Statistiek/Informatika

Op donderdag 9 mei 1985 vindt prakti-
kumtoets 2 Statistiek/Informatika
plaats. Deze wordt gehouden in het
Staargebouw van 9.00 tot 12.00 uur.
Deze toets bestaat voor een gedeelte uit
open vragen en daarnaast uit juist/on-
juist-vragen.

De verdeling van de studenten over de 2
zalen is als volgt:

- Foyer Staargebouw: studenten met
registratienummer E84.001 t/m
E84.090.

- Bovenfoyer Staargebouw: studenten
met registratienummer E84.091 t/m
E84.115.

De antwoordformulieren liggen op volg-
orde van registratienummer op de tafels;
ze dienen ingevuld te worden met een
HB-potlood. De studenten dienen zelf
een HB-potlood mee te brengen.

De studenten kunnen de zalen binnen
tussen 8.45 en 9.00 uur. Het is verplicht
de kollegekaart op de tafel te leggen.

Praktikumtoets 2 is een 'open-boek-ten-

tamen' d.w.z. dat het meenemen van
boeken, aantekeningen en diktaten
geoorloofd is. Het is echter niet toege-
staan dit materiaal onderling uit te wis-
selen.

De antwoordsleutel is vanaf 12.30 uur te
verkrijgen bij de informatiebalie van het
Bureau Onderwijs FdEW, 3e etage
Hoofdgebouw.

Onderwijsvrije dagen in blok 1.6

- Donderdag 16 mei 1985: Hemel-
vaartsdag

- Maandag 27 mei 1985: 2e pinksterdag.

- Vrijdag 31 mei 1985: Jaarlijks uitstap-
je van de medewerkers van de FdEW.

Opname studenten in planningsgroepen

De Onderwijs-Commissie FdEW heeft
in haar vergadering van 4.4.1985 beslo-
ten tot opname van studenten in de
planningsgroepen. De O.C. hoopt hier-
mee van de ervaring van de studenten

bij de totstandkoming van een blok te
profiteren.

Om daadwerkelijk tot opname van stu-
denten in planningsgroepen te kunnen
overgaan verzoekt de O.C. de studenten
die hiervoor belangstelling hebben, dit
kenbaar te maken. Inschrijvingsformu-
lieren zijn te verkrijgen bij de informa-
tiebalie van het Bureau Onderwijs
FdEW, 3e etage Hoofdgebouw.

Het is de bedoeling dat de studenten in
een zo vroeg mogelijk stadium ingescha-
keld worden door de planningsgroep.
Dit jaar zal dit echter moeilijk gaan.
Eind mei/begin juni zal de plannings-
groep de ruwe versie van het nieuwe
blokboek bespreken; voor die tijd dient
de toevoeging van student-leden aan de
planningsgroepen afgerond te zijn.

De Onderwijs-Commissie verzoekt ver-
der om bij inschrijving tevens aan te ge-
ven naar welk blok de voorkeur uitgaat.
De inschrijvingstermijn sluit op vrijdag
10 mei 1985.

Algemeen

Mentoren gezocht
voor de Algemene
Studentenintroductie
1985-1986

Op 4 april jl. heeft de Universi-
teitsraad de nota „introductie
aan de Rijksuniversiteit Lim-
burg” goedgekeurd. In deze nota
is geregeld dat de introductiepe-
riode aan onze instelling uit drie
onderdelen bestaat, te weten:

- de algemene studentenintro-
ductie
- de fakultaire introducties
- de verenigingsintroducties

De diverse introducties spelen
zich af in een tijdsbestek van
ruim 1½ week en wel resp. van
21 t/m 25 augustus, van 26 t/m 28
augustus en van 29 augustus t/m
1 september 1985.

De organisatie van de algemene
studentenintroductie is in han-
den van een introductiekommissie
van ongeveer 20 ouderejaars
studenten van R.L. en H.B.O.,
onder verantwoordelijkheid van
de dienst Studentenzaken. Deze
algemene introductie is verge-

lijikbaar met de MICO-introduk-
tie uit het verleden. Deelname is
mogelijk voor zowel R.L.- als
H.B.O.-studenten. Naar ver-
wachting zullen er dit jaar tussen
700 en 1000 studenten aan deze
introductie deelnemen. Daarom
zoeken wij

160 Mentoren (m/v)

die de ruim 80 mentorengroepen
tijdens de introductie zullen be-
geleiden.

Voor hen die interesse hierin
hebben, worden er een drietal
informatie-avonden georgani-
seerd, te weten:

dinsdag 14 mei
woensdag 29 mei
donderdag 6 juni

Alle avonden vinden plaats in het
Kruithuis en beginnen om 20.00
uur.

Voor nadere informatie kan men
terecht bij de dienst Studentenzaken,
sekretariaat Algemene
Studenten Introductie, Juliëtte
Creemers, kamer 025 begane
grond.

N.b. Ook voor de fakultaire- en
verenigingsintroducties worden
mentoren gezocht. Voor infor-
matie hierover kan men terecht
bij de afzonderlijke introductie-
kommissies.

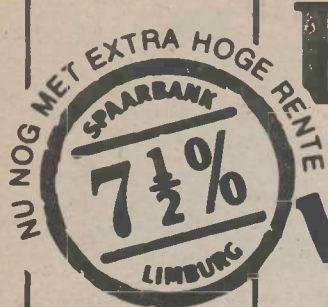

Boekhandel Leiter-Nypels

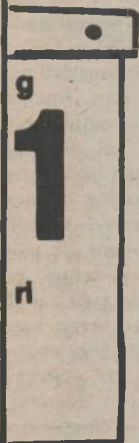
DE MAASTRICHTSE
UNIVERSITEITS-BOEKHANDEL

Wolfstraat 12
6211 GN Maastricht

tel. (043) 50743*
telex 56173 leiny nl.

Het maandrente-deposito van Spaarbank Limburg

garandeert u een aanvullend vast maandinkomen

Deelneming door eerste storting van f 15.000,- (een tweede en elk hierop volgend deposito mag f 10.000,- bedragen).

Voorbeelden

Gestort bedrag	de rente die u elke maand krijgt uitbetaald	
	3 jaar (6 3/4 %)	5 jaar (7 1/2 %)
f 15.000	f 84,38	f 93,75
f 25.000	f 140,63	f 156,25
f 35.000	f 196,88	f 218,75
f 45.000	f 253,13	f 281,25

Het ingelegde bedrag blijft 3 of 5 jaar lang staan. U ontvangt in die periode **elke maand** rente; nu 6 3/4 % of 7 1/2 % per jaar en voor 3 of 5 jaar gegarandeerd.

Voortijdig stoppen kan. Gedeeltelijk opnemen ook. Tegen een billijke rentekorting. Erfgenamen kunnen 12 maanden zonder rentekorting opnemen.

Meer informatie? Loop binnen of bel even.

spaarbank limburg

Forum over arbeidstijdverkorting

Het is algemeen bekend dat de 36-urige werkweek, of meer algemeen het vraagstuk van de arbeidstijdverkorting, bij de recente CAO-onderhandelingen een cruciale rol heeft gespeeld. Het is nauwelijks overdreven te stellen, dat het hier gaat om het belangrijkste economische item van dit moment. Arbeidstijdverkorting op grote schaal zal echter tevens vele ingrijpende veranderingen markeren op niet-specifiek economische terreinen. Hierbij valt te denken aan sociale kwesties als vrije-tijdsbesteding en vakanties, emancipatorische aangelegenheden etc. In het licht van dit alles heeft de economische faculteitsvereniging H.A.D.E.S. besloten om op vrijdag 24 mei een forum over dit onderwerp te organiseren in de collegezaal in de Nieuwenhof 2.

Het programma ziet er als volgt uit:

10.30-11.30 uur Inleiding
Als inleidende sprekers zullen optreden T. Wöltgens, Tweede Kamerlid voor de Partij van de Arbeid en co-auteur van het rapport „Om een Werkbare Toekomst”. In dit rapport pleit hij, samen met Van Kemenade en Ritzen, de invoering van een 25-urige werkweek.
Prof. W. Albeda, dekaan van de FdEW, toekomstig voorzitter van de W.R.R. en bekend deskundige op het terrein van de arbeidsverhoudingen.

11.30-11.45 uur Pauze

11.45-13.00 uur Forumdiscussie
Het forum zal bestaan uit de beide inleiders, vertegenwoordigers van de werkgevers, de vakbeweging en de vrouwenbeweging. Tijdens het forum zal er gelegenheid zijn tot het stellen van vragen vanuit de zaal.

De forumdiscussie zal onder leiding staan van prof. H. Schreuder.
Studenten van alle faculteiten zijn welkom.
Eventuele verplaatsingen van onderwijsgroepen worden niet centraal door Buro Onderwijszaken geregeld, maar moeten in onderling overleg met de tutor bepaald worden.

Ipser
Instituut voor psycho-sociale en socio-ecologische research

KLINISCHE DAG

Georganiseerd in samenwerking met de Nederlandse Vereniging voor Gezins- en Relatietherapie.

„Het gezin en ernstige stoornissen: behandeling en sociale context”

Datum: 7 mei
Plaats: Aula Hoofgebouw
Rijksuniversiteit Limburg
Tongersestraat 53 te Maastricht
Telefoon: 043-888888

Opgave: Toegangskarten voor studenten zijn beperkt verkrijgbaar

bij M. van den Boorn, cap. groep Sociale Psychiatrie, kamer 1.108 te Randwyck (tel. 043-616100, tst. 234)

Veel gezinstherapeuten zijn in de praktijk meer betrokken op relatief milde geestelijke gezondheidsproblemen in vergelijking met die waar de gezinstherapeutische benaderingen grotendeels op geënt zijn namelijk de schizofrene ontwikkelingen of psychoses. We willen proberen ons te heroriënteren op deze ernstige stoornissen door onder leiding van een forum van gedachten te wisselen over behandelwijzen in het licht van nieuwe ontwikkelingen, onder meer in systeemtheoretische, psycho-analytische en gezins-ontwikkelingsconcepten. De Klinische Dag is dan ook bedoeld om psychotherapeuten bij elkaar te brengen die cliënten of cliëntensystemen met ernstige stoornissen als een schizofrene ontwikkeling (willen) behandelen, met name in een gezinstherapeutische setting, ambulantly of residentieel. Een tweede focus van de Klinische Dag is de toenemende problematiek rond (echt-)scheiding. De coherentie van een gezinssysteem kan ondanks „systeemfouten”, met als gevolg geringe persoonlijke en interactieve ruimte (Andolfi), zo groot zijn dat stoornissen manifest worden bij (één van) de leden. Of het systeem desintegreert; differentiatie van de verschillende leden is dan een opgave. De therapeutische mogelijkheden hierbij vanuit een harmonie-model of vanuit een konfliktmodel zullen aan de orde komen.

Congresboek 'Het gras aan gene zijde'

Het congresboek „Basisgegevens van de Nederlandse en Belgische systemen van gezondheidszorg en sociale zekerheid bij ziekte en invaliditeit”, onder redactie van dr. R. Peeters, drs. F. Stevens en dr. J. van der Zee, is te verkrijgen bij het dekanaat Algemene Faculteit (toestel 700).

Dit boek is uitgegeven ter gelegenheid van het vijfjarig bestaan van het tijdschrift „Gezondheid & Samenleving” bij het onlangs gehouden congres „Het gras aan gene zijde”. De prijs van het congresboek is f 25,- exclusief verzendkosten.

Cultureel festival in Maastricht?

Waarom niet in Maastricht een drie dagen durend festival georganiseerd waar, uit alle universiteitssteden afkomstige toneelgroepen, cabaretiërs, performers, muziekgroepen, schilders, fotografen, dichters en schrijvers zich cultureel met elkaar meten, onder het oog van deskundige jury's in diverse zalen van de Stadsschouwburg en het Staargebouw?

Voor dit groots evenement zijn wel behoorlijk wat enthousiastelingen nodig om het op poten te zetten.

Iedereen die hier wel iets voor zou voelen, graag op donderdag 15 mei om 19.30 uur in de Filmzaal van het Hoofgebouw.

Ferry van Nie
Resi Sledens
Eldine Oosterberg
Peter Engelen
Annechien Deelman
Marcel Hilwig

Bijvak taalexpressie – Rijksuniversiteit Utrecht

Het Instituut voor Taalexpressie is een dienstverlenend instituut van de Rijksu-

iversiteit te Utrecht. Naast cursussen op het gebied van expressie en communicatie, waarbij spel, taal en beweging als middel worden gehanteerd, verzorgt het instituut een bijvak voor doktoraalstudenten (2e fase) in de sociale wetenschappen.

Tot 17 mei is er gelegenheid tot vóórschrijving. De definitieve inschrijving vindt plaats op het eind van de -verplichte- introductiedag op donderdag 23 mei. Het bijvak loopt van half september tot eind mei, wekelijks op de donderdag en de vrijdag. De kosten bedragen ± f 100,-.

Doelstellingen

1. a. Het ontwikkelen van een persoonlijke stijl van verbale en non-verbale uitingen; 1. b. Het vergroten van het vermogen om creatief en authentiek op uiteenlopende uitdagingen in te gaan; 1. c. Het vergroten van gevoeligheid voor signalen die anderen uitzenden. Het ontwikkelen van het vermogen om die gevoeligheid om te zetten in adequaat handelen.

2. Het ontwikkelen van ideeën t.a.v. a. praktijk, theorie, stand van onderzoek en maatschappelijke relevantie van het vakgebied; b. toepassingsmogelijkheden van expressiemethoden binnen de diverse doelstellingen van agogisch handelen; c. persoonlijke mogelijkheden en beperkingen in het gebruik van de aangeboden werkvormen.

Informatie en/of opgave bij: Instituut voor Taalexpressie, Jutfaseweg 7, 3522 HA Utrecht, tel. 030-890863, t.a.v. Ineke van Oosterhout.

PROMOTIE

Vrijdag 10 mei 1985, om 14.00 uur
Drs. v. Erp/Krepel
Proefschrift: 'Percutane transluminale angioplastiek van bekken- en beenarterien. Promotor: prof. dr. J.M. Greep.

Mededeling aan studenten Gezondheidswetenschappen en aan studenten Medische Faculteit

Van 5 juli tot 15 augustus 1985 wordt in Maastricht de International Summer Course on Human Sexuality samen met de New York University (prof. dr. D. Calderwood, dr. M. Calderwood) gehouden.

RL-studenten van de A.F. en de M.F. kunnen aan deze cursus deelnemen. Centraal staat de vergelijking tussen seksuele voorlichting en opvoeding,

normen t.a.v. seksualiteit in Noord-Amerika en Nederland. Een tiental Nederlandse deskundigen zal inleidingen verzorgen over diverse onderwerpen, o.a. seksuele voorlichting, wetgeving, seksualiteit en handicaps, prostitutie, kulturele normen t.a.v. seksualiteit en over seksuele variaties zoals homo-seksualiteit, pedofilie, travestie en transseksualiteit.

Naar aanleiding van deze inleidingen zullen de thema's verder uitgewerkt worden in groepsbijeenkomsten en in groepstrainingen onder leiding van prof. D. en dr. M. Calderwood.

Aan de cursus nemen maximaal 20 Amerikaanse studenten deel. Inschrijving is mogelijk voor 11 Nederlandse studenten, waarvan 5 externe en 6 RL-

studenten. Voorwaarden zijn: actieve en passieve beheersing van de Engelse taal en gebleken professionele belangstelling voor het thema seksualiteit. Evt. kunnen studenten zich via vrije activiteiten verder voorbereiden op de cursus. Er zijn momenteel nog enkele plaatsen vrij.

Inschrijving en informatie bij: Ton Oostveen, Cap.groep GVO, tel. 888175. Inschrijving tot 15 mei (of 14 dagen na verschijnen van deze Observant).

N.B. We zoeken nog kamers en appartementen voor de Amerikaanse studenten (periode: 5 juli tot 15 augustus), liefst in De Heeg. Opgave bij: Ton Oostveen, tel. 888175.

Algemene Faculteit zoekt wetenschappelijk assistenten

In de komende maanden komen aan de Algemene Faculteit een aantal vacatures in de rang van wetenschappelijk assistent voor een periode van vier jaar. Het is de bedoeling dat de benoeming op deze plaatsen gedurende de aanstellingsperiode wordt omgezet in een benoeming tot assistent in opleiding. Meer informatie over deze gang van zaken vindt u in bijgevoegde nota. Ten hoogste vijf van deze plaatsen zijn bestemd voor tweede fase studenten die nog niet op een project zijn aangesteld of voor afgestudeerden die geen tweede fase student zijn maar wel op zoek zijn naar een baan.

De volgende projecten zijn nog beschikbaar:

Gezondheidsvoorlichting en -opvoeding

1. Voorbereiding op sociale druk in GVO (Kok)
2. De rol van interpersoonlijke factoren bij de diagnose door de huisarts (Kok)

Medische Sociologie

3. Observatiestudie naar drinkgedrag van jongeren (Drop/Oostveen)
17. De zieke doorwerker: een vergelijking van ziekteverzuim en gezondheidsgedrag tussen wijk- en ziekenhuisverpleegkundigen (Houben/Philipsen)
18. De structuur van het dagelijks leven en alcoholconsumptie (Diederiks)

Gezondheidsrecht

5. Overdracht van zorg (Van Wijmen)

Medische Psychologie

8. Communicatieproblemen in de cardiologische kliniek (Appels/Kok)
9. Arbeidsvoldoening, stress en coping strategieën bij verpleegkundigen op CCU's en gewone verpleegafdelingen (Landeweerd).

Humane Biologie

15. Het ontwikkelen en toepassen van energiewisselingsmetingen bij patiënten in de kliniek (Ten Hoor/Saris).

Beleidswetenschap

24. Kosten-batenanalyse ten aanzien van voorbereiding, invoering en uitvoering van de WVG (Mur, v.d. Werff, Rutten).

Mogelijk komen daar voor 5 nog bij:

Epidemiologie en gezondheidszorgvoorzieningen

12. Zorgbehoefte van en zorgverlening aan ouderen: verpleeghuisbewoners (Sturmans, Rutten, Frederiks)
13. Transmurale substitutie psychiatrie: kosten-batenanalyse (Strumans, Haveman, Vrijlandt).

Gezondheidsethiek en Wijsbegeerte

6. Cultuurfilosofische aspecten van veroudering en ouderdom (Sporken). De projectomschrijvingen liggen ter inzage bij het bureau onderwijs van de Algemene Faculteit. Uiteraard kan ook bij de projectleiders, tussen haakjes vermeld, nadere informatie worden ingewonnen. Informatie over andere zaken dan de inhoud van het project kan worden ingewonnen bij de secretaris van de faculteit.

Desgewenst kunt u vóór 5 mei een schriftelijke sollicitatie richten aan de secretaris van de AF, Postbus 616, 6200 MD Maastricht onder vermelding van de naam van het project waar u naar solliciteert. De sollicitatiecommissie zal worden gevormd door de voorzitter van de capaciteitsgroep, een projectleider, de secretaris van de faculteit en een medewerker van de dienst Personele Zaken.

Gezellige Limburgse boerderij te huur voor groepen tot 50 personen. Ideaal voor werkweken, familiefeesten, studieweekends, reünies etc. Vlakbij de uitgestrekte Vijlenerbosse. Verhuur aan slechts één groep; veel privacy, open haard, c.v., douches, sportveld. Geen campingcentrum.

M. Ronken, Elzeterweg 6, 6281 NN Mechelen, tel. 04455-1363.

Verenigingen

Circumflex-activiteiten

Woensdag 8 mei: Antilliaanse avond met passende muziek, cocktails, etc.

Woensdag 8 mei: Excursie naar de wijnkelders van wijnhandel Thiessen. Vertrek om 19.30 uur vanaf het CF-pand. Uiterste inschrijfdatum is 7 mei voor 20.00 uur.

Donderdag 9 mei: Optreden van Les Olivettes of een jazzband.

Woensdag 15 mei: Apollo discoshow.

Donderdag 16 mei: Met verschillende teams van 6 personen gaat CF naar het sporttoernooi van Biton (Utrecht). De sporten zijn: volleybal, voetbal, softbal en hockey. Ieder team moet aan alle sporten meedoen. De dag wordt afgesloten met een estafette en een groot feest! Het gaat allemaal om de gezelligheid! En natuurlijk is er ook nog altijd elke dinsdag-, woensdag- en donderdagavond de CF-mensa. Hiervoor kun je je elke dag tot 15.30 uur voor opgeven. Verdere informatie is te verkrijgen aan de bar. Tot ziens!

Circumflex tel. 51088

COC

De themaavond van woensdag 15 mei heeft als titel/onderwerp "provoceren of integreren". We pakken dit aan met behulp van het zogenaamde inspringspel (forumtheater).

Onze eerstvolgende maandelijkse swingavond is op zaterdag 4 mei, vanaf 21.00 uur.

Tafelstraat 13

- **Studentenekklesia**
- **Humanistisch Verbond**
Programma mei 1985

Open dinsdagavonden

- **dinsdag 7 mei 20.00 uur:** Is Kunst Zinnig deel II½: 'Verbeelding van de macht van de r.k. kerk in de beeldende kunst' door dr. F.W.M. Leeman (Groningen) in de aula van de RL. Met dank aan het Studium Generale.

- **dinsdag 14 mei 20.00 uur:** inloopavond 'de paus in Maastricht' (zie onder) in de Tafelstraat.

Vieringen

- **zondag 5 mei 11.00 uur:** Bevrijdingsdag. Wat betekenen oorlog en fascisme voor mensen in de kerk? samen met Citykerk, niet in de Abtstraat maar in de Celrebroederskapel, Brusselsestraat 38 poortje door en gangetje uit. De Hongaarse, reformatorische theoloog prof.

Hosti zal namens de Christelijke Vredesconferentie in zijn land aanwezig zijn en vanaf 12.00 uur met geïnteresseerden over de Hongaarse beweging tegen oorlog en fascisme spreken.

Pausbezoek

- **woensdag 8 mei** Malieveld Den Haag P.I.P.-Dag 'Het andere gezicht van de kerk' met Michel van de Plas, Edward Schillebeeckx en Catharina Halkes midden van 5.997 anderen.

- **dinsdag 14 mei 20.00 uur:** inloopavond 'de paus in Maastricht' met als gasten dominee Rene van der Beld, Max Hamburger (Joods Leerhuis), Maaïke van Praag (Humanistisch Verbond) en waarschijnlijk iemand van het COC en van het corps BB van vliegveld Beek. Informatie en evaluatie.

EN VERDER

- **woensdag 8 mei 20.00 uur** is er ook nog een bezoek aan en rondleiding door de synagoge met rabbijn J. van Gelder. Opgeven bij de Tafelstraat.

'Steeds duurder, steeds zuurder'

Onder dit motto vindt woensdag 8 mei a.s. een forum plaats over studentenhuysvesting in Maastricht.

Tijdens de forumavond zullen de volgende vier stellingen aan de orde komen:

- 1) Studenten in Maastricht hebben over huysvesting niet te klagen
- 2) Het gemeentelijk huysvestingsbeleid handelt onrechtvaardig voor Maastrichtse studenten
- 3) Tegen de macht van de partikuliere woningbouwsector kan een student toch niet op
- 4) Gemeente en Universiteit zijn onverschillig t.a.v. studentenhuysvesting

Deelnemers aan het forum zijn:

- Dhr. T. Hamelers, werkzaam bij woningbouwvereniging 'Beter Wonen', onderzoekt huysvestingsituatie van studenten voor de Rijksuniversiteit Limburg.
- Dhr. J. de Meijer, gemeenteraadslid voor de Partij van de Arbeid.
- Dhr. E. Sprenger, sectorhoofd Volks-huysvesting van de Gemeente Maastricht.
- Dhr. J. Wenting, Dienst Studentenzaken R.L., bestuurslid Stichting Studentenhuisvesting Maastricht.

Het forum staat onder leiding van Pim Ligvoet, medewerker van Tafelstraat 13.

De bedoeling van de avond is om duidelijkheid te krijgen omtrent de huidige én toekomstige situatie van de studentenhuisvesting in Maastricht, temeer daar het aantal studenten in Maastricht in de toekomst belangrijk zal toenemen. Plaats: Tafelstraat 13, datum: 8 mei 1985, tijd: 20.00 uur.

In onze koffie-shop kunt u iedere dag zeker twee verschillende soorten hartig gebak proeven, zoals preitaart, champignontaart, courgettetaart of pizza.

Uiteraard zijn er ook belegde broodjes, saucijzenbroodjes of kaasbrooches.

Verder is er een gezellige leestafel met veel literaire bladen ter uwer beschikking.

Open: zondag van 10.00-14.00 uur, maandag van 8.00-18.00 uur, dinsdags gesloten, overige werkdagen van 8.00-18.00 uur.

KENNISGEVING

Het R.K. Studentenpastoraat Maastricht stelt zich tot doel de gelegenheid te scheppen tot een bezinning op hogere levenswaarden.

Het pastoraat richt zich tot alle studenten en docenten van de Rijksuniversiteit Limburg evenals die van de instituten van hogere beroepsopleiding in Maastricht.

Zijn activiteiten staan open voor iedere belangstellende ongeacht religie of levensbeschouwing.

Op elk donderdagavond **om 7 uur** wordt er een Eucharistieviering gehouden met korte mediatie in de Studentenkapel in de Maastrichter Pastoorstraat, naast de St. Matthiaskerk aan de Boschstraat.

Elke maand, eveneens op donderdagavond om **acht uur**, vindt er een conferentieavond plaats, waaraan de datum, inleider en onderwerp tijdig worden bekendgemaakt.

De Pastor is elke dag bereikbaar voor persoonlijke gesprekken in het Pastoraat, Maastrichter Pastoorstraat 10, telefoon 043-11126.

Afspraken te maken tussen 9.30 en 12.30 uur.

(Deze advertentie werd ons van bevriende zijde aangeboden)

**DE LOKALE BANK
MET
MONDIAAL KARAKTER**

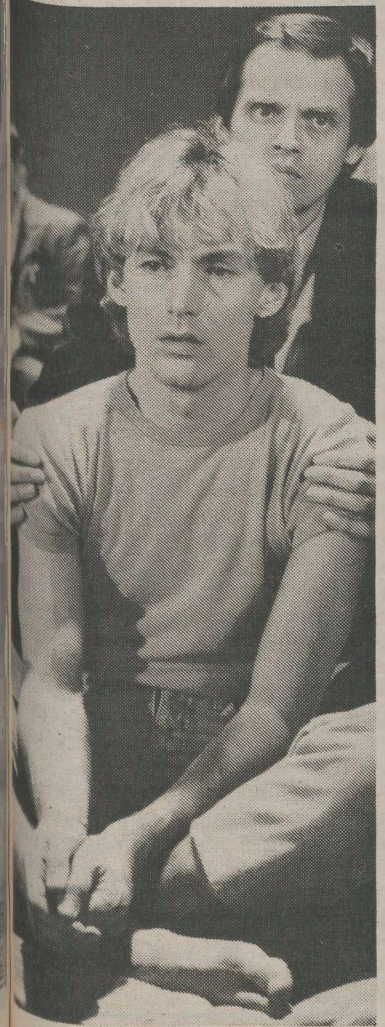
Vrijthof 17b, 6211 LD Maastricht, 043-11477.

Een vader die vijftien jaar eerder zijn tienerzoon uit het oog verloor, wil voor zijn sterven de verloren zoon nog eenmaal terugzien. Een in de krant geplaatste advertentie met de tekst: 'Stanley, kom thuis. Alles is vergeven', brengt de oude man in contact met een bemiddelaar. Deze laatste wil alles over zijn relatie met Stanley weten. Het levensverhaal van de vader wordt via flashbacks verteld. In diezelfde sober ingerichte ruimte waar zich dit afspeelt, bevindt zich ook de gezochte jongeman, die op zijn beurt zijn jeugdherinneringen uitbeeldt. Drie mannen op een speelveld geven gestalte aan een problematische vader-zoon verhouding. Het stuk is getiteld 'Gekortwiek' en binnenkort te zien in de Maastrichtse Stadsschouwburg.

De actrice Josephine van Gastelen trof 'In the name of the father' aan in een Newyorkse workshop, waar jonge schrijvers elkaar ontmoeten en belangstellenden kennis kunnen nemen van het literair materiaal. Zij vertaalde het werk en nam tevens de regie voor haar rekening, haar regiedebuut. Zelf zegt zij hierover: 'Door het regisseren heb ik iets wonderlijks ontdekt. Kijk, ik hou niet zo van acteurs. Ik heb ze nooit bij mij thuis op de koffie. Geen vriendschappen, wel respect. Maar wat mij nu tijdens de repetitieperiode is overkomen: ik ben van die drie mannen gaan houden.

De invulling van de vaderrol bleek nogal lastig te verlopen. Allereerst werd Bram van der Vlugt aange-

Hans Cornelissen en Frederik de Groot (op de voorgrond) in 'Gekortwiek'

Stanley, kom thuis. Alles is vergeven.

zocht, maar deze kreeg de rol niet 'te pakken' en moest afhaken. Hierna kwam Edmond Classen in aanmerking, maar hij raakte enkele weken geleden betrokken bij een auto-ongeval en zodoende viel de rol toe aan Jules Croiset. De bemiddelaar wordt gespeeld door de van de tv-serie 'Herenstraat 10' bekende acteur Frederik de Groot. Hans Cornelissen, die de zoon speelt, is zelfs bij een zeer breed publiek bekend door zijn tv-werk.

Hij hoort namelijk bij de cast van de immens populaire serie 'Zeg 'ns AAA'. Het zal de acteurs nauwelijks enige moeite kosten om minstens het niveau van het tv-spelletje 'Zo vader, zo zoon' te overtreffen. Het betreft hier immers de grimmige achterkant van een familierelatie.

Paul Pinxten

'Gekortwiek' is op zaterdag 11 mei om 20.00 uur te zien in de Stadsschouwburg van Maastricht.

Praatsalon zonder salonpraat

„Het CDA vergelijk ik altijd met een panty: tot aan het kruis zijn ze één maar daarna gaan ze uit mekaar, naar links en rechts”. „Buutredner” Pierre Cnoops krijgt moeiteloos de lachers op zijn hand. Hij is te gast, samen met professor Albeda en dichter Wiel Kusters bij een praatshow, in de Redoute van de Maastrichtse schouwburg.

„De mensen, die we uitnodigen moeten in priçe iets met Limburg te maken hebben”, licht Tilly Maessen (32) toe.

Reeds vanaf het begin – ongeveer anderhalf jaar geleden – presenteert zij de Praatsalon, altijd op zondagmiddag om 4 uur in de spiegelzaal van de schouwburg. Verantwoordelijk voor het hele idee en de organisatie is de stichting KLOP, die hiermee destijds wat leven in de brouwerij wilde brengen. „De zondagmiddag in Maastricht is nogal saai, en het luisteren naar een leuk of interessant gesprek op het borreluur slaat kennelijk aan, want er komen elke keer zo'n 200 mensen. Ik probeer ook altijd een ongedwongen sfeer te scheppen tussen mij, de gasten en het publiek. Dat betekent wel, dat ik niet al te kritisch kan zijn; dat wil ik ook niet, want dan voel ik me niet zo op mijn gemak en de gasten waarschijnlijk evenmin”. Een voorbeeldje. Daags voor de vijfde Praatsalon wordt Albeda's vertrek naar WRR bekend gemaakt. Tilly Maessen gaat daar maar zijdelings op in. Dat Albeda kort tevoren nog uitgebreide lofzangen op de economische faculteit hield en beweerde nog lang niet weg te willen; dat hij toch wel verdacht snel een aanbod uit Den Haag accepteerde; het rechtvaardigt op zijn minst enig dóórvragen. Maar te venijnig mag de sfeer niet worden; het blijft bij speels provoceren. En dat gaat Tilly Maessen zo te zien makkelijk af.

Een onbekende in de wereld van het theater is ze dan ook niet. In het verleden vierde zij met de dialectcabaretgroep Rommedoe triomfen in deze provincie. Maar de (Limburgse) onderwerpen raakten op, het vuur begon de deelnemers te verlaten en de groep viel uit elkaar. Toch schemert de cabaret-achtergrond wel door in de interviewersrol: ad rem reagerend weet ze onverwachte wendingen in het gesprek op te vangen. Helemaal uit de losse pols gaat het echter allemaal niet. „In het begin zat ik wéken van te voren teksten van of over de gasten te lezen en citaten en vragen op te schrijven. Dit werkte niet goed, omdat ik dan tijdens de Praatsalon veel te vast zat aan mijn schema. Te rigide! Ik lees nu nog wel natuurlijk, maar een paar

dagen vóór de Praatsalon hou ik voor mezelf met een bandrecorder een soort generale repetitie. Dan bedenk ik ook de aanloop, de overgangen en eventuele gemeenschappelijkheden of juist tegenstellingen tussen de drie gasten. In grote lijnen zit de Praatsalon dan in mijn hoofd. En mocht er iets mis gaan, doordat ik onverwachts geen vraag weet of doordat ik mij iemand zó totaal anders had voorgesteld dat ik ook even van mijn stuk ben, dan zeg ik gewoon: Sorry hoor, ik weet het even niet. Gelukkig is dit laatste zelden voorgekomen”.

Ook de kadootjes die de gasten als dank voor hun medewerking krijgen, probeert ze aan te passen aan de persoon: Cnoops krijgt bijvoorbeeld een boek over Wim Kan, Albeda krijgt het boek van Boersma (dat hij uiteraard al bleek te hebben) en dichter Wiel Kusters krijgt een pen.

Aan een vergelijking met Jan Lenfrink (RUR) valt natuurlijk niet te ontkomen. Ook hij begon op dezelfde manier: live, op zondagmiddag in een Amsterdams zaaltje. Ook TV aspiraties? „Absoluut niet. Bovendien is de opzet van RUR en de Praatsalon verschillend. RUR is veel oppervlakkiger en is beperkter in zijn onderwerpen: veel glamour, anekdotes en sex, terwijl wij in principe geen bedenkingen tegen bepaalde onderwerpen hebben. Bij de Praatsalon bepaalt de keuze van de gasten het gespreksonderwerp”.

De laatste Praatsalon van dit seizoen is op zondag 5 mei a.s. met als gasten: Willy Caron (Tenor) Bert Jacobs (Trainer Fortuna Sittardia) en Milou van Sprang (KRO-TV presentatrice).

Margiet van der Stok

Agenda

Filmhuis

Donderdag 2 mei tot en met woensdag 8 mei, 20.00 uur: Where the green ants dream, W. Herzog
Donderdag 2 mei tot en met woensdag 8 mei, 22.00 uur: La femme enfant, R. Billeldoux
Donderdag 9 mei tot en met woensdag 15 mei, 20.00 uur: Jeder für sich und Gott gegen Alle, W. Herzog
Donderdag 9 mei tot en met woensdag 15 mei, 22.00 uur: Where the green ants dream, W. Herzog

Studium Generale

Donderdag 2 mei, 20.00 uur, Aula: Handhaving Indiaanse identiteit. Lezing door Art Solomon
Dinsdag 7 mei, 20.00 uur, Aula: verbeelding van de macht van de r.k.-kerk in de beeldende kunst. Lezing door dr. F. Leeman, Groningen.

Podium Posjet

Vrijdag 3 mei: Bea de Grootte speelt „Tobie Nottobie”.
Zaterdag 4 mei: Chileens muziekgezelschap „Canto Libre”.
Vrijdag 10 mei: F. Lambrechts en F. Florusse met: „Verschoten rood”.
Zaterdag 11 mei: Culea (jazz)

Stadsschouwburg Maastricht

(een selectie)

Vrijdag 3 mei om 20.00 uur: „Louis Wolfson” door Zuidelijk Toneel Globe
Zaterdag 4 mei om 20.00 uur: „Het duel: de dode stad” door Protheater-Theaterunie
Zondag 5 mei om 16.00 uur: Klop, een praatsalon (toneel op toneel)
Zondag 5 mei om 20.00 uur: een pianorecital door Bojan Vodenitsjarov (Staargebouw)
Dinsdag 7 mei om 20.00 uur: „De ingebeelde zieke” van Molière door Publiektheater
Zaterdag 11 mei om 20.00 uur: „Gekortwiek” door Jules Croiset, Frederik de Groot en Hans Cornelissen.

Diversen

Galerie Wanda Reiff, Aalbeek-Hulsberg: Tine van de Weyer, Jaap Bongers en Rob Stultiens (beelden)
't Bassin, Maastricht: Gilbert de Bontridder, Fons Lemmens, Peter Wehrens, Twan Lendfers (beelden en schilderijen)
Galerie Peer, Maastricht: Gerard Lommen (schilderijen)
Kritzaedhuis, Sittard: grafiek van Pablo Picasso

Herzog filmt botsing tussen culturen

Filmhuis Maastricht vertoont van 2 tot 16 mei Werner Herzog's nieuwste film „Where the green ants dream”. Werner Herzog (geboren in 1942) is een bijzondere eenling in de Duitse filmwereld. „Mijn films zijn moeilijk binnen een bepaalde stroming te plaatsen; wat dat betreft ben ik alleen en zal ik ook altijd alleen werken”, aldus Herzog.

Het is bijna onmogelijk om niet door de films van Herzog gefascineerd te raken. Hij kijkt op een obsessievolle manier naar mensen en landschappen in extreme situaties van een door lijden, geweld en ondergang bedreigd bestaan. Herzog dwingt ons naar zijn vaak uitzonderlijk mooie beelden te kijken; tegelijkertijd kan die gewaarwording iets verschrikkelijks hebben en de ogenschijnlijke afstandelijkheid waarmee hij filmt iets afstotend.

Herzog wil kennelijk niet ontraadseld worden en waarschijnlijk kan hij ook niet precies beschrijven wat hem bezielt.

Tien jaar geleden bezocht hij in Australië een filmfestival, waar hij hoorde over de hopeloze strijd die de autochtone bevolking (de Aborigines) voert tegen de oprukkende moderne beschaving. Hierop baseerde Herzog zijn nieuwste film, die vorig jaar ten onrechte op het filmfestival van Cannes geheel op de achtergrond werd gedrongen door Wim Wenders succes „Paris, Texas”. De titel „Waar de groene mieren dromen” duidt op een stuk land, waar naar uranium wordt gezocht. De Aborigines beschouwen het gebied als heilig omdat daar de groene mieren dromen, die als ze in hun slaap worden gestoord, de aarde zullen doen vergaan. Immers als de mieren worden verdreven, worden ook de dromen verdreven en omdat mensen niet zonder dromen kunnen leven, wordt het leven op aarde verstoord. Aan de hand van deze, overigens niet authentieke mythe, filmt Herzog de geweldloze strijd van de Aborigines tegen een mijnbouwmaatschappij die op hun land uranium wil gaan delven. Er ontstaat een conflict met de Aborigines die zich voor de bulldozers werpen, precies zoals dat enkele keren ook in werkelijkheid is voorgekomen. Uiteindelijk leidt dit tot een rechtszaak, die door de Aborigines wordt verloren. Met zijn film geeft Herzog een cynische analyse van de moderne geïndustrialiseerde maatschappij, die alleen kan leven door het bloed uit andere culturen weg te zuigen en die geen andere visie op de werkelijkheid accepteert dan haar eigen.

Charles Wuts

moreerom

Jatten

Onze rechtshandhavers van de toekomst jatten wat af. Niet alleen medestudenten zijn lijdend voorwerp van wat in juristenkringen „wederrechtelijke toeëigening” wordt genoemd, ook de kamers van medewerkers worden regelmatig bezocht door juristen-in-spé. Het hardst wordt toegeslagen op het studielandschap: daar worden handboeken gestolen, artikelen uit tijdschriften gescheurd en losbladige edities en kaartenbakken geplunderd. De bibliotheekcommissie zag zich dan ook genoodzaakt om maatregelen te treffen en deed de faculteitsraad het voorstel om 'betrapte' studenten een jaar lang uit te sluiten van onderwijsfaciliteiten. Gedurende dat jaar zouden studenten geen onderwijsgroepen mogen volgen en geen gebruik mogen maken van studielandschap of universiteitsbibliotheek. De faculteitsraad stuurde het voorstel terug naar de bibliotheekcommissie met de vraag om het verder uit te werken. Wat telefoontjes naar andere universiteiten leerden echter dat het plannetje wettelijk gewoon niet kan. In de eerste plaats niet omdat Nederland een grondwettelijk recht op onderwijs kent. Van dit recht mag niemand bij wijze van sanctie worden uitgesloten. En in de tweede plaats niet omdat universiteiten openbare gebouwen zijn die voor iedereen toegankelijk moeten zijn. En wat nu? Het nieuwe voorstel zal wel in een richting gaan die gebrui-

kelijk is bij diefstal: zo mogelijk verscherping van de controle en aangifte bij de politie!

Natuurprodukt

In Quod Novum staat, als onderdeel van een themanummer over de student, een opmerkelijk vraaggesprek met een studente die als bijverdienste in een „exclusieve sexclub” werkt. Een aardige bijverdienste levert dat op: vijftienhonderd in de week. Met morele bezwaren zit ze niet. Ze vindt niet dat ze zichzelf verkoopt. „Als je het al in economische termen wilt vatten, dan kan je beter stellen dat ik een produkt lever. Een natuurprodukt”. Ze doet het alleen vanwege het geld, zoals iedereen in die branche. Leven van een beurs, aangevuld met wat geld via een klein baantje, lijkt haar een gruwel. „Ik had er gewoon geen trek in om vijf tot zes jaar lang op een houtje te bijten”. Maar waarom studeert ze dan nog? Denkt ze daarmee later méér geld te verdienen dan ze nu doet? Nee, dat niet. Maar ze vindt het „heerlijk om zo af en toe je hersenen te laten werken”. *(Quod Novum)*

AIDS en dan ook nog kiespijn

De afdeling Mondhygiëne van de Universiteit van Amsterdam heeft een patiënt naar huis gestuurd, althans voorlopig, omdat men bang was dat hij AIDS had. Men wilde

vóór men de persoon weer ging behandelen, een beleid vaststellen om besmetting van het personeel te voorkomen. Het bestuur van het ACTA, het Academisch Centrum Tandheelkunde Amsterdam, waar ook de tandheelkundige afdeling van de Vrije Universiteit onder valt, heeft een regeling aangenomen met maar liefst tien maatregelen ter voorkoming van besmetting via speeksel of bloed. Handschoenen en oogbescherming horen daar bij. Tevens wordt het gebruik van zeer snel draaiende boren afgeraden: die veroorzaken wolven van bloed en speeksel.

Hoe herken je een AIDS-patiënt? Een moeilijkheid die voor elke ziekte geldt, vindt professor K. de Groot, decaan van de VU-tandheelkundigen. „In de praktijk zal het zo zijn dat als AIDS-patiënt iedereen wordt gedefinieerd die zichzelf als zodanig aanmeldt”. O zo. En zullen homo's in de wachtkamer met meer wantrouwen worden bejegend? De Groot: „Die neiging tot argwaan is er toch wel en die kun je betreuren, maar het fenomeen AIDS zelf is daar verantwoordelijk voor”. Als de lijdens het maar zeggen, dan hoeven er geen problemen te zijn. *(Ad Valvas)*

Spartaans, maar inspirerend

Het spook van de verloren generatie jaagt ook mensen van de te-

rechtgekomen generatie na. De socioloog professor A. de Swaan, de NRC-columnist die zijn stukjes illustreert met plaatjes uit een breiboek voor gevorderden, maakt zich al enige tijd sterk voor een postdoctoraal instituut. Daar zouden jonge, getalenteerde sociologen voor een paar jaar onderdak moeten vinden om er met een prachtproefschrift weer uit te komen. Spartaans zou het daar zijn, maar inspirerend. Samen met een paar andere sociologische coryfeeën, Goudsblom, Phillips, Lamers, Schuyt en Zijdeveld, wendde hij zich tot de minister met een „doorwrocht voorstel”. Programma, bestuursstructuur, kosten - alles op een presenteerblaadje. Per jaar zouden 12 studenten worden toegelaten en dat zou samen een miljoen kosten.

De minister stond er niet negatief tegenover. Afgelopen februari deed hij de colleges van bestuur in het land een notitie toekomen, waarin hij de mogelijkheden voor dit postdoctoraal onderwijs op een rijtje zette. In hetzelfde werkstuk stelde Deetman die instituten premies in het vooruitzicht in de vorm van: onderzoeksgeld, kroondocenten of extra aio-plaatsen. Dit alles was voor het Amsterdams college van bestuur dermate bemoedigend, dat het heeft besloten om op korte termijn daadwerkelijk over te gaan tot het oprichten van zo'n instituut, verbonden aan de subfaculteit Sociologie.

(Folia Civitatis)

ERGERNIS

Hiââââââ!!

„WOEAAAAAAAAA! SKRIIIII! HIAAAAAAAAAR!”
IJselijke geluiden dringen door mijn kamertje twee-hoog-achter.
 „IIIIIEKS! AAAAAIOOOEJ!”
Is de derde wereldoorlog uitgebroken? Luchtalarm? Staat het huis de fik?
 „WAAAAAAAA! HOEHOEHOEHOE HOE! O-O-O-OAIIII!”

Een afgrijpselijke kettingbotsing met honderden slachtoffers in de steegje waaraan mijn huis ligt? De DSM geëxplodeerd? Een door nog niet opgemerkte aardbeving met kracht 8 op de schaal van Richter?

„HIAAAAAAAAA! HAHAHAHAH HAHAHAHAHHOEHOEHIHIHIH GIEGIEGIEG!”

De sirene nadert. Snel grijp ik mijn waardepapieren, fotoalbum en wolkleren, klaar om te evacueren. Het is onmiskenbaar dat zich een ramp van een afschuwelijke omvang aan het voltrekken is. 180 decibel zelfs niet meer aanvaardbaar voor het atoomalarm, dus dit moet wel een onvoorstelbare catastrofe zijn.

„IIIIIIIIIIIIIIIIII! WOEEOEOEAAAA! Tjeempie. Zo te horen voltrekt zich desastreus gebeurtenis pal voor mijn kamer. Ik ruk mijn deur open: „Wat is er toch aan de hand?”

„HIAAAAA! HOEHOEHOEHOE SKRIIIIIIEKS!” gillt een medehuisster me toe.

„...?” vraag ik aan een jongen die ook verbijsterd staat toe te kijken. „...!” antwoordt hij, en uit zijn lippen wegingen en mimiek kan ik opraken dat hij zegt: „Ze lacht, geloof ik?”

Wat een lach! Dit moet ophouden want de steunberen, deuren raamkozijnen beginnen reekrom te trekken. Op de eerste verdieping hoor ik een ruit barsten, de WC begint spontaan door te lopen.

„STIL!!!” brul ik in haar oren. Klein brokjes stucwerk vallen op mijn hoofd. De bel gaat; de burenen informeren of dat krolse nijlpaard ons staat te brullen.

„HOU OP!!!” toeter ik in het oor van het lachebekje. Twee stoppslaan door, mijn personal computer slaat op hol.

„IIIIIIIIIIIIIEGIEG, WC AAAAAA!!!”, is de enige reactie op deze lach is zelfs niet slap meer, maar volkomen vormeloos. Het plafond scheurt, en plotsklaps valt de bewoonster van drie-hoog-achter naast me over de grond, puin haar val met zich meeslepend. Mensen ver weg hoor ik brandweertrenes, ambulances en de Ster Arm spoeden zich naar mijn steegje. De vloer onder me begint zachtjes te golven. Een brok het stort naar beneden en schampt mijn gierende hoofd, dat prompt ophoudt oerkreten te slaken zachtjes wat nagiechelt.

„Wat was er nou aan de hand, vraag ik, en terwijl brandweerlieden het huis met gasmasker hakbijl, bij de burenen een crisiscentrum wordt ingericht en de BB afveert, fluistert ze benepen: moest een beetje lachen om Suske en Wiske in De Limburg van vandaag...”

Onmogelijk

Achter de handen van Quadrata ligt een doos van wit karton met dozijnen van geluk of nooit gebarste tranen. Onder de ogen van Quadrata kijkt een kist vol namaakschatten of een glazen dobbelsteen met alleen maar van die zessen. Ook de neus van mijn Quadrata ruikt de walmen uit een blik of is het een aquarium met natte tropengeuren? Met het andere oor hoort nu Quadrata stemmen banden uit de doos of rammelen er sleutels uit een bouw pakket met tralies? In gedachte spreekt Quadrata met het ding achter de handen maar het ding dat luistert niet of wil er niets van horen. Achter de handen van Quadrata ligt misschien wel niets. Want niets is soms onmogelijk en zelfs dat niet schijnt gedacht te zijn.

Finger Spitzengefühl

